Standard for Dormitory

มาตรฐานหอพัก

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

การจัดบริการสาธารณะเป็นภารกิจสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการทั้งตามอำนาจหน้าที่และตามที่ได้รับถ่ายโอนจากส่วนราชการต่างๆ โดยมีหลักการทำงานที่จะต้องยึดถือไว้ว่า "การจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนนั้น จะต้องดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการที่มากขึ้น"

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานหลักในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการ และสามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ได้เล็งเห็นความสำคัญของการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติหรือเป็นคู่มือปฏิบัติงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจน เพื่อเป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางที่มาตรฐานกำหนดแล้ว ประชาชนไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใดในประเทศจะต้องได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ โดยเท่าเทียมกัน

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ร่วมกับสถาบันการศึกษา และองค์กรวิชาชีพต่างๆ ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการบริหารงานและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้ผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อร่วมกันพิจารณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่างๆ อาทิเช่น ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล สมาคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถนำมาตรฐานที่ได้จัดทำขึ้น ไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณะได้อย่างแท้จริง

สำหรับ **มาตรฐานหอพัก** กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ร่วมกับ **คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา** จัดทำขึ้น โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้ศึกษา ทำความเข้าใจและนำมาตรฐาน รวมทั้งแนวทางขั้นตอนการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ การบริหารและการบริการสาธารณะให้ดียิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน อันเป็นเป้าหมายที่สำคัญสูงสุดในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สืบต่อไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	**บทนำ**	**1**
	1.1 ความเป็นมา	1
	1.2 วัตถุประสงค์	2
	1.3 ขอบเขตของมาตรฐาน	4
	1.4 คำนิยาม	4
	1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	6
บทที่ 2	**งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการหอพัก และวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**	**7**
	2.1 สาระสำคัญของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง	8
	2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการหอพักเอกชน	24
	2.3 การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการควบคุมหอพักเอกชน	26
	2.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจดทะเบียนหอพัก	28
บทที่ 3	**ภารกิจและขั้นตอนการดำเนินการจัดการหอพัก**	**31**
	3.1 การอนุญาตให้ตั้งหอพัก	32
	3.2 การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก	35
	3.3 การควบคุมหอพักของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่	37
	3.4 การเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก	39
	3.5 การเปลี่ยนแปลงเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก	41
	3.6 การพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม	43
	3.7 การเลิกกิจการหอพัก	45
	3.8 การต่ออายุใบอนุญาต	47

สารบัญ

		หน้า
	3.9 การขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ	49
	3.10 การดำเนินการในกรณีหอพักไม่จดทะเบียน	51
	3.11 การดำเนินการกรณีมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับหอพัก	54
	3.12 บุคลากร	56
บทที่ 4	**แนวทางการดำเนินการตามมาตรฐานหอพัก**	**57**
	4.1 การกำหนดเป้าหมายการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก	57
	4.2 การกำหนดภารกิจที่จะสนับสนุนการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพักอย่างมีคุณภาพ	57
	4.3 การวางแผนและจัดลำดับการปฏิบัติงานตามภารกิจ	59
	4.4 การส่งเสริมกิจการหอพักเพื่อพัฒนาสู่ “หอพักคุณภาพ”	61
	4.5 การประเมินระบบการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก	62
บทที่ 5	**มาตรฐานและตัวชี้วัดการกำกับดูแลหอพัก**	**65**
	5.1 มาตรฐานด้านการอนุญาตให้จัดตั้งหอพัก	66
	5.2 มาตรฐานด้านการจัดการหอพัก	67
	5.3 มาตรฐานด้านเจ้าหน้าที่ บุคลากร และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่	68
	5.4 มาตรฐานด้านการส่งเสริมพัฒนาและสร้างเครือข่ายหอพัก	69
บทที่ 6	**การเตรียมความพร้อมและเงื่อนไขความสำเร็จ**	**71**
	6.1 การเตรียมความพร้อม	71
	6.2 เงื่อนไขความสำเร็จ	72
	6.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการหอพักให้เป็นไปตามมาตรฐาน	72
	6.4 ข้อเสนอแนะในการนำมาตรฐานไปใช้	73

สารบัญ

		หน้า
บรรณานุกรม		**75**
ภาคผนวก		
ภาคผนวก ก	เปรียบเทียบพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 กับ ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.	79
ภาคผนวก ข	กฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	111
	- กฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507	112
	- ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวกับหอพัก	123
	- กฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	133
	- มาตรการและแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ	162
	- หนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่เกี่ยวกับหอพัก	185
ภาคผนวก ค	สรุปรายการเอกสารและรายการตรวจสอบ	194
	- สรุปรายการเอกสารเกี่ยวกับการยื่นขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพักและการออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่	195
	- สรุปแบบรายการตรวจสอบเพื่อการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507	214
	- สรุปรายการเอกสารที่ใช้ในการยื่นขออนุญาตปลูกสร้างและดัดแปลงอาคาร	234
ภาคผนวก ง	รายนามหอพักที่ได้รับรางวัล	247
ภาคผนวก จ	ประเด็นคำถาม – คำตอบเกี่ยวกับหอพัก	254

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมา

การส่งเสริมพัฒนาและพิทักษ์เด็กและเยาวชนนับเป็นบทบาทอันสำคัญยิ่งประการหนึ่ง เพราะทรัพยากรอันมีค่าสูงสุดที่จะช่วยพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืนและถาวรคือเยาวชนของชาติ การพัฒนาจัดระบบการดูแลวิถีการดำเนินชีวิตของเยาวชนให้ได้รับการหล่อหลอมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีมีคุณภาพ จะเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะทำให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติได้อย่างเข้มแข็งและสมบูรณ์

กิจการหอพักเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและหล่อหลอมบุคลิกภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเยาวชน เพราะช่วงชีวิตของการศึกษาบางช่วงเด็กและเยาวชนอาจต้องห่างไกลจากครอบครัวเพื่อไปศึกษาเล่าเรียนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ชีวิตที่ห่างไกลจากครอบครัวจึงเป็นภาวะที่มีความเสี่ยงต่อการมีความประพฤติไปในทางที่เสียหายหรือถูกชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้ หอพักเป็นสถานที่ที่เด็กและเยาวชนจะต้องพึ่งพาเป็นที่พักอาศัยในยามที่ห่างไกลจากครอบครัว จึงควรเป็นสถานที่ที่มีความสะดวก สะอาดถูกสุขลักษณะ และมีความปลอดภัยสูง

การจัดการเกี่ยวกับหอพัก จึงจำเป็นต้องมีรูปแบบการจัดการที่เหมาะสม โดยต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์รองของการจัดบริการหอพัก หอพักต้องช่วยเสริมสร้างและพัฒนาลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนให้มีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการศึกษาเล่าเรียนสะดวกสบาย มีมาตรฐานให้เอื้อต่อการพักอาศัย มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนที่พักอาศัยในหอพัก และมีการจัดองค์กรเพื่อบริหารหอพัก ซึ่งผู้ดำเนินกิจการหอพักทั้งภาครัฐและเอกชนควรให้ความสำคัญ เพื่อให้การดำเนินกิจการหอพักเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีคุณภาพและเป็นไปในทิศทางใกล้เคียงกัน

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ถ่ายโอนภารกิจด้านการกำกับดูแลหอพักเอกชนตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ซึ่งขณะนี้

พระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โดยจะกำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตและควบคุมดูแลการดำเนินกิจการหอพักเอกชน ตลอดจนการสนับสนุนส่งเสริมสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในหอพักเอกชน เพื่อให้เยาวชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันประชาชนในท้องถิ่นสามารถมีบทบาทในการกำกับดูแลและตรวจสอบหอพักในท้องถิ่นของตนเองด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นหน่วยงานของรัฐที่ตระหนักถึงภารกิจอันสำคัญยิ่งดังกล่าว จึงได้จัดทำมาตรฐานฉบับนี้เพื่อเป็นการเตรียมการสำหรับรองรับการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลกิจการหอพักให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกรอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับปรุง (ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก ภาคผนวก ก)

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อเป็นการเตรียมการรองรับภารกิจการกำกับดูแลหอพัก ซึ่งจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีแนวทางปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด

1.2.2 เพื่อประโยชน์แก่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตลอดจนประชาชนผู้รับบริการ ดังนี้

1) ประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) ช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องรับการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลหอพัก มีความพร้อมและมีแนวทางในการดำเนินงานได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

(2) ช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตอบสนองต่อการลงทุนดำเนินกิจการหอพักของภาคเอกชนได้อย่างถูกต้องแม่นยำ มีมาตรฐาน สร้างคุณค่าให้กับชุมชนและสังคมไทย

2) ประโยชน์ต่อผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) มีแนวทางในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนากิจการหอพักได้อย่าง

เหมาะสม สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และหลักการที่เกี่ยวข้อง

(1) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้แนวทางจากมาตรฐานหอพักกำหนดเป็นนโยบายการบริหารงานด้านการส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชนได้อย่างมีทิศทาง และมีความสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ผู้บริหารสามารถใช้คู่มือมาตรฐานหอพักเป็นแนวทางในการสั่งการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแล ส่งเสริม และร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการลงทุนสร้างหอพัก มาตรฐานในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้กำกับดูแล

(1) คู่มือมาตรฐานหอพักจะเป็นแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ช่วยทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอนการพิจารณาที่ชัดเจน และสามารถตอบข้อสงสัยของเจ้าของกิจการหอพักและประชาชนผู้รับบริการจากกิจการหอพักได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละพื้นที่

(2) คู่มือมาตรฐานหอพักจะเป็นกรอบแนวคิดอันสำคัญที่จะช่วยทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถกำกับดูแลให้หอพักมีมาตรฐานที่เหมาะสม และสามารถจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้หอพักมีการพัฒนามาตรฐานที่สูงขึ้นได้

4) ประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น

(1) เป็นการสร้างมาตรฐานการกำกับดูแลสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชนที่จำเป็นต้องอาศัยอยู่หอพักในระหว่างการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด

(2) ประชาชนที่เป็นผู้ปกครองซึ่งถือว่าเป็นผู้รับบริการ สามารถจะใช้คู่มือมาตรฐานหอพักเป็นแนวทางในการตรวจสอบการดำเนินงานกำกับดูแลหอพักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ

(3) เป็นการสร้างหลักประกันเชิงคุณภาพชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน ทำให้ผู้ปกครองมีความมั่นใจและสบายใจต่อการส่งบุตรหลานไปศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างพื้นที่

1.3 ขอบเขตของมาตรฐาน

การดำเนินการจัดทำมาตรฐานหอพักครั้งนี้จะครอบคลุมภารกิจการกำกับดูแลกิจการหอพัก ดังนี้

1.3.1 ด้านการอนุญาตจัดตั้งหอพักและการแต่งตั้งผู้จัดการหอพัก

1.3.2 ด้านการกำกับดูแลควบคุม การร้องเรียน การเปลี่ยนแปลงประเภทหอพัก และการเพิ่มเติมหอพัก ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

1.3.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนามาตรฐานหอพัก

1.4 คำนิยาม

เพื่อเป็นการสร้างความต่อเนื่องเชื่อมโยงของการถ่ายโอนภารกิจการกำกับดูแลหอพักเอกชน จึงได้นิยามศัพท์ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ **“แต่เนื่องจากยังมีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... ที่อยู่ระหว่างการแก้ไขโดยเฉพาะในประเด็นสำคัญ ๆ ที่มีผลต่อการถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในอนาคตอาจมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาจากที่มาตรฐานนี้ได้นำเสนอไว้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องศึกษารายละเอียดของพระราชบัญญัติหอพักฉบับใหม่ที่จะประกาศใช้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อนำกรอบหรือแนวทางตัวชี้วัดที่กำหนดในมาตรฐานนี้ไปปรับใช้ให้ถูกต้องสอดคล้องกับกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ ณ ขณะนั้น”** จึงได้นิยามศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1.4.1 **หอพัก**[1] หมายถึง สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักเข้าพักอาศัย โดยรับค่าตอบแทนเป็นทรัพย์สิน และมีลักษณะดังนี้

(1) รับผู้พักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป[2]

(2) ผู้พักเป็นผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาและมีอายุไม่เกิน 25 ปี[3]

[1] มาตรา 3 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

[2] มาตรา 4 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

[3] มาตรา 3 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และกฎกระทรวง ออกตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ลงวันที่ 1 เมษายน 2549 หมวด 1 ข้อ 3 และปรากฏอยู่ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... มาตรา 4 โดยได้เพิ่มบุคคลทั่วไปเข้าไปด้วย

(3) มิใช่หอพักของกระทรวง ทบวง กรม หรือหอพักของสถาบันการศึกษาที่รับเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษา ของสถาบันตนเองเข้าพัก[4]

1.4.2 **ผู้พัก**[5] หมายถึง ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าระดับปริญญาตรี และมีอายุไม่เกิน 25 ปี และเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน

1.4.3 **เจ้าของหอพัก**[6] หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคล ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการหอพัก

1.4.4 **ผู้จัดการหอพัก**[7] หมายถึง ผู้ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินกิจการหอพัก โดยได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของหอพัก

1.4.5 **นายทะเบียน**[8] หมายถึง ในกรุงเทพมหานคร หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ ในจังหวัดอื่น หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่หอพักตั้งอยู่

---

[4] มาตรา 4 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และกฎกระทรวง ลงวันที่ 1 เมษายน 2549 หมวด 1 ข้อ 4 แต่ตามร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ...มาตรา 4 มิได้ยกเว้นหอพักของสถานศึกษา ทำให้ต่อไปหอพักของสถาบันการศึกษาจะต้องเข้าข่ายที่ต้องกำกับดูแลด้วย

[5] มาตรา 3 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และกฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ลงวันที่ 1 เมษายน 2549 หมวด 1 ข้อ 3 ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 4 ตามร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .....

[6] มาตรา 3 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 แต่ตามร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... ไม่มี “เจ้าของหอพัก” แต่ได้กำหนดคำว่า “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” ไว้ในมาตรา 4 ว่า “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้

[7] มาตรา 3 และมาตรา 19 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... มาตรา 4 และมาตรา 25 ได้กำหนดไว้ว่า “ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้จัดการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับการแต่งตั้งจากผู้ดำเนินกิจการหอพัก และได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

[8] มาตรา 3 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และตามร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .....มาตรา 4 ได้มีการปรับเปลี่ยนให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน ได้แก่

(1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(2) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(3) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(4) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(5) ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นนอกจาก (1) ถึง (4) สำหรับในเขตองค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น

1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานหอพักที่จัดทำขึ้นได้อาศัยระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.5.1 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

1) กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก พ.ศ. 2549 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนที่ 34 ก วันที่ 1 เมษายน 2549

1.5.2 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 ฉบับ ดังนี้

1) กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
   ว่าด้วยการ : กำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ลักษณะและคุณสมบัติที่ใช้ในการก่อสร้างอาคาร
2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
   ว่าด้วยการ : กำหนดแบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย
3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 44 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
   ว่าด้วยการ : กำหนดระบบการระบายน้ำ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4) กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
   ว่าด้วยการ : กำหนดลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ ที่ตั้งของอาคาร ระดับเนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคารหรือแนวอาคารฯ

1.5.3 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545

1.5.4 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

1.5.5 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

1.5.6 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1.5.7 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการหอพัก และวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดการหอพักให้มีประสิทธิภาพ มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของนิสิต นักศึกษา ทั้งในด้านตัวนิสิตเองและวิถีชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องมีรูปแบบการจัดการที่เหมาะสม ซึ่งการจัดหอพักนิสิต นักศึกษามีหลายแนวคิด โดยแนวคิดที่มีความเหมาะสมและช่วยพัฒนานิสิต นักศึกษาได้มากแนวคิดหนึ่งคือ การจัดหอพักให้เป็น “ศูนย์ศึกษา อาศัย และเอื้ออาทร” (Living, Learning and Caring Center) ซึ่งที่ผ่านมาพบว่า ปัญหาการบริหารจัดการหอพักคือ ด้านปริมาณของหอพักไม่เพียงพอกับความต้องการของนิสิต นักศึกษา ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ปัญหาด้านบุคลากร งบประมาณ การจัดการ เพื่อพัฒนานิสิต นักศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านการออกแบบอาคารหอพักไม่เอื้อต่อแนวคิดการจัดหอพักแบบศูนย์ศึกษาและอาศัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2547 : 7-8) จากปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะในด้านปริมาณหอพักที่มีไม่เพียงพอกับความต้องการ ส่งผลให้ภาคเอกชนเข้ามาประกอบกิจการธุรกิจด้านหอพักสำหรับนิสิต นักศึกษามากขึ้น ซึ่งในการดำเนินกิจการหอพักนิสิตนักศึกษาดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นประเด็นที่ส่งผลต่อสวัสดิภาพของเยาวชน ทั้งนี้เพราะนักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่กำลังอยู่ในวัยเรียนล้วนแล้วแต่เป็นเยาวชนที่สมควรจะต้องได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพและดูแลให้ได้รับการศึกษาและสวัสดิการที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพของสังคมและวัฒนธรรมไทย

มาตรฐานและตัวชี้วัดด้านการจัดการหอพักได้กำหนดขึ้นตามกรอบของกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. … ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำกับดูแลหอพักเมื่อได้มีการประกาศใช้ในอนาคต

2.1 สาระสำคัญของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ได้รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับหอพักที่สำคัญ มีดังนี้

1) ประเภทของหอพัก (มาตรา 6)

หอพักมี 2 ประเภท คือ

(1) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย

(2) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง

2) คุณสมบัติของเจ้าของหอพัก (มาตรา 8)

เจ้าของหอพักต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(3) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(4) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(5) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง

ในกรณีนิติบุคคลเป็นเจ้าของหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคก่อนให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน

3) ระเบียบประจำหอพัก (มาตรา 10)

เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพักซึ่งอย่างน้อยมีข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(1) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก

(2) อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ

(3) เวลาเข้าออกหอพัก

(4) การเยี่ยมผู้พัก

(5) การรักษาพยาบาล

(6) การค้างแรมที่อื่น

(7) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(8) รายชื่อผู้ดำเนินกิจการหอพักอย่างน้อยหนึ่งคน

*ระเบียบประจำหอพักให้ใช้ได้ต่อเมื่อนายทะเบียนเห็นชอบแล้ว

*การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อน

4) การจัดทำห้องพัก (มาตรา 9)

หอพักอย่างน้อยต้องมีห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำและห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก พ.ศ. 2549 หมวด 1 ข้อ 5 ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า ห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วมของหอพัก ต้องมีระบบการจัดการแสงสว่าง และระบายอากาศอย่างเพียงพอ รวมทั้งต้องมีสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ห้องนอน ต้องมีขนาดความจุอากาศไม่น้อยกว่าเก้าลูกบาศก์เมตรต่อผู้พักหนึ่งคน ผู้พักที่มีอายุต่ำกว่าสิบปีสองคนให้นับเป็นหนึ่งคน

(2) ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียนและห้องอาหาร ต้องมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนผู้เข้าพัก

(3) แบบและจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร[1]

[1] ความในข้อนี้ บทเฉพาะกาลของกฎกระทรวง ฉบับประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2549 ได้กำหนดไว้ในข้อ 25 ว่า หอพักที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ (วันที่ 1 เมษายน 2549) ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วย “แบบและจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร” เป็นระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ นั่นแสดงว่า หอพักที่ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งหอพักตั้งวันที่ 1 เมษายน 2549 เป็นต้นไปจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารทุกหอพัก ส่วนหอพักที่ขออนุญาตก่อนวันที่ 1 เมษายน 2549 จะต้องปรับเข้าสู่การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2552 เป็นต้นไป

5) ค่าธรรมเนียม (มาตรา 5)

อัตราค่าธรรมเนียมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพักไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก พ.ศ. 2549 หมวด 4 ข้อ 22 ได้กำหนดไว้ ดังนี้

(1)	ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ฉบับละ	200	บาท
(2)	ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ฉบับละ	100	บาท
(3)	การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ครั้งละ	100	บาท
(4)	การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ครั้งละ	50	บาท
(5)	ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ฉบับละ	20	บาท
(6)	ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ฉบับละ	20	บาท

6) ผู้จัดการหอพัก (มาตรา 18)

หอพักจะดำเนินกิจการได้ต้องมีผู้จัดการหอพัก (เจ้าของหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย ตามมาตรา 19)

(1) คุณสมบัติของผู้จัดการหอพัก (มาตรา 20)

กำหนดว่าผู้จัดการหอพักต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับเจ้าของหอพักตามมาตรา 8 ดังนี้

- มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง

(2) หน้าที่ของผู้จัดการหอพัก

- ขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก (มาตรา 21)
- ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต (มาตรา 22)
- การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 22)
- กรณีใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย (มาตรา 24)
- ผู้จัดการหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก ทั้งต้องดูแลให้มีการติดป้ายชื่อและประเภทหอพักเป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะสมควรด้วย (มาตรา 25)
- ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้ (มาตรา 26)
  - ก. ชื่อ และอายุของผู้พัก
  - ข. ชื่อของโรงเรียน หรือสถานศึกษาของผู้พัก
  - ค. ชื่อและที่อยู่ของบิดามารดา และผู้ปกครองของผู้พัก
  - ง. วันที่เข้าอยู่ในหอพัก และวันที่ออกจากหอพัก
  - จ. ลายมือชื่อผู้พัก

โดยในการกรอกข้อความในสมุดทะเบียนผู้พักต้องกรอกทุกรายการ แล้วให้ผู้จัดการและผู้พักลงลายมือชื่อไว้ด้วย ถ้ารายการใดเขียนผิดห้ามลบ แต่ให้ขีดฆ่าแก้หรือตกเติม แล้วให้ผู้จัดการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้

- ผู้จัดการหอพักต้องให้ความร่วมมือแก่สถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาและความประพฤติของผู้พัก (มาตรา 27)
- ผู้จัดการหอพักต้องไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย เช่น มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี วิกลจริตหรือฟั่นเฟือน

ไม่สมประกอบ เคยต้องรับโทษจำคุก เป็นผู้เจ็บป่วยในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม ทำงานในหอพัก และหอพักหญิงต้องใช้หญิงเท่านั้นทำงานในหอพัก (มาตรา 28)

- เมื่อปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตรายเพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน (มาตรา 29)

- ผู้จัดการหอพักต้องควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าอยู่หอพักชาย และมิให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง (มาตรา 30)

7) นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) มีอำนาจเข้าไปในหอพักในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมาย และในกรณีจำเป็นสามารถเข้าไปตรวจหอพักนอกเวลาดังกล่าวได้ (มาตรา 31)

(2) นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก จัดการหรือแก้ไขหอพัก หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควร (มาตรา 32)

(3) เมื่อปรากฏว่าเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก

- มีอายุไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์
- เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- เป็นผู้วิกลจริตหรือฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- ดำเนินกิจการหอพักเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินกิจการหอพักตามมาตรา 31, 32 หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมัติรัฐมนตรีก็ได้

8) บทลงโทษ

(1) หอพักที่ไม่จดทะเบียนหรือหอเถื่อน (มาตรา 35)

- ปรับไม่เกิน 2,000 บาท
- จำคุกไม่เกิน 6 เดือน
- หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักฝ่าฝืน ในกรณีดังต่อไปนี้ (มาตรา 36)

- ใบอนุญาตเป็นเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ไม่แจ้งต่อนายทะเบียน ภายใน 15 วัน
- ไม่แสดงใบอนุญาตเป็นเจ้าของหอพักหรือเป็นผู้จัดการหอพักในที่เปิดเผย
- ไม่ติดป้ายหอพัก ชื่อหอพัก และประเภทหอพัก เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะอันสมควรในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร
- แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมหอพักไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนก่อนแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือต่อเติม ภายใน 7 วัน

*ปรับไม่เกิน 500 บาท

(3) ผู้จัดการหอพัก (มาตรา 37)

- ไม่จัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนด
- ไม่ให้ความร่วมมือแก่สถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาและความประพฤติของผู้พัก
- รับบุคคลผู้ขาดคุณสมบัติเข้าทำงานในหอพัก
- ไม่แจ้งผู้ปกครองกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตราย
- ไม่ควบคุมดูแลมิให้มีหญิงชายปะปนในหอพัก

*ปรับไม่เกิน 1,000 บาท จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

สาระสำคัญโดยสรุปของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ซึ่งในบางประเด็นร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... ได้มีการปรับแก้ไขเพิ่มเติม (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

2.1.2 สาระสำคัญพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

1) ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2527) กำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ลักษณะและคุณสมบัติที่ใช้ในการก่อสร้างอาคารฯ

ข้อ 15 หน่วยน้ำหนักบรรทุกจรสำหรับประเภท และส่วนต่าง ๆ ของอาคาร นอกเหนือจากน้ำหนักของตัวอาคารหรือเครื่องจักรหรืออุปกรณ์อย่างอื่น ให้คำนวณโดยประมาณเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าอัตราดังต่อไปนี้

ประเภทและส่วนต่าง ๆ ของอาคาร	หน่วยน้ำหนักบรรทุกจร* เป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตร
(4) ห้องแถว ตึกแถวที่ใช้พักอาศัย อาคารชุด หอพัก โรงแรม และห้องคนไข้พิเศษของโรงพยาบาล	200
(6) (ข) ห้องโถง บันได ช่องทางเดินของอาคารชุด หอพัก โรงแรม สำนักงาน และธนาคาร	300

หมายเหตุ* น้ำหนักบรรทุกจร หมายความว่า น้ำหนักที่กำหนดว่าจะเพิ่มขึ้นบนอาคารนอกจากน้ำหนักของตัวอาคาร

2) ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) กำหนดแบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย

หมวด 1 แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย

ข้อ 2 อาคารดังต่อไปนี้ต้องมีวิธีการเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(3) อาคารอยู่อาศัยรวมที่มีตั้งแต่ 4 หน่วยขึ้นไป และหอพัก

จำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
	ที่ถ่ายอุจจาระ	ที่ถ่ายปัสสาวะ		
(6) หอพัก ต่อพื้นที่อาคาร 50 ตารางเมตร	1	-	1	1

3) ฉบับที่ 44 (พ.ศ. 2538) กำหนดระบบการระบายน้ำ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ข้อ 3 อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีระบบการระบายน้ำและระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการปรับปรุงน้ำเสียจากอาคารให้เป็นน้ำทิ้งที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ 4 ก่อนที่จะระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

(2) อาคารประเภท ข

(ค) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักที่มีจำนวนห้องนอนรวมกันทุกชั้นในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันตั้งแต่ 250 ห้องขึ้นไป

(3) อาคารประเภท ค

(ค) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักที่มีจำนวนห้องนอนรวมกันทุกชั้นในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันตั้งแต่ 50 ห้อง แต่ไม่ถึง 250 ห้อง

(4) อาคารประเภท ง

(ก) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักที่มีจำนวนห้องนอนรวมกันทุกชั้น ในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันตั้งแต่ 10 ห้อง แต่ไม่ถึง 50 ห้อง

ข้อ 4 น้ำทิ้งจากอาคารที่จะระบายจากอาคารลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งได้ต้องมีคุณภาพน้ำทิ้งตามประเภทของอาคารตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ดังต่อไปนี้

มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง	อาคารประเภท				
	ก	ข	ค	ง	จ
1. พีเอช	5-9	5-9	5-9	5-9	5-9
2. บีโอดี ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	20	30	40	50	200
3. ปริมาณสารแขวนลอย ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	30	40	50	50	60
4. ปริมาณสารละลายที่เพิ่มขึ้นจากน้ำใช้ ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	500	500	500	500	-
5. ปริมาณตะกอนหนัก ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	0.5	0.5	0.5	0.5	-
6. ทีเคเอ็น ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	35	35	40	40	-
7. ออร์แกนิก-ไนโตรเจน ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	10	10	15	15	-
8. แอมโมเนีย-ไนโตรเจน ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	-	-	25	25	-
9. น้ำมันและไขมัน ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	20	20	20	20	100
10. ซัลไฟด์ ไม่เกิน (มิลลิกรัม/ลิตร)	1.0	1.0	3.0	4.0	-

อนึ่ง ตามที่รัฐบาลมีนโยบายในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกรณีการบำบัดน้ำเสีย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีหนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เรื่องการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0891.4 /ว 393 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2549 (ตามภาคผนวก ข)

4) ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) กำหนดลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ ที่ตั้งของอาคาร ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคารหรือแนวอาคารฯ

ข้อ 21 ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ความกว้าง
2. อาคารอยู่อาศัยรวมหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารพิเศษ	1.50 เมตร

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวมหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงานอาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันไดและแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิ ไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

ข้อ 25 บันไดตามข้อ 24 จะต้องมีระยะห่างไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ไกลสุดบนพื้นชั้นนั้น

ข้อ 26 บันไดตามข้อ 23 และข้อ 24 ที่เป็นแนวโค้งเกิน 90 องศา จะไม่มีชานพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 23 และไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 24

ข้อ 27 อาคารที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปและสูงไม่เกิน 23 เมตร หรืออาคารที่สูงสามชั้น และมีดาดฟ้าเหนือชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน 16 ตารางเมตร นอกจากมีบันไดของอาคารตามปกติแล้ว ต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

ตามกฎกระทรวงกำหนดประเภทอาคารที่ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบ พ.ศ. 2548 และกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ตรวจสอบ หลักเกณฑ์การขอขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ และหลักเกณฑ์การตรวจสอบอาคาร พ.ศ. 2548 ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ว่า

(1) อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรืออาคารอยู่อาศัยรวมที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไปจะต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรม หรือผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรมแล้วแต่กรณี

(2) อาคารที่มีพื้นที่ไม่เกิน 5,000 ตารางเมตร ให้ได้รับการยกเว้นการจัดให้มีผู้ตรวจสอบอาคารเป็นเวลา 7 ปี นับตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลบังคับใช้

(3) อาคารที่มีพื้นที่เกิน 5,000 ตารางเมตร ให้ได้รับการยกเว้นการจัดให้มีผู้ตรวจสอบอาคารเป็นเวลา 5 ปี นับตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลบังคับใช้

นอกจากนั้น ยังได้กำหนดให้ผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบอาคารจะต้องจัดให้มีสัญญาประกันภัย และกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อเป็นการประกันความรับผิดชอบตามกฎหมายที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ขอขึ้นทะเบียนในการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการตรวจสอบ โดยมีจำนวนเงินคุ้มครองไม่น้อยกว่า 1,000,000 บาทต่อครั้ง และไม่น้อยกว่า 2,000,000 บาทต่อปี และมีระยะเวลาคุ้มครองไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.1.3 สาระสำคัญพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545

ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545 ได้ออกประกาศไว้ ดังนี้

1) กำหนดให้สถานประกอบการธุรกิจบางประเภทเป็นสถานประกอบการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ โดยสถานประกอบการประกอบด้วย 6 ประเภท คือ

(1) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง และให้รวมถึงสถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการต่างๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลหรืออาศัยสิทธิของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น

(2) สถานีบริการที่บรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะทั้งทางบกและทางน้ำตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(3) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(4) ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภท**หอพัก** อาคารชุด หรือเกสเฮาส์ (Guesthouse) ที่ให้ผู้อื่นเช่า

(5) สถานที่ที่ได้จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น

(6) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

สำหรับมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการนั้นได้กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการต้องปฏิบัติกรณีหนึ่ง และสถานประกอบการต้องมีลักษณะตามที่กำหนดไว้อีกกรณีหนึ่ง

2) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินครั้งละ 15 วัน ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดไว้

3) กำหนดให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดๆ มีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประกาศกำหนด

4) ปรับปรุงกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ และกำหนดให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในกรณีความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว

อนึ่ง รัฐบาลได้มีนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าวอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545 (ตามภาคผนวก ข)

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดังกล่าวข้างต้น หน่วยงานราชการหลายหน่วยงาน อาทิ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด คณะทำงานระดับจังหวัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้ประกอบการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ซึ่งหมายรวมถึงหอพักนักเรียน นักศึกษาด้วย โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

1) แนวทางการดำเนินงานของเจ้าของที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

(1) บทบาทหน้าที่

- ดูแล สอดส่องผู้พักอาศัยไม่ให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- สร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้ผู้พักอาศัยเกิดความตระหนักในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์
- ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้พักอาศัยมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์
- ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

(2) แนวทางการดำเนินงาน

- จัดกิจกรรมรณรงค์**ป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ให้แก่ผู้พักอาศัย อาทิเช่น กิจกรรมให้การศึกษา ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมรณรงค์ กิจกรรมทางเลือก การจัดนิทรรศการความรู้ยาเสพติด การให้ความรู้ และแจกเอกสารความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด**แก่พนักงาน/เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การติดป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
- จัดสภาพแวดล้อมทั้งในและรอบที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ให้ร่มรื่นน่าอยู่ ปลอดมุมอับ หรือเสี่ยงต่อการมั่วสุมยาเสพติด
- ดำเนินการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดทั้งในและรอบที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ อาทิเช่น จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย ระบบการแจ้งข่าวสาร การกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในหอพัก เป็นต้น

- ประสานผู้ปกครอง/ญาติให้นำผู้พักอาศัยที่ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษา
- ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เข้ามาสอดส่อง ดูแล และตรวจตราบริเวณที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์
- จัดทำทะเบียนข้อมูลผู้พักอาศัย
- ติดป้ายประกาศระเบียบ ข้อกำหนด หรือข้อปฏิบัติเพื่อเป็นการต่อต้านยาเสพติด
- กระตุ้นให้ผู้พักอาศัยมีการจัดกิจกรรมร่วมกันในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์
- สร้างเครือข่ายเพื่อการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดระหว่างผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด (ตามภาคผนวก ข)

2.1.4 สาระสำคัญพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

การแจ้งที่พักของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ได้กำหนดไว้ว่า

“มาตรา 38 เจ้าบ้าน เจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการโรงแรมซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่เคหะสถาน หรือโรงแรมนั้นอยู่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัย

ถ้าท้องที่ใดไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ ให้แจ้งต่อพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจในท้องที่นั้น ในกรณีที่บ้าน เคหะสถาน หรือโรงแรมที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัยตามวรรคหนึ่งตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมือง

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

ในการแจ้งที่พักคนต่างด้าวที่เข้าพักอาศัยในเคหะสถานซึ่งได้แก่ โรงแรมที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงแรมฯ และเกสเฮาส์ (Guesthouse) แมนชั่น อพาร์ตเม้นท์ หรือเจ้าของบ้านเช่าทั่วๆ ไป ให้เจ้าของบ้านเช่าหรือผู้เช่าประกอบการแจ้งตามแบบ ตม. 30 ในการดำเนินการแจ้งที่พักของคนต่างด้าวภายใน 24 ชั่วโมง

(ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ http ://www.immigration.go.th/)

2.1.5 สาระสำคัญพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

หมวด 7 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

มาตรา 63 โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 64 นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 65 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 64 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบถามและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนนักศึกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนเด็กอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 66 พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวดนี้มีอำนาจดำเนินการเพื่อส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ดังต่อไปนี้

(1) สอบถามครู อาจารย์ หรือหัวหน้าสถานศึกษา เกี่ยวกับความประพฤติการศึกษา นิสัย และสติปัญญาของนักเรียนหรือนักศึกษาที่ฝ่าฝืนมาตรา 64

(2) เรียกให้ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ หรือหัวหน้าสถานศึกษาที่นักเรียน หรือนักศึกษานั้นกำลังศึกษาอยู่มารับตัวนักเรียนหรือนักศึกษา เพื่อว่ากล่าวอบรมสั่งสอนต่อไป

(3) ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในเรื่องการอบรมและสั่งสอนนักเรียนหรือนักศึกษา

(4) เรียกผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือน หรือทำทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนมาตรา 64 อีก

(5) สอดส่องดูแลรวมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลหรือแหล่งที่ชักจูงนักเรียนหรือนักศึกษาให้ประพฤติในทางมิชอบ

(6) ประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามหมวดนี้

มาตรา 67 ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบการฝ่าฝืนดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อนและให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

2.1.6 สาระสำคัญพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ตามความในมาตรา 5 และมาตรา 24 กระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 6/2538 เรื่องกำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัยที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป ซึ่งรวมถึงหอพักด้วยว่า พื้นที่ที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไปคืออาคารที่พักอาศัยที่มีคนอยู่เกินกว่าหนึ่งคนต่อพื้นที่สามตารางเมตร

2.1.7 สาระสำคัญพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และมาตรา 26 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงต่อไปนี้มีผลบังคับใช้ได้ห้าปีนับตั้งแต่วันมีผลบังคับใช้ ซึ่งในกฎกระทรวงดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม และคลังสินค้า ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยและการใช้ประโยชน์ที่ดินในระยะ 50 เมตร จากเขตทางทั้งสองฟากของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ป่าไม้ ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการการอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทห้องชุด การอยู่อาศัยประเภทบ้านแฝด

ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารชุด หรืออาคารขนาดใหญ่ รวมทั้งหอพักด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการหอพักเอกชน

เชาวน์ อยู่จำรัส (2509) ศึกษาเรื่องการควบคุมหอพักนักเรียนนักศึกษาของเอกชนโดยทางราชการ จากการศึกษาปรากฏว่าการดำเนินกิจการหอพักเอกชนยังมิได้เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร แม้ว่าทางการจะได้เข้าควบคุมดูแลเพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพของนักเรียน การดำเนินการของทางราชการกลับเป็นการควบคุมมากกว่าส่งเสริม ซึ่งผู้พักยังคงนิยมใช้บริการหอพักอยู่ สำหรับข้อบกพร่องของหอพักตามความเห็นของผู้พักคงเป็นข้อบกพร่องทางวัตถุ ในทัศนะของผู้เขียนเห็นว่าเพื่อส่งเสริมกิจการหอพักของเอกชนให้เกิดผลดีต่อสวัสดิภาพของนักเรียนนักศึกษาทางการควรจะได้ดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) ควรให้มีการสำรวจความต้องการในเรื่องที่อยู่อาศัยของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี ก่อนสำรวจควรวางแผนเตรียมการสำรวจอย่างรอบคอบ

2) ดำเนินการตามกฎหมายต่อหอพักที่ยังดื้อดึงไม่ยอมมาจดทะเบียน

3) พยายามใช้สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์เผยแพร่ให้ประชาชนทราบว่าการจัดตั้งหอพัก ต้องได้รับการจดทะเบียนจากทางการเสียก่อน

4) ทางการควรจัดหาเงินทุนเพื่อให้ผู้ประกอบการหอพักได้กู้ยืมในระยะยาว ดอกเบี้ยต่ำไปดำเนินการปรับปรุงและขยายกิจการของตนให้ได้มาตรฐาน

5) ทางการควรส่งนักสังคมสงเคราะห์ออกเยี่ยมเยียนหอพักที่จดทะเบียนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อดูแลสวัสดิภาพของนักเรียน นักศึกษา และเพื่อทราบปัญหาของผู้ดำเนินกิจการหอพัก

6) ทางเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นสื่อกลางให้คำแนะนำ ติดต่อ กับทางสถานศึกษาและผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษา อยู่เป็นประจำ เพื่อหาทางแก้ไขเมื่อมีเหตุการณ์ไม่ดีเกิดขึ้น และจะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงคุณค่าของบริการประเภทนี้ มากขึ้น

7) ควรจะได้แก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และกฎกระทรวงโดยให้มีบทบัญญัติว่าหอพักจะต้องรับนักเรียน นักศึกษา เท่านั้น ห้ามรับผู้อื่นโดยเด็ดขาด และควรมีมาตราหนึ่งระบุถึงการอุดหนุนหอพักด้วยการให้เงินอุดหนุนหรือให้กู้ยืม นอกจากนี้ควรบัญญัติห้ามการเสพสุราและ

ของมึนเมาในหอพักและกำหนดลักษณะของอาคารที่พักของนักเรียน นักศึกษาให้เป็นเอกเทศ ไม่ใช้ในกิจการอย่างอื่นที่ไม่สมควร

พันเลิศ ธัญญสิริ (2537) ศึกษาเรื่องการศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่พักอาศัยของนักศึกษา บริเวณชุมชนโดยรอบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่าสภาพโดยทั่วไปของหอพักส่วนใหญ่สร้างโดยชาวบ้านในบริเวณนั้น เป็นหอพักขนาดเล็กๆ ความสูง 2-3 ชั้น ขนาด 16-20 ห้องพัก มีการกระจายตัวออกเป็นกลุ่มอยู่ในรัศมี 1.5 กิโลเมตร โดยรอบสถาบันฯ นักศึกษาส่วนใหญ่มีการสัญจรติดต่อกับสถาบันโดยทางรถจักรยานและการเดินเป็นส่วนใหญ่ รูปแบบและขนาดของอาคารมีหลากหลายขึ้นกับขนาดของเนื้อที่ดินซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก หอพักส่วนใหญ่ขาดคุณภาพในการอยู่อาศัย ห้องพักมีขนาดเล็ก คับแคบ อึดอัด และไม่ถูกสุขลักษณะ และไม่ค่อยมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในหอพักพิเศษเพิ่มเติมให้แก่นักศึกษา เนื่องจากค่าเช่าราคาต่ำ แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีนักศึกษาอยู่เต็มทุกห้องพัก แสดงให้เห็นถึงความต้องการที่พักอาศัยอย่างมากของนักศึกษา

ปภกร สุวรรณธาดา (2538) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการที่พักอาศัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย โดยมีบางส่วนอาศัยอยู่โดยไม่ได้รับสิทธิ์ รองลงไปพักอาศัยในที่พักอาศัยให้เช่าของเอกชน ซึ่งมีค่าเช่าสูงกว่าหอพักของมหาวิทยาลัยมาก ด้านความพึงพอใจ นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัยมีความพึงพอใจมากในเรื่องที่ตั้ง เพราะมีความสะดวกในการเดินทาง ส่วนนักศึกษาที่พักอาศัยในที่พักอื่นๆ ที่ไม่ใช่หอพักของมหาวิทยาลัยนั้น พบว่าปัญหาความสะดวกในการเดินทางเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่พักอาศัยของนักศึกษาของนักศึกษาเรียงตามลำดับความสำคัญ คือ 1. ความปลอดภัย 2. ราคาค่าใช้จ่าย 3. ความสะดวกสบายในการพักอาศัย และนักศึกษาเห็นว่าหอพักของมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมในการพักอาศัยในขณะศึกษามากกว่าที่พักอาศัยที่ดำเนินการโดยเอกชนต่าง ๆ และยังพบว่าหอพักของมหาวิทยาลัยมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา และนักศึกษามีความพึงพอใจในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยในเรื่องที่พักอาศัยของนักศึกษาในระดับต่ำ สำหรับความต้องการของนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาเรื่องที่พักอาศัยของนักศึกษาเรียงตามความสำคัญ คือ

1) สร้างหอพักให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

2) ลดความแออัดของห้องพักโดยจัดให้นักศึกษาเข้าอยู่ตามความเหมาะสมกับขนาดและอุปกรณ์ในห้องพัก

3) เพิ่มการดูแลความปลอดภัยของนักศึกษารวมทั้งทรัพย์สินของนักศึกษาด้วย

วัลลภ สุรทศ (2543) ศึกษาเรื่องการพักอาศัยในหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบริเวณใกล้เคียง ผลการวิจัยพบว่านิสิตที่พักในหอพักมหาวิทยาลัยเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 93.9) มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เช่นเดียวกับนิสิตที่เช่าหอพักบริเวณรอบมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.6) ด้านปัญหาการพักอาศัยของนิสิตที่พักในมหาวิทยาลัยกับนิสิตที่เช่าพักบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนั้น พบว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นิสิตที่พักหอพักมหาวิทยาลัยเห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ส่วนนิสิตที่เช่าหอพักรอบมหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าปัญหาสำคัญคือขาดความปลอดภัยในการพักอาศัย ด้านเหตุผลในการเลือกที่พักอาศัยนั้นคือ นิสิตที่พักในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เลือกอยู่หอพักจุฬาฯ เพราะเห็นว่าเดินทางสะดวกใกล้ที่เรียน ส่วนนิสิตที่เลือกพักบริเวณรอบมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เลือกอยู่นอกมหาวิทยาลัย เพราะเห็นว่ามีความสะดวกและมีอิสระส่วนตัวมากกว่า นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตหญิงให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยมากกว่านิสิตชาย ด้านความสามารถในการจ่ายค่าที่พักอาศัยในอนาคตนั้นพบว่าทั้ง 2 กลุ่ม ตอบเหมือนกันคือประมาณ 1,000 - 2,000 บาทต่อเดือน

2.3 การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการควบคุมหอพักเอกชน

การส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชน เป็นเจตนารมณ์ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ดังปรากฏในมาตรา 53 “เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัวมีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม” นอกจากนั้น มาตรา 80 ยังได้กำหนดว่า “รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน.....”

การควบคุมหอพักเอกชน ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจการส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กล่าวคือ พระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (10) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส เช่นเดียวกับเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยปรากฏอยู่ในมาตรา 17 (27)

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ตามมาตรา 67 (6)

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2517 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 50 (7) มาตรา 53 (1) และมาตรา 56 (1) กำหนดให้เทศบาล ตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร มีอำนาจหน้าที่ต้องส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่นเดียวกับหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

เด็กและเยาวชน เป็นวัยที่เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ หากได้รับการดูแลจัดสภาพแวดล้อมที่ดีมีคุณภาพและเหมาะสม จะช่วยหล่อหลอมกล่อมเกลาให้พวกเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นประชากรของประเทศที่มีศักยภาพสูง ช่วยนำพาพัฒนาประเทศชาติไปสู่การแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้อย่างสมภาคภูมิ

โดยภาพรวม กฎหมายที่กล่าวถึงข้างต้นได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้อย่างชัดเจน นอกจากนั้น แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปให้กับราชการส่วนท้องถิ่น โดยในช่วงปี พ.ศ. 2544 – 2547 และในช่วงปีต่อๆ ไปในระยะ 10 ปี งานด้านการอนุญาตให้ควบคุมหอพักเอกชนตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ซึ่งดำเนินงานโดยสำนักส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำลังดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ..... เพื่อถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในฐานะนายทะเบียน

ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ประกอบด้วย

(1) การอนุญาตให้ตั้งหอพัก

(2) การอนุญาตให้เป็นเจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพัก

(3) เงื่อนไขการจัดบริการหอพัก

(4) การควบคุมหอพักของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(5) การเปลี่ยนแปลงเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก

(6) การเลิกกิจการหอพัก

(7) การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต

(8) การดำเนินการในกรณีหอพักไม่จดทะเบียน

(9) การร้องเรียน

2.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจดทะเบียนหอพัก

การดำเนินกิจการจัดบริการที่พักที่เข้าข่ายลักษณะต่อไปนี้ ถือได้ว่าเป็นกิจการที่ต้องขออนุญาตจัดตั้งเป็น “หอพัก” คือ

- เป็นสถานที่ที่บุคคลหรือนิติบุคคลเป็นเจ้าของ
- จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับผู้พักเข้าพักอาศัย
- มีการรับค่าตอบแทนเป็นทรัพย์สิน
- มีผู้พักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป และผู้พักเหล่านั้นกำลังอยู่ระหว่างการศึกษา ซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี และยังไม่ได้สมรสตามกฎหมาย

ยกเว้น หอพักของสถานศึกษาที่รับผู้พักเข้าพักเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษาของสถาบันตนเองเท่านั้น

หากเป็นกิจการที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น บุคคลหรือนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของหอพักจะต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตจดทะเบียนเป็นหอพัก ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากการขออนุญาตเป็นหอพัก มีดังนี้

1) บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของกิจการจะมีความมั่นคง และมั่นใจได้ว่าธุรกิจหรือกิจการที่ดำเนินอยู่นั้นไม่ผิดกฎหมาย สามารถประกาศเชิญชวน ประชาสัมพันธ์ โฆษณาได้โดยไม่ต้องหวาดระแวงที่จะต้องถูกลงโทษหรือฟ้องร้องดำเนินคดี

2) บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของกิจการได้ปฏิบัติหน้าที่ของประชาชนที่ดี ให้ความร่วมมือในการช่วยกันคุ้มครองดูแลสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน อันเป็นอนาคตของประเทศชาติให้เจริญเติบโตได้อย่างมีคุณภาพ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ช่วยหล่อหลอมความเป็นคนดีแก่เยาวชนไทย อันจะเป็นการสร้างคุณูปการต่อสังคมไทยโดยส่วนรวมได้เป็นอย่างดี

3) ใบอนุญาตให้ตั้งหอพักเป็นหลักฐานที่มีค่าในทางธุรกิจ สามารถนำไปใช้เป็นหลักฐานแสดงสถานภาพความมั่นคงของกิจการต่อสถาบันทางการเงินได้เป็นอย่างดี เพราะสถาบันทางการเงิน จะเกิดความเชื่อมั่นว่ากิจการหอพักที่บุคคลหรือนิติบุคคลกำลังดำเนินการอยู่นั้นไม่ผิดกฎหมาย

4) หากกิจการหอพักที่ได้รับใบอนุญาตจะมีโอกาสได้รับการส่งเสริมจากสถาบันการศึกษา ด้วยการเข้าเป็นเครือข่ายหอพักของสถาบันการศึกษา ซึ่งจะช่วยเสนอแนะให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาเข้าพัก ทำให้หอพักมีผู้เข้าพักเต็มอัตรา การใช้ห้องพักจะอยู่ในอัตราที่สูง นอกจากนั้นสถาบันการศึกษายังจะช่วยอำนวยความสะดวกในการติดตาม ทวงถาม นักเรียน นิสิต นักศึกษาที่มีปัญหากับหอพัก อาทิ การติดค้างค่าเช่าหอพัก การส่งเสียงดัง หรือปัญหาความประพฤติอื่นๆ

5) การได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการพัฒนาผู้จัดการหอพัก การส่งเสริมให้มีโอกาสได้รับความรู้เพิ่มเติม การเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายผู้ประกอบกิจการหอพัก และในอนาคตภาครัฐจะมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก เพราะความมุ่งหมายของภาครัฐมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การดูแลคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนเป็นหลักการสำคัญ อันเป็นส่วนหนึ่งของการสะท้อนคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนไทย

หน้าว่าง

บทที่ 3

ภารกิจและขั้นตอนการดำเนินการจัดการหอพัก

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีแนวทางการปฏิบัติอันเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับภารกิจถ่ายโอนในการกำกับดูแลหอพักตามที่กฎหมายกำหนด จึงได้กำหนดภารกิจและขั้นตอนการดำเนินการในแต่ละภารกิจ เฉพาะในส่วนที่เป็นความรับผิดชอบของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบการกำกับดูแลหอพักเท่านั้น ดังนี้

3.1 การอนุญาตให้ตั้งหอพัก ระยะเวลาดำเนินการเฉพาะในส่วนที่เป็นความรับผิดชอบของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมระยะเวลาไม่เกิน 11 วัน (ทั้งนี้ ยังไม่รวมระยะเวลาในการตรวจสอบประวัติบุคคลที่เป็นเจ้าของหอพักซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

3.2 การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก ระยะเวลาดำเนินการเฉพาะในส่วนที่เป็นความรับผิดชอบของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 4 วัน (ทั้งนี้ ยังไม่รวมระยะเวลาในการตรวจสอบประวัติบุคคลที่เป็นเจ้าของหอพักซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

3.3 การควบคุมหอพักของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ระยะเวลาดำเนินการสามารถดำเนินการได้ตลอดปี

3.4 การเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 10 วัน

3.5 การเปลี่ยนแปลงเจ้าของหอพัก หรือผู้จัดการหอพัก ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 30 วัน

3.6 การพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่นๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 30 วัน

3.7 การเลิกกิจการหอพัก ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 10 วัน

3.8 การต่ออายุใบอนุญาต ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 15 นาที

3.9 การขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 5 วัน

3.10 การดำเนินการในกรณีหอพักไม่จดทะเบียน ระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 165 วัน

3.11 การดำเนินการกรณีมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับหอพัก ระยะเวลาขั้นพิจารณาเรื่องร้องเรียน ไม่เกิน 3 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.1 การอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ประสงค์จะตั้งหอพักให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ.1-1 (ตามภาคผนวก ค) พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้ (1) บุคคลธรรมดา (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ข) สำเนาทะเบียนบ้าน (ค) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก (ง) คำรับรองของผู้รับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา 8 (จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5 X 6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 รูป (ฉ) ระเบียบประจำหอพัก (ช) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร	ขั้นที่ 1 ผู้ประสงค์จะตั้งหอพักยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ.1-1 (ตามภาคผนวก ค) พร้อมหลักฐานและเอกสารแล้วแต่กรณี ขั้นที่ 2 นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ หลักฐานและเอกสาร ขั้นที่ 3 มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจที่ผู้ประสงค์จะตั้งหอพักมีภูมิลำเนาอยู่ เพื่อขอตรวจสอบประวัติ ขั้นที่ 4 นายทะเบียนแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตรวจสอบสภาพลักษณะหอพักตามรายการตรวจสอบสภาพลักษณะหอพัก ตามแบบ มพ. 1 (ตามภาคผนวก ค) ขั้นที่ 5 เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอหลักฐานและเอกสาร และผลการตรวจสอบประวัติของผู้ประสงค์จะตั้งหอพักไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท	ไม่เกิน 30 นาที* ไม่เกิน 30 นาที* ระยะเวลาเป็นไปตามมาตรฐานการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่เกิน 7 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
(2) นิติบุคคล (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล (ข) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคล (ค) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ง) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคล (จ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก (ฉ) คำรับรองของผู้แทนนิติบุคคลแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา 8 (ช) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5 X 6 เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคล ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 รูป (ซ) ระเบียบประจำหอพัก (ฌ) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร	และการตรวจสอบอาคารที่ใช้เป็นหอพักแล้วเห็นว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ขั้นที่ 6 แจ้งผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ฉบับละ 200 บาท ขั้นที่ 7 ออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพักตามแบบ พ.1-2 (ตามภาคผนวก ค)	ไม่เกิน 15 นาที* ไม่เกิน 3 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.1 ขั้นตอนการยื่นขออนุญาตตั้งหอพัก

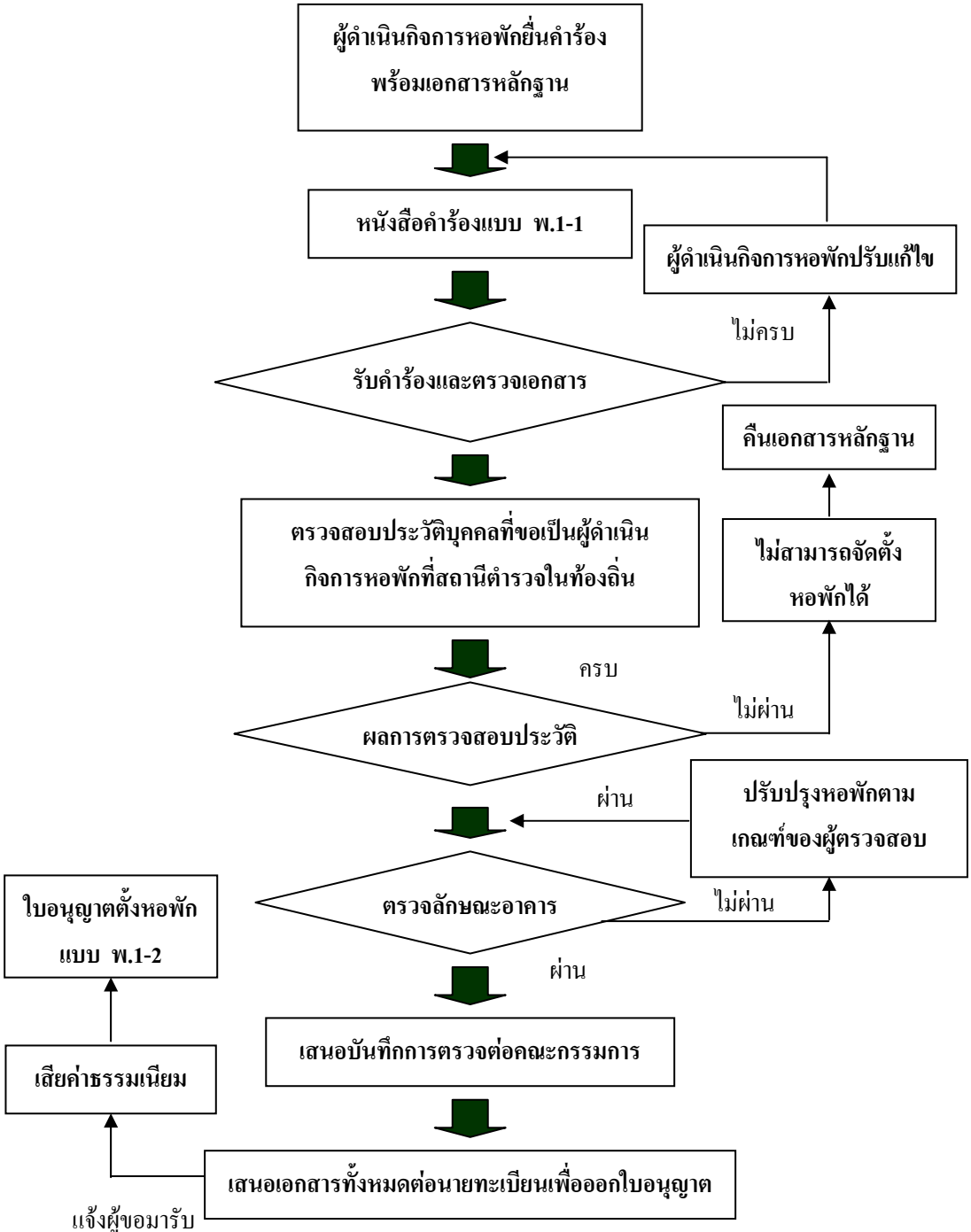

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการไม่เกิน 11 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.2 การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก ผู้ประสงค์จะเป็นผู้จัดการหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ.1-3 (ตามภาคผนวก ค) พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้ (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (2) สำเนาทะเบียนบ้าน (3) หนังสือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการหอพัก (4) คำรับรองของผู้รับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา 20 (5) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5 X 6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 รูป	ขั้นที่ 1 ผู้ประสงค์จะเป็นผู้จัดการหอพักยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ตามแบบ พ.1-3 (ตามภาคผนวก ค) พร้อมเอกสารและหลักฐาน	ไม่เกิน 15 นาที*
	ขั้นที่ 2 นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องของคำขอหลักฐานและเอกสารเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน	ไม่เกิน 30 นาที*
	ขั้นที่ 3 มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจที่ผู้ประสงค์จะเป็นผู้จัดการหอพักมีภูมิลำเนาอยู่เพื่อขอตรวจสอบประวัติ	ระยะเวลาเป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
	ขั้นที่ 4 เมื่อผลการตรวจสอบประวัติของผู้ประสงค์จะเป็นผู้จัดการหอพักไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท	
	ขั้นที่ 5 แจ้งผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ฉบับละ 100 บาท	ไม่เกิน 15 นาที*
	ขั้นที่ 6 ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ตามแบบ พ.1-4 (ตามภาคผนวก ค)	ไม่เกิน 3 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.2 การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก

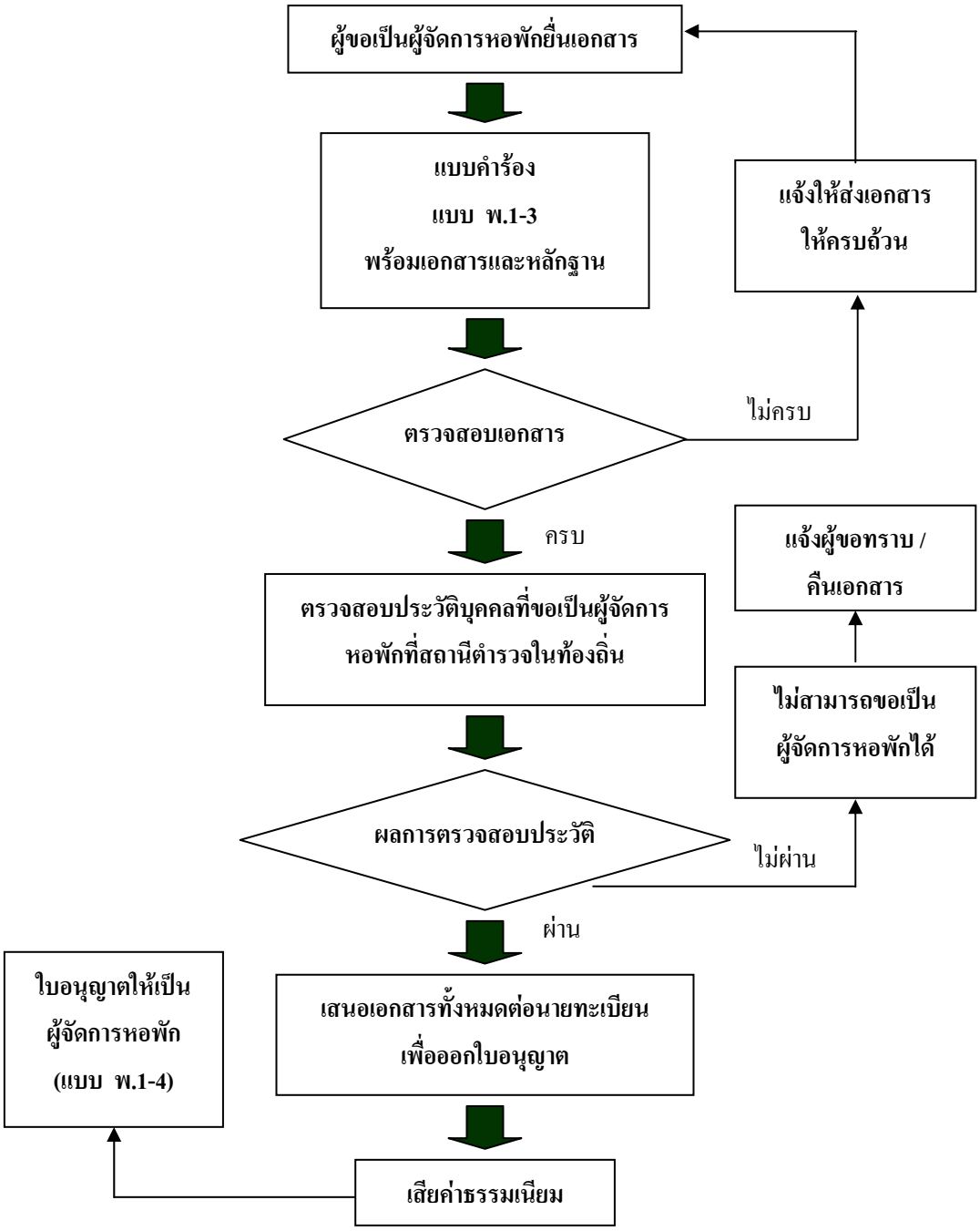

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการไม่เกิน 4 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.3 การควบคุมหอพักของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่	ขั้นที่ 1 นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะเข้าตรวจหอพักจะต้องมีบัตรประจำตัว (แบบ พ.1 - 8 และ พ.1 - 9 ตามภาคผนวก ค)	
	ขั้นที่ 2 กำหนดแผน หรือกรอบของการออกเยี่ยมเยียนหอพักในพื้นที่ เพื่อตรวจตราควบคุม กำกับดูแลหอพักให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และให้ความร่วมมือดำเนินงานป้องกันเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในหอพัก	- ตลอดทั้งปี
	ขั้นที่ 3 จัดบริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการหอพักในการจดทะเบียน และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดการหอพัก	- ตลอดทั้งปี
	ขั้นที่ 4 กำหนดมาตรการส่งเสริมหอพักที่มีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย	- ตลอดทั้งปี

แผนภาพ 3.3 การควบคุมหอพักของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

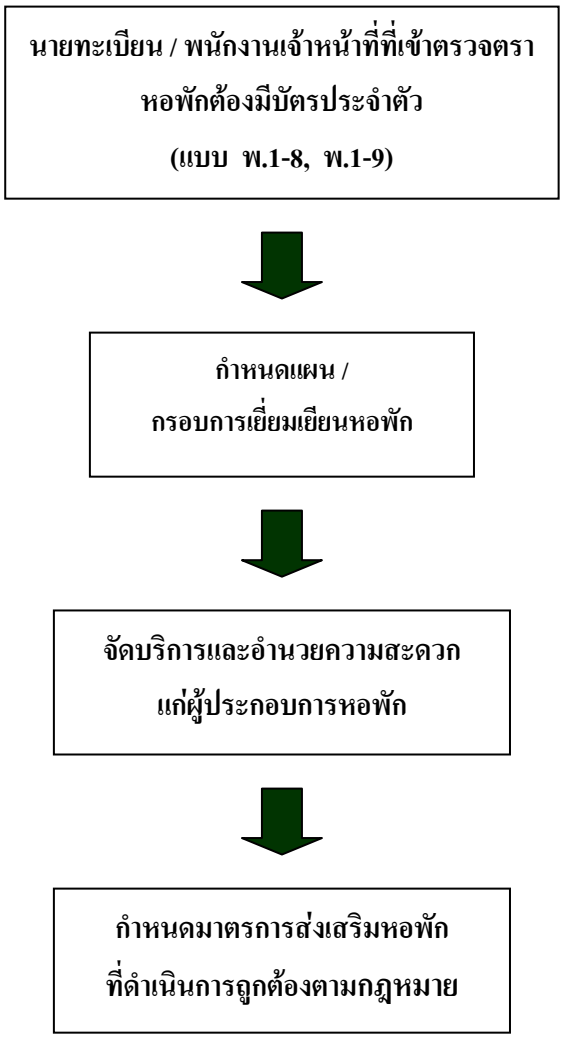

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการตลอดทั้งปี

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.4 การเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก (ก) สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก (แบบ พ.1-2) (ข) สำเนาใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก (แบบ พ.1-4) (ค) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของหอพัก (ง) กรณีดัดแปลง ต่อเติม ซ่อมแซม ปรับปรุงอาคารหอพัก จะต้องเสนอแบบแปลนของเดิม และแบบแปลนของใหม่ พร้อมเปรียบเทียบถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วย	ขั้นที่ 1 เจ้าของหอพักเขียนคำร้องทั่วไป (ตามภาคผนวก ค) เพื่อแสดงความประสงค์ที่จะขอเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมหอพัก ขั้นที่ 2 หากเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับอาคารหอพัก จะต้องแต่งตั้งให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างน้อย 3 ฝ่ายร่วมกันตรวจสภาพหอพัก คือ ด้านโยธาธิการ ด้านสาธารณสุข และด้านผู้ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลหอพักเอกชน ขั้นที่ 3 พิจารณาจากเอกสารและหลักฐาน ตลอดจนสภาพอาคารหอพัก มีลักษณะเป็นไปตามเกณฑ์ และเหมาะสมที่จะใช้เป็นหอพักได้ ขั้นที่ 4 อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักได้	ไม่เกิน 10 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.4 การเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก

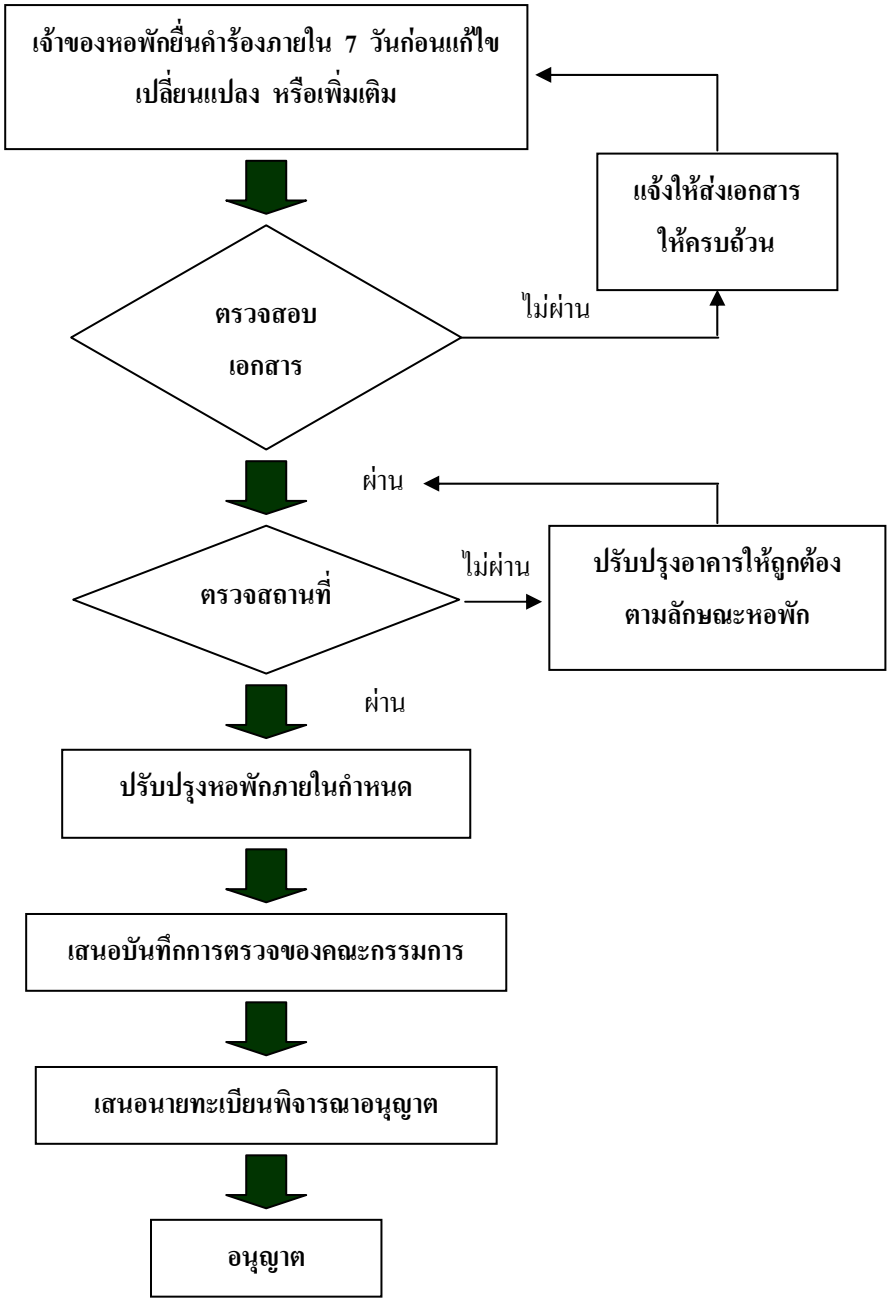

หมายเหตุ มาตรฐานการบริการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก (ไม่รวมระยะเวลาช่วงการปรับปรุงหอพัก) ไม่เกิน 10 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.5 การเปลี่ยนแปลงเจ้าของหอพัก หรือผู้จัดการหอพัก เจ้าของเดิมจะต้องยื่นคำร้องขอยกเลิกกิจการหอพักภายใน 7 วันก่อนยกเลิกกิจการหอพัก พร้อมเอกสาร/หลักฐานดังนี้ (1) ใบอนุญาตให้ตั้งหอพักฉบับจริง (แบบ พ.1-2) (2) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักฉบับจริง (แบบ พ.1-4) ผู้ประกอบการที่จะเป็นเจ้าของหอพักใหม่ จะต้องยื่นคำร้องขอจัดตั้งหอพักใหม่ (ตามขั้นตอนในข้อ 3.1)	ขั้นที่ 1 เจ้าของหอพักเดิมดำเนินการขอยกเลิกกิจการหอพัก (การดำเนินการเพื่ออนุมัติให้ยกเลิกกิจการหอพักเป็นไปตามกระบวนการขอยกเลิกกิจการหอพักในข้อ 3.7) ขั้นที่ 2 ผู้ประกอบการที่จะเป็นเจ้าของหอพักคนใหม่ ยื่นคำร้องขอจัดตั้งหอพัก (ปฏิบัติตามขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งหอพักในข้อ 3.1)	ไม่เกิน 30 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.5 การเปลี่ยนแปลงบุคคล (ผู้ขออนุญาตจัดตั้ง, ผู้จัดการ)

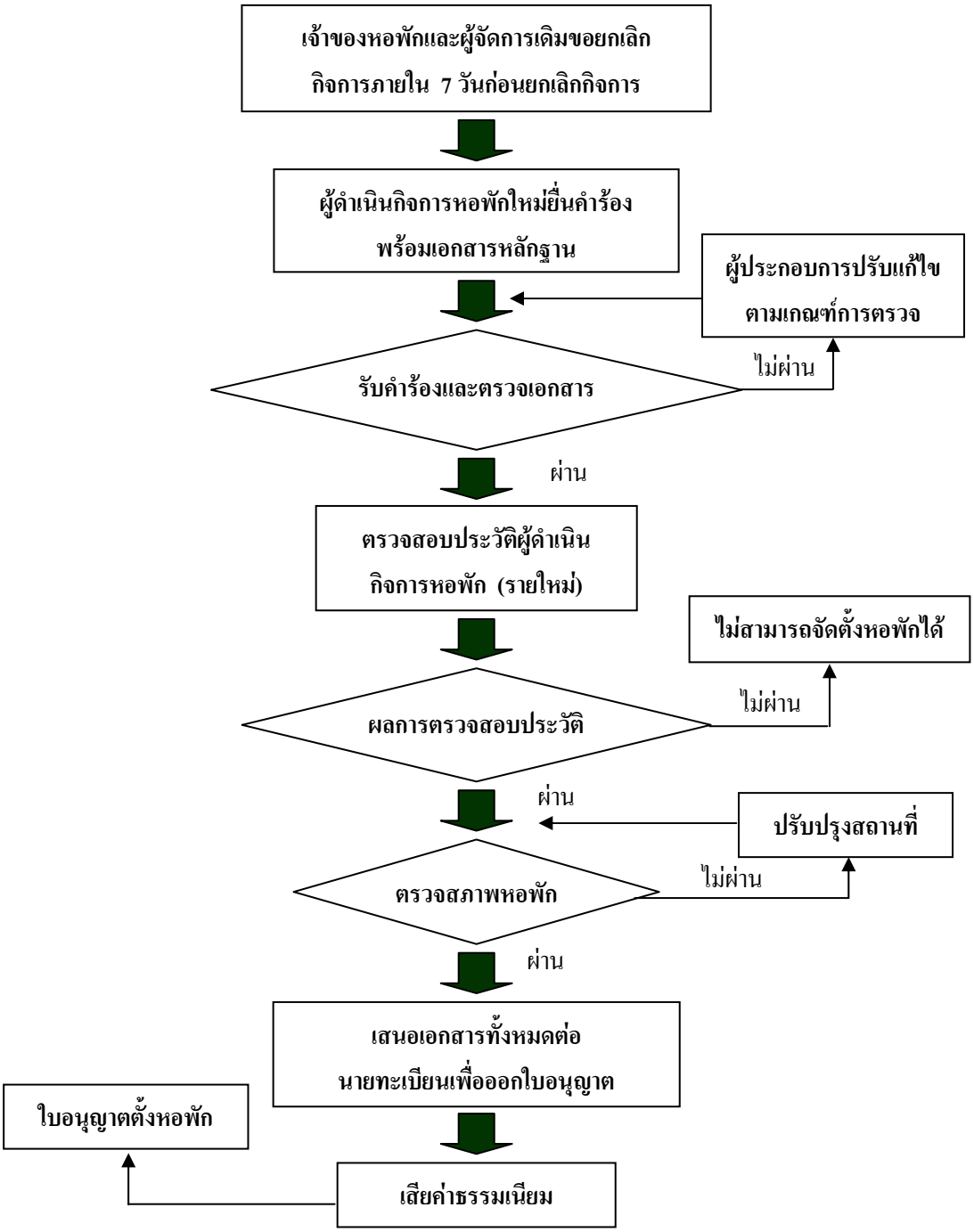

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการไม่เกิน 30 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.6 การพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม เจ้าของหอพักที่ต้องการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก จะต้องยื่นเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้ (1) สำเนาหนังสืออนุญาตให้จัดตั้งหอพัก (2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของหอพัก (3) ระเบียบประจำหอพักฉบับเดิม (4) ระเบียบประจำหอพักฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (5) เอกสารสรุปเปรียบเทียบประเด็นที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก	ขั้นที่ 1 เจ้าของหอพักยื่นคำร้องต่อนายทะเบียน โดยใช้คำร้องทั่วไป (ตามภาคผนวก ค) ขั้นที่ 2 ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและหลักฐาน ขั้นที่ 3 พิจารณาเงื่อนไขการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่นๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิมตามหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต[1] (ตามภาคผนวก ค) ขั้นที่ 4 อนุญาตหรือไม่อนุญาตการขอแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก ขั้นที่ 5 แจ้งผลการพิจารณาให้เจ้าของหอพักทราบ และลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน	ไม่เกิน 30 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

[1] ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม ลงวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2524

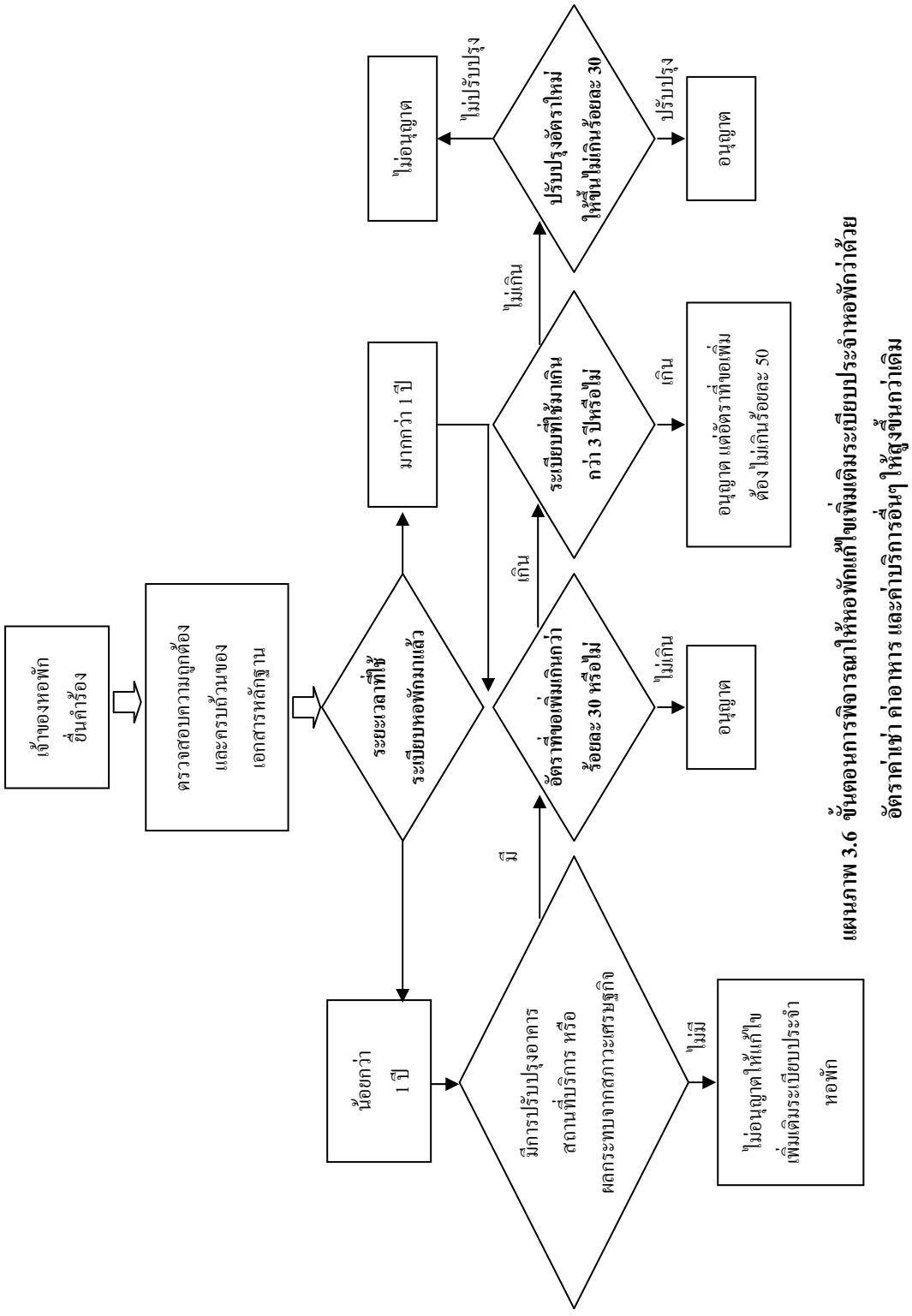

แผนภาพ 3.6 ขั้นตอนการพิจารณาให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วย อัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่นๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.7 การเลิกกิจการหอพัก เจ้าของหอพักที่ประสงค์จะขอเลิกกิจการหอพัก ต้องแจ้งการยกเลิกกิจการเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน ไม่น้อยกว่า 30 วันก่อนเลิกกิจการ โดยจะต้องยื่นเอกสารและหลักฐานต่อไปนี้ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ข) ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก (ค) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ฉบับจริง (ง) หนังสือรับรองตนเองของเจ้าของหอพักว่าได้ดำเนินการแจ้งผู้พักทราบล่วงหน้าแล้วผู้พักทุกคนรับทราบ (จ) ภาพถ่ายที่แสดงภาพการปิดประกาศยกเลิกกิจการหอพักในที่เปิดเผย ณ บริเวณหอพัก	ขั้นที่ 1 เจ้าของหอพักยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนหอพัก โดยใช้คำร้องทั่วไป (ตามภาคผนวก ค) ขั้นที่ 2 ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน ขั้นที่ 3 ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือตรวจสถานที่ว่าเลิกกิจการหอพักจริง ขั้นที่ 4 นายทะเบียนอนุญาตให้เลิกกิจการหอพัก ขั้นที่ 5 จำหน่ายชื่อหอพักออกจากทะเบียนหอพัก ขั้นที่ 6 ออกหนังสือแจ้งยกเลิกกิจการหอพักถึงเจ้าของหอพัก	ไม่เกิน 10 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.7 การเลิกกิจการหอพัก

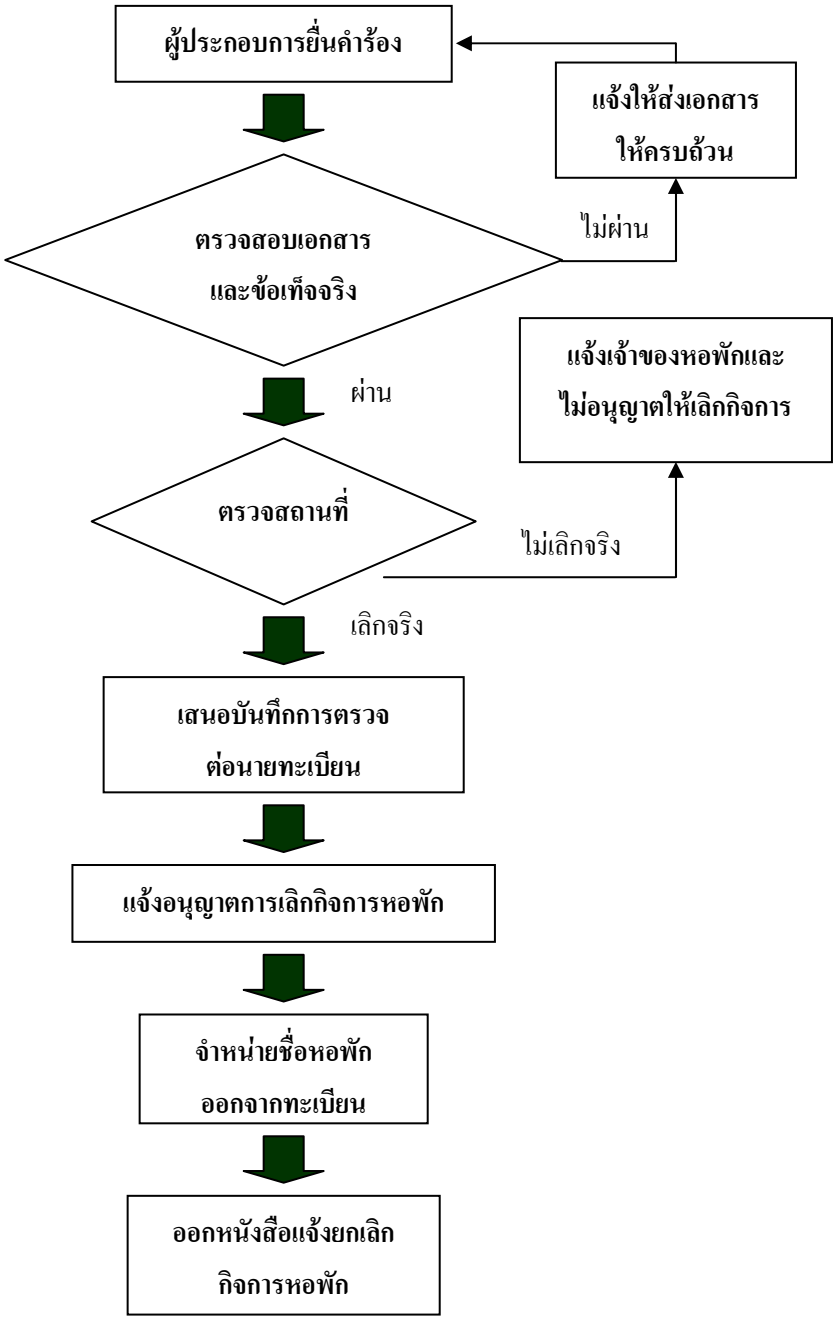

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการไม่เกิน 10 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.8 การต่ออายุใบอนุญาต เจ้าของหอพักที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก จะต้องยื่นเอกสารและหลักฐานต่อไปนี้ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าของหอพัก (ข) ใบอนุญาตให้ตั้งหอพักฉบับจริง ผู้จัดการหอพักที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก จะต้องยื่นเอกสารและหลักฐานต่อไปนี้ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้จัดการหอพัก (ข) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ฉบับจริง	ขั้นที่ 1 เจ้าของหอพักยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพักตามแบบ พ.1-5 (ตามภาคผนวก ค) หรือคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักตามแบบ พ.1-6 (ตามภาคผนวก ค) พร้อมเอกสารหลักฐาน ขั้นที่ 2 ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน ขั้นที่ 3 พิจารณา หากไม่มีข้อร้องเรียนที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสวัสดิภาพผู้พัก นายทะเบียนสามารถอนุญาตให้ต่อใบอนุญาตได้ ขั้นที่ 4 ประทับตราต่ออนุญาตด้านหลังใบอนุญาตฉบับจริง ขั้นที่ 5 แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบ	ไม่เกิน 15 นาที*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.8 การต่ออายุใบอนุญาต

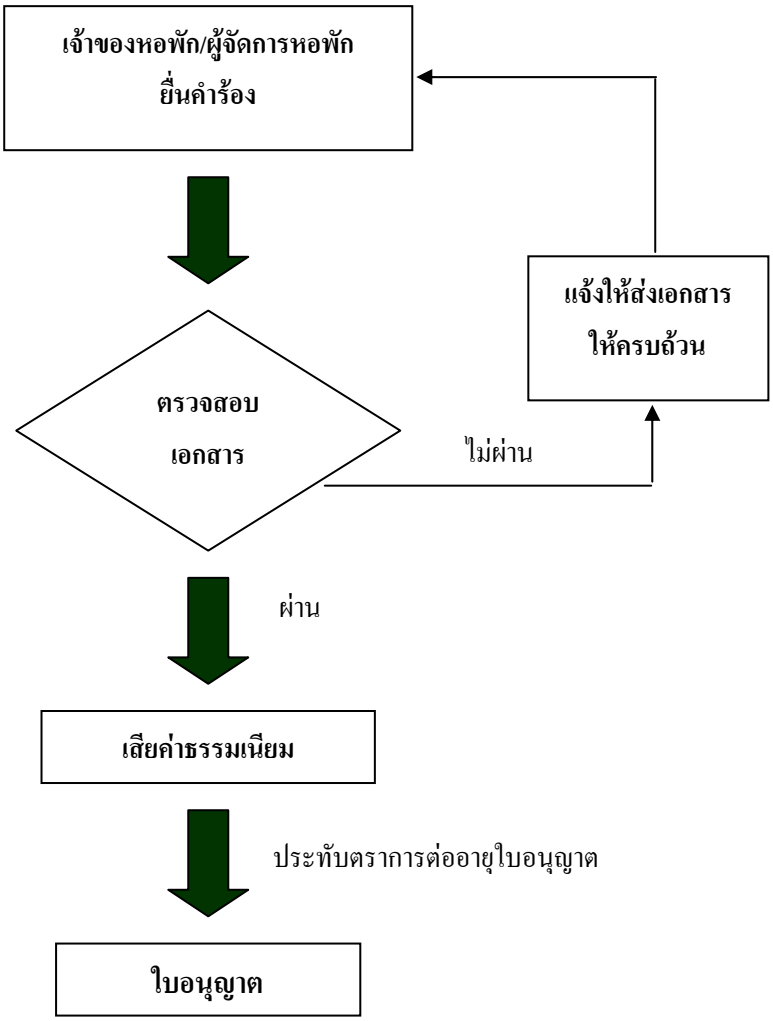

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการไม่เกิน 15 นาที

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.9 การขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้เจ้าของหอพัก หรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณีแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย โดยจะต้องยื่นเอกสารและหลักฐานประกอบ ดังนี้ (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ (ข) สำเนาใบแจ้งความ (กรณีใบอนุญาตสูญหาย) หรือ (ค) ใบอนุญาตตัวจริงเท่าที่เหลือ กรณีใบอนุญาตถูกทำลายในสาระสำคัญ	ขั้นที่ 1 เจ้าของหอพัก หรือผู้จัดการหอพัก (แล้วแต่กรณี) ยื่นคำขอโดยใช้แบบคำร้องทั่วไป (ตามภาคผนวก ค) ขั้นที่ 2 ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสาร และหลักฐาน ขั้นที่ 3 พิจารณาออกใบแทนใบอนุญาต โดยตรวจสอบจากสมุดทะเบียนหอพัก ขั้นที่ 4 แจ้งเจ้าของหอพัก หรือผู้จัดการรับทราบผล และรับใบแทนใบอนุญาต	ไม่เกิน 5 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.9 การขอรับใบแทนใบอนุญาต

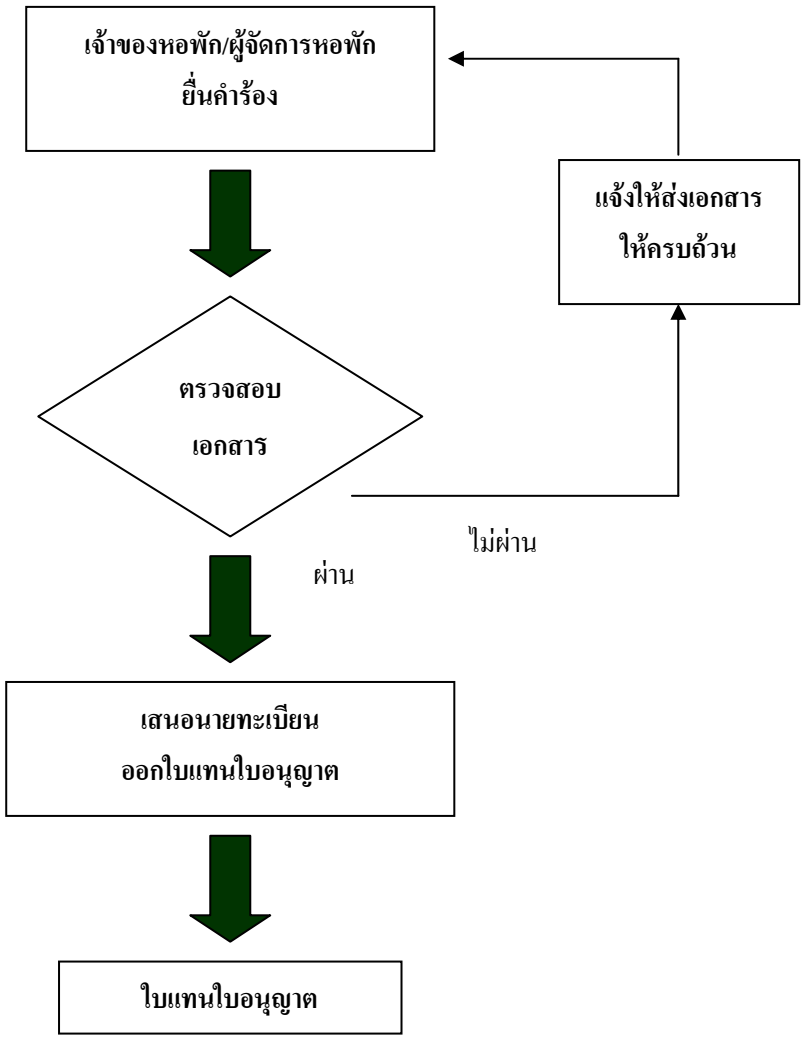

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการไม่เกิน 5 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.10 การดำเนินการในกรณีหอพักไม่จดทะเบียน	ขั้นที่ 1 เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับทราบ หรือได้รับข้อมูลว่ามีผู้ดำเนินกิจการเข้าข่ายเป็นหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก จะต้องมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ออกสอบข้อเท็จจริง โดยใช้แบบตรวจสอบมาตรฐานการจัดบริการที่พักที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการหอพัก (มพ.2) (ตามภาคผนวก ค)	ขั้นสอบข้อเท็จจริง ไม่ควรเกิน 30 วัน*
	ขั้นที่ 2 หากพบว่าสถานที่ตรวจมีลักษณะเป็นหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก นายทะเบียนจะต้องมีหนังสือแจ้งเตือนถึงผู้ประกอบกิจการให้ทราบถึงการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก โดยกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติไว้ตามความเหมาะสม	ขั้นตักเตือนครั้งที่ 1 ไม่ควรเกิน 90 วัน*
	ขั้นที่ 3 ระหว่างช่วงเวลาที่ยังไม่ถึงเวลาที่กำหนด ควรมีเอกสารข้อมูลแนะนำถึงแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก ข้อดีหรือประโยชน์ของการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก	

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
	ขั้นที่ 4 เมื่อพ้นเวลาที่กำหนดไว้ หากผู้ประกอบกิจการไม่มาดำเนินการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร นายทะเบียนควรจะมีหนังสือแจ้งเตือนครั้งสุดท้าย โดยกำหนดระยะเวลาให้สั้นลงกว่าเดิม พร้อมแจ้งว่าหากพ้นเวลาดังกล่าวจะดำเนินการฟ้องร้องกล่าวโทษตามกฎหมายทันที	ขั้นตักเตือนครั้งที่ 2 ไม่ควรเกิน 30 วัน*
	ขั้นที่ 5 เมื่อพ้นเวลาที่กำหนดไว้ในครั้งที่ 2 และผู้ประกอบกิจการไม่มีเหตุผลชี้แจง นายทะเบียนต้องดำเนินการฟ้องร้องกล่าวโทษตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 มาตรา 35 ต่อไป	ขั้นดำเนินการฟ้องร้องกล่าวโทษ ควรดำเนินการทันทีภายในระยะเวลาไม่เกิน 15 วัน*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.10 ขั้นตอนการดำเนินการกรณีหอพักไม่จดทะเบียนขออนุญาตจัดตั้ง

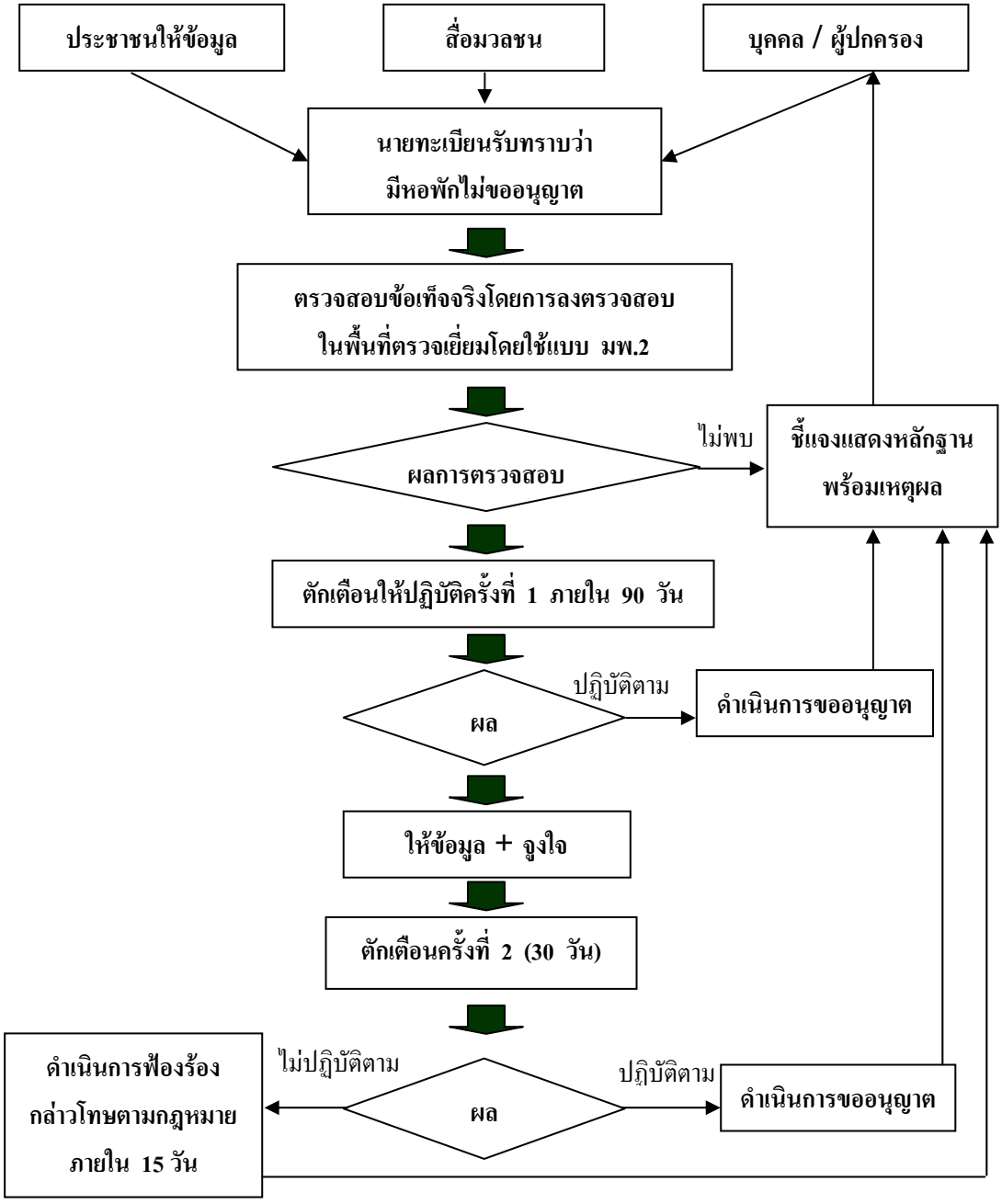

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการไม่เกิน 165 วัน

ภารกิจ / เอกสารหลักฐาน	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
3.11 การดำเนินการกรณีมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับหอพัก เมื่อนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพัก จะต้องดำเนินการทันทีโดยมิชักช้า	ขั้นที่ 1 พิจารณาเรื่องราวที่ร้องเรียนว่ามีผู้ร้องอย่างชัดเจนหรือไม่ หรือพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบว่าเป็นการกลั่นแกล้งกันในทางธุรกิจหรือไม่ ขั้นที่ 2 หากมีเหตุและผล มีหลักฐานเพียงพอที่รับฟังได้ว่าสิ่งที่ร้องมีมูล ขั้นที่ 3 นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการด้วยความเป็นธรรม พิจารณาว่าเรื่องร้องเรียนเป็นปัญหาการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติหอพักหรือไม่ หากผิดก็ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย หากไม่ผิดนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายามเป็นผู้ประสานงาน ทำความเข้าใจ หรือชี้แจงไกล่เกลี่ยแล้วแต่กรณี	ขั้นพิจารณาเรื่องที่ร้องเรียนไม่ควรเกิน 3 วัน* ส่วนระยะเวลาการแก้ไขปัญหาขึ้นอยู่กับระดับความยาก-ง่ายของปัญหา*

* ตามแนวทางการปฏิบัติงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพ 3.11 การดำเนินการกรณีมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับหอพัก

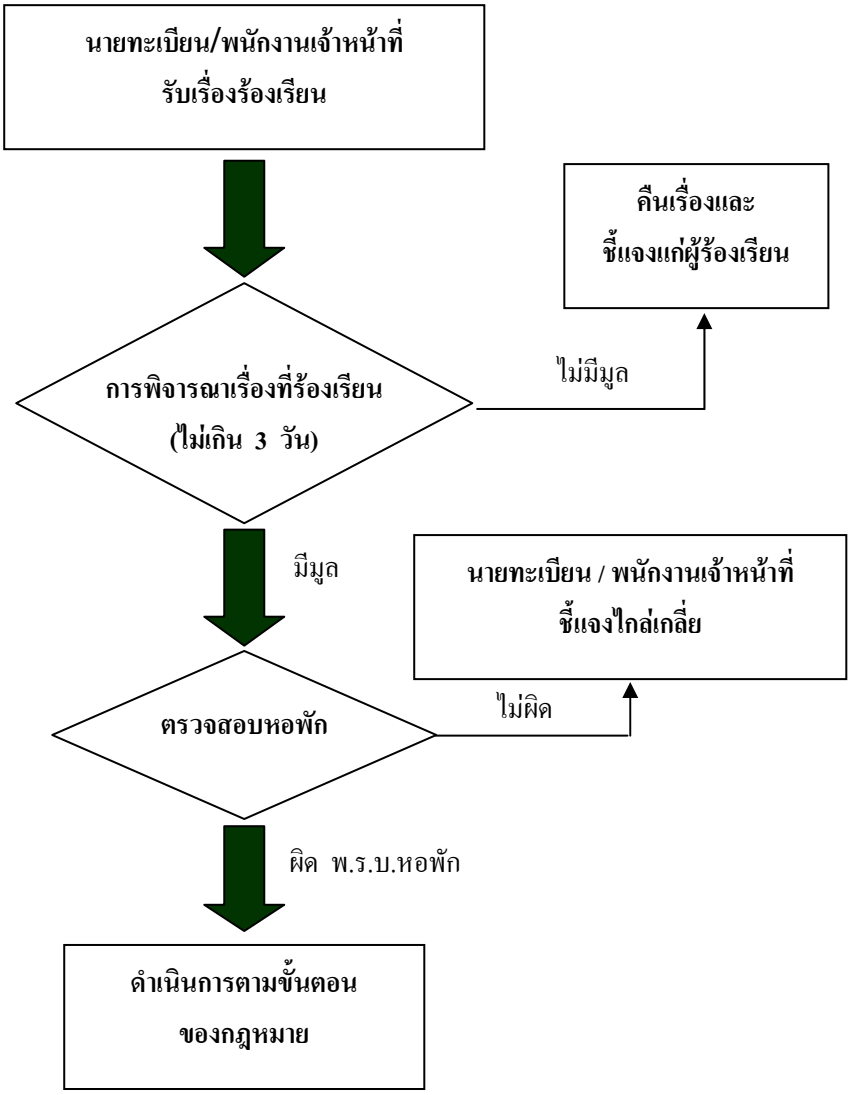

หมายเหตุ มาตรฐานการดำเนินการขึ้นอยู่กับระดับความยาก - ง่ายของปัญหา

3.12 บุคลากร

บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลหอพักเอกชน ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

3.12.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการพักอาศัยในหอพักประเภทใดประเภทหนึ่ง

3.12.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ การพัฒนาศักยภาพนักเรียน นิสิต นักศึกษา และแนวคิดการจัดการหอพัก โดยเฉพาะการจัดการหอพักตามแนวคิดให้เป็น “ศูนย์ศึกษาและอาศัย” (Living and Learning Center)

3.12.3 มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะธรรมชาติของนักเรียน นิสิต นักศึกษา โดยเฉพาะด้านพฤติกรรมการแสดงออก

3.12.4 มีจิตที่รักการบริการ อดทน สู้งาน ซื่อสัตย์ และมีบุคลิกภาพเป็นผู้นำ

3.12.5 มีทักษะการสื่อสาร และเป็นนักประสานงานที่ดี

3.12.6 เป็นผู้ที่มีความเข้าใจสภาพพื้นที่ในท้องถิ่นเป็นอย่างดี

บทที่ 4

แนวทางการดำเนินการตามมาตรฐานหอพัก

ความมุ่งหมายหลักของการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก คือมุ่งที่จะให้การคุ้มครองสวัสดิภาพของเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เข้าพักในหอพักให้สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีคุณภาพ และมีคุณภาพชีวิตในการอยู่อาศัยอย่างสะดวก สะอาด และปลอดภัย

การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องทำหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลหอพักควรจะต้องมีการเตรียมการบริหารงานหอพัก ดังนี้

4.1 การกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก

4.2 การกำหนดภารกิจที่จะสนับสนุนการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพักอย่างมีคุณภาพ

4.3 การวางแผนและจัดลำดับการปฏิบัติงานตามภารกิจ

4.4 การส่งเสริมกิจการหอพักเพื่อพัฒนาสู่ “หอพักคุณภาพ”

4.5 การประเมินระบบการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก

4.1 การกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะต้องพิจารณากำหนดเป้าหมายในการส่งเสริม และกำกับ ดูแลหอพัก เพื่อให้เป็นศูนย์ศึกษาและอาศัยอย่างมีคุณภาพ และดำเนินการอย่างถูกกฎหมาย

4.2 การกำหนดภารกิจที่จะสนับสนุนการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพักอย่างมีคุณภาพ

ภารกิจที่จะสนับสนุนการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพักอย่างมีคุณภาพ ควรประกอบด้วย

4.2.1 การกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงและได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติหอพัก เพื่อให้มีอำนาจในการตรวจสอบและเยี่ยมเยียนหอพัก

4.2.2 การกำหนดแผนในการตรวจเยี่ยมหอพักในลักษณะของการเยี่ยมเยียน ให้คำแนะนำเสนอแนะ ซึ่งแต่ละหอพักควรได้รับการเยี่ยมเยียนจากพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

4.2.3 การพัฒนาฐานข้อมูลหอพักในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลหอพักทั้งที่จดทะเบียนและที่ยังมิได้จดทะเบียน ข้อมูลที่ควรจะบันทึก

ประกอบด้วยชื่อหอพัก ประเภทหอพัก สถานที่ตั้งหอพัก ชื่อเจ้าของหอพัก ชื่อผู้จัดการหอพัก จำนวนห้องพัก จำนวนที่สามารถรับผู้เข้าพักได้ บริการที่หอพักจัด ปีที่ก่อตั้งหอพัก ขนาดของพื้นที่ห้องพัก จำนวนผู้เข้าพักต่อห้อง ขนาดห้องรับแขก ขนาดห้องอาหาร เป็นต้น

4.2.4 มีการรายงานข้อมูลหอพัก เจ้าของหอพัก และผู้จัดการหอพักต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่ได้ตกลงกันไว้อย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

4.2.5 มีการศึกษาประเภทหอพัก และบริการภายในหอพักที่ควรจะพัฒนาในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อใช้เป็นแผนในการส่งเสริมและควบคุมการก่อสร้างหอพักในพื้นที่

4.2.6 การจัดโครงการสัมมนาเจ้าของหอพัก ผู้จัดการหอพัก ผู้ปกครอง ผู้แทนสถาบันการศึกษา ผู้พัก และสมาคม หรือชมรมผู้ดำเนินงานหอพัก และสถาบันการศึกษาเพื่อการแก้ไขปัญหาร่วมกัน และเป็นการพัฒนาความรู้และความคิดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักให้มีคุณภาพ

4.2.7 การจัดโครงการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องสำหรับผู้ที่ต้องการจะลงทุนสร้างหอพัก เพื่อเป็นการสร้างหอพักได้อย่างมีคุณภาพ และป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

4.2.8 จัดให้มีการให้รางวัลสำหรับหอพักที่มีการบริหารจัดการหอพักในภาพรวมได้อย่างมีคุณภาพ เป็นประจำทุกปี

4.2.9 จัดให้มีโครงการให้ความรู้กับเจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพัก เกี่ยวกับการรับนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เป็นชาวต่างชาติเข้าพัก เช่น การปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (ต.ม.) การปฏิบัติตามข้อกำหนดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ การเตรียมความพร้อมด้านภาษาต่างประเทศ การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างด้านวัฒนธรรม การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของประเทศ เป็นต้น

4.2.10 จัดให้มีการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อการบันทึกข้อมูลผู้เข้าพัก โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ลงทุนพัฒนาแล้วแจกจ่ายให้ทุกหอพักกรอกข้อมูล เพื่อพัฒนาไปสู่ระบบการบันทึกข้อมูลผู้เข้าพักในหอพักได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ หรือพัฒนาไปสู่ระบบ E-dormitory

4.2.11 มีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของหอพัก ผู้จัดการหอพัก ผู้พัก ผู้ปกครอง ให้มีความเข้าใจและตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง

4.2.12 กำกับดูแลให้เจ้าของหอพักมีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร โดยเฉพาะด้านการตรวจสอบอาคารตามเงื่อนไขในกฎกระทรวง (ดูรายละเอียด หน้า 16)

4.3 การวางแผนและจัดลำดับการปฏิบัติงานตามภารกิจ

การวางแผนงานและจัดลำดับการปฏิบัติงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแผนงานเพื่อรองรับการดำเนินงานดังนี้

4.3.1 แผนการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการหอพักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) วัตถุประสงค์หลักของแผนการประชาสัมพันธ์ควรประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ประการคือ

(1) สร้างความเข้าใจอันดีและถูกต้องเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการหอพักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

(2) ป้องกันความเข้าใจผิดที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการหอพักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) แก้ไขความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องของประชาชน ผู้จัดการหอพัก และเจ้าของหอพักที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในการกำกับดูแลกิจการหอพักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) วิธีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ควรมีการดำเนินงาน ดังนี้

(1) การสร้างความสนใจ (Attention) ด้วยการสร้างสื่อเพื่อเรียกร้องความสนใจให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เจ้าของกิจการหอพัก ผู้จัดการหอพัก ให้ความสนใจต่อการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการหอพัก เพื่อการให้ความคุ้มครองในสวัสดิภาพของเยาวชนที่กำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน

(2) การชี้ให้เห็นถึงความจำเป็น (Needs) ที่จะต้องมีการกำกับดูแลการดำเนินงานกิจการหอพักให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพักที่มีความมุ่งหมายหลักเพื่อให้การคุ้มครองดูแลสวัสดิภาพของเยาวชนไทย

(3) การสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) โดยนำเสนอผลดีที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการหอพักให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพัก ตลอดจนผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมโดยส่วนรวม

(4) การสร้างภาพแนวทางการปฏิบัติที่เป็นไปได้ (Visualization) โดยนำเสนอแนวทางการขออนุญาตจัดตั้งหอพัก เงื่อนไขเกี่ยวกับการออกแบบหอพัก การกำกับดูแลหอพัก ความช่วยเหลือเกื้อกูลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถให้การสนับสนุนส่งเสริมได้ เป็นต้น

(5) เชิญชวนให้ลงมือปฏิบัติ (Action) โดยหลังจากที่มีการนำเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นจากข้อ (1) - (4) แล้ว จะต้องรณรงค์เชิญชวนให้ลงมือปฏิบัติทันทีทันใด มีการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัว มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ ที่จะร่วมปฏิบัติอย่างชัดเจน

4.3.2 แผนการอำนวยความสะดวกและบริการประชาชน การดำเนินการตามแผนการดังกล่าว จำเป็นต้องมีการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการจัดทำสื่อเพื่อการสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน พร้อมที่จะให้บริการแก่ประชาชน เจ้าของหอพัก และผู้จัดการหอพัก ได้แก่

(1) เอกสารแนะนำการเตรียมการขออนุญาตจัดตั้งหอพัก
(2) เอกสารแนะนำการขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก
(3) เอกสารแนะนำเกี่ยวกับระเบียบข้อบัญญัติการควบคุมอาคารหอพัก
(4) พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
(5) เอกสารแนะนำรูปแบบหอพักที่ได้มาตรฐาน
(6) คำร้องทั่วไป
(7) แบบตัวอย่างสมุดทะเบียนผู้พัก (พ.1-7)
(8) คำขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก (แบบ พ.1-1)
(9) คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก (แบบ พ.1-3)
(10) ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก (แบบ พ.1-2)
(11) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก (แบบ พ.1-4)
(12) คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก (แบบ พ.1-5)
(13) คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก (แบบ พ.1-6)
(14) แบบตรวจสุขลักษณะอาคารหอพัก (มพ.1)

2) ดำเนินการจัดทำแผนภาพ (Diagram) เพื่อแสดงลำดับขั้นตอนต่างๆ ประกอบด้วย

(1) ขั้นตอนการยื่นขออนุญาตตั้งหอพัก
(2) ขั้นตอนการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (หอพัก)
(3) ขั้นตอนการขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก
(4) ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมหอพัก

(5) ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงบุคคล (ผู้ขออนุญาตจัดตั้งหอพัก/ผู้จัดการหอพัก)

(6) ขั้นตอนการขอรับใบแทนใบอนุญาต

(7) ขั้นตอนการต่ออายุใบอนุญาต

(8) ขั้นตอนการเลิกกิจการหอพัก

4.3.3 แผนการจัดทำทะเบียนหอพัก

เพื่อให้การบริหารงานหอพักในพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแผนการดำเนินการ ดังนี้

1) พัฒนาฐานข้อมูลทะเบียนหอพักที่มีการดำเนินการถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก โดยควรมีข้อมูลที่จำเป็น ดังนี้

(1) ชื่อเจ้าของหอพัก รวมทั้งข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ วัน เดือน ปี เกิด ที่อยู่ หมายเลขประจำตัวประชาชน

(2) ชื่อผู้จัดการหอพัก รวมทั้งข้อมูลส่วนตัว เช่นเดียวกับเจ้าของหอพัก

(3) ชื่อหอพัก และประเภทหอพัก

(4) ที่ตั้งหอพัก

(5) จำนวนห้องพัก ขนาดห้องพัก

(6) สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีบริการในหอพัก

(7) ราคาค่าห้องพัก ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า พร้อมเงื่อนไขอื่นๆ

2) พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อรองรับข้อมูลหอพัก ให้มีการบันทึกข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และจะต้องมีการตรวจสอบข้อมูลซ้ำทุกๆ 2 ปี

3) มีการสำรวจข้อมูลหอพักที่ยังมิได้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหอพัก แล้วบันทึกไว้ในระบบฐานข้อมูลที่พัฒนาขึ้นเป็นการเฉพาะ

4.4 การส่งเสริมกิจการหอพักเพื่อพัฒนาสู่ “หอพักคุณภาพ”

การดำเนินงานเพื่อการส่งเสริมกิจการหอพักเพื่อพัฒนากิจการหอพักให้สามารถดำเนินงานสู่การเป็น “หอพักคุณภาพ” ควรจะต้องมีการดำเนินการ ดังนี้

4.4.1 กระตุ้นให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก รวมตัวกันเป็นเครือข่ายหอพักนักศึกษาขึ้น เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมกิจการหอพัก ตลอดจนแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักร่วมกัน พัฒนาข้อเสนออันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหอพักเสนอต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

4.4.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นหน่วยงานกลางช่วยประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาในพื้นที่กับเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก เพื่อกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับหอพัก ซึ่งกิจกรรมที่ควรกระทำ ได้แก่

1) การดูแลความประพฤติของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ระหว่างที่พักในหอพัก

2) การส่งเสริมสนับสนุนหอพักที่มีการดำเนินงานได้อย่างมีมาตรฐาน และถูกต้องตามกฎหมาย โดยสถาบันการศึกษาช่วยแนะนำ ประชาสัมพันธ์ ให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาได้ทราบข้อมูลหอพัก หรือรับหอพักเข้ามาเป็นเครือข่ายของสถาบันการศึกษา

4.4.3 ศึกษาความต้องการหอพักที่สอดคล้องกับแผนการขยายงานของสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อนำไปเผยแพร่ให้แก่ผู้สนใจลงทุนหรือนำไปสู่การลงทุนในเชิงพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.4.4 ควรประเมินการดำเนินกิจการหอพัก เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการบริการให้มีมาตรฐานการบริการที่สนองตอบต่อการพัฒนานักเรียน นิสิต นักศึกษา

4.4.5 จัดประชุมร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาในพื้นที่กับเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง โดยควรจะจัดประชุมภาคเรียนละอย่างน้อยหนึ่งครั้ง

4.5 การประเมินระบบการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีการประเมินระบบการส่งเสริม และกำกับดูแลหอพักในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

4.5.1 การประเมินความพึงพอใจของผู้พักต่อการบริการของหอพัก อาจทำได้หลายวิธี ได้แก่

1) การสำรวจ (Survey) ความพึงพอใจด้วยแบบสอบถาม ที่มีการกระทำอย่างเป็นทางการ หรือมีแบบสำรวจเตรียมพร้อมไว้เพื่อการประเมินตลอดปี

2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) โดยการสร้างแนวคำถาม เพื่อการตรวจสอบความรู้สึกนึกคิดของผู้พักที่มีต่อบริการของหอพัก

3) การสนทนากลุ่ม (Focus group) มีการจัดกลุ่มสนทนาอย่างเป็นทางการ กลุ่มละ 8-10 คน เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สะท้อนความรู้สึกต่อการบริการของหอพักออกมาอย่างเต็มที่

4) การรับฟังข้อมูลย้อนกลับอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Feedback) โดยอาจจะได้รับฟังคำชม คำตำหนิ วิพากษ์วิจารณ์ ถึงการดำเนินงานของหอพักจากการประชุมสัมมนา วงกาแฟ คอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร จดหมายร้องเรียน ระบบอินเตอร์เน็ต ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย เป็นต้น ข้อมูลที่ได้รับฟังอย่างไม่เป็นทางการก็สามารถใช้เป็นตัวสะท้อนความพึงพอใจ และความเข้าใจของกลุ่มประชาชนที่มีต่อการดำเนินกิจการหอพักได้ด้วย

4.5.2 การประเมินความพึงพอใจของเจ้าของหอพัก และผู้จัดการหอพักที่มีต่อการอำนวยความสะดวก การส่งเสริมและกำกับดูแลหอพัก โดยควรมีการดำเนินการประเมินอย่างน้อยทุกๆ ปี

4.5.3 การประเมินระบบการส่งเสริมและกำกับดูแลหอพักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าในแต่ละรอบปี มีการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนอย่างจริงจัง เกิดผลในทางปฏิบัติมากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคใดเกิดขึ้นบ้าง

ความมุ่งหมายของการประเมินจะเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างน้อย 2 ประการ คือ

1) เพื่อการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของงานว่าประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานเพียงใด เช่น สามารถบริการประชาชนได้ตามมาตรฐานระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือเร็วกว่าหรือล่าช้ากว่าความพึงพอใจของประชาชนผู้มาขอรับบริการพึงพอใจเพียงใด เป็นต้น

2) เพื่อการปรับปรุงมาตรฐานงาน เพราะผลจากการประเมินจะทำให้เกิดการเรียนรู้ สามารถทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนำบทเรียนที่ได้ไปสู่การจัดการความรู้ (Knowledge Management) ดำเนินการปรับมาตรฐานการบริการประชาชนให้รวดเร็ว มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้ และยังเป็นต้นแบบให้กับหน่วยงานอื่นๆ เป็นการใช้ประโยชน์จากการทำงานมาพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้ตลอดเวลา ขั้นตอนทั้งหมดดูรายละเอียดจากแผนภาพ 4.1

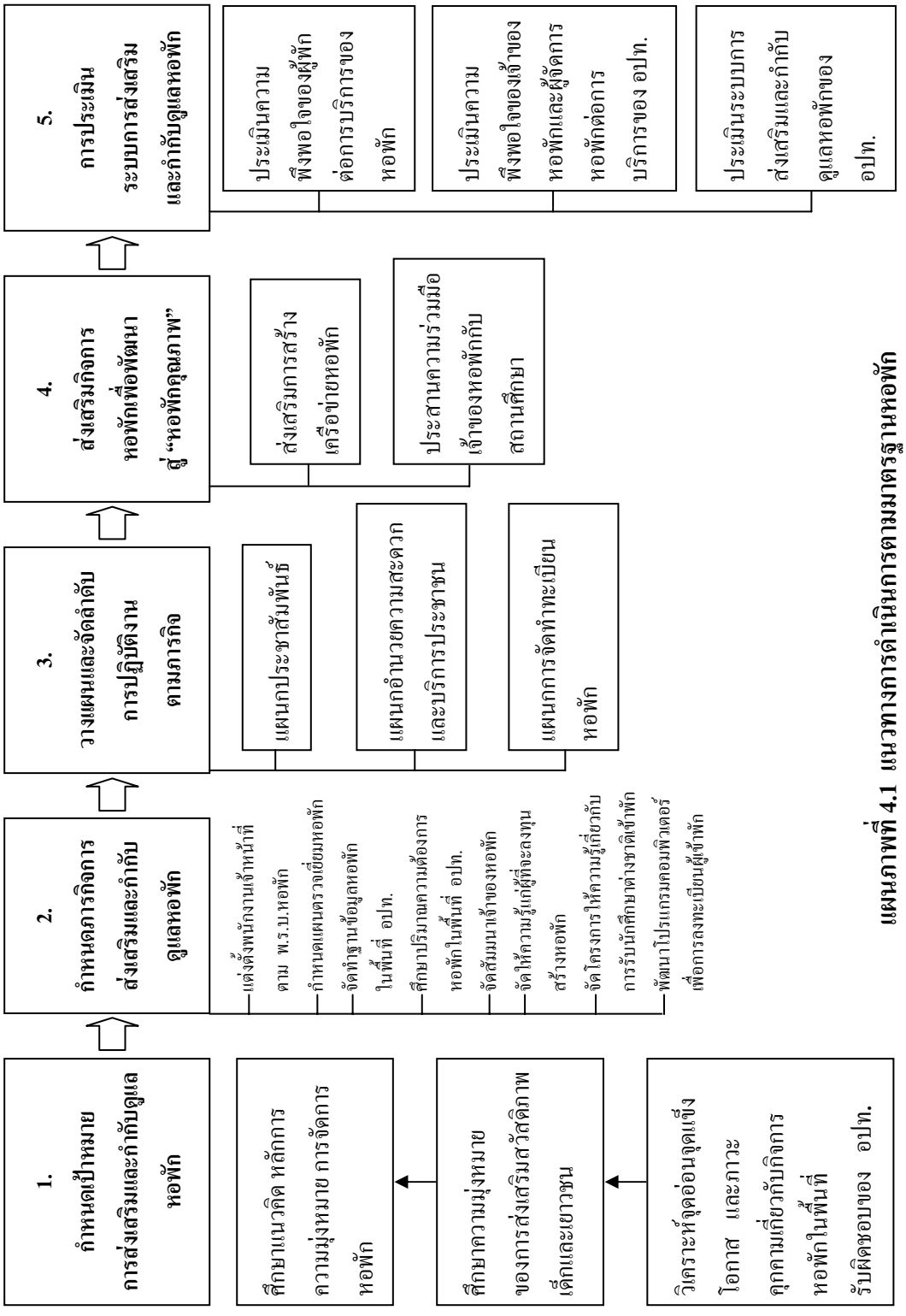

แผนภาพที่ 4.1 แนวทางการดำเนินการตามมาตรฐานหอพัก

บทที่ 5

มาตรฐานและตัวชี้วัดการกำกับดูแลหอพัก

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดการจัดการหอพัก โดยแบ่งออกเป็น

ตัวชี้วัดขั้นพื้นฐาน (Primary Indicators) หมายถึง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่มีความสำคัญและเป็นภารกิจที่ตอบสนองความจำเป็นเบื้องต้นในการจัดบริการหอพักที่ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชนให้ได้รับการบริการหอพัก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีและการพักอาศัยอย่างมีคุณภาพชีวิต (Living and Learning Center) ทั้งนี้เพื่อกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกำกับดูแลและส่งเสริมให้หอพักต่างๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัด

ตัวชี้วัดขั้นพัฒนา (Performance Indicators) หมายถึง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่มีความสำคัญ และเป็นภารกิจที่มีการจัดบริการเกี่ยวกับกิจการหอพักก้าวหน้ามากกว่ามาตรฐานตัวชี้วัดขั้นพื้นฐาน และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกระทำหรือเลือกทำตามศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

รายละเอียดมาตรฐาน	มาตรฐาน	
	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
5.1 มาตรฐานด้านการอนุญาตให้จัดตั้งหอพัก		
ก. มีการตรวจสอบเอกสาร หลักฐาน คุณสมบัติของบุคคล คุณลักษณะอาคารที่จะใช้เป็นสถานที่ตั้งหอพัก ระเบียบหอพัก ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีรายการที่ต้องตรวจสอบ ดังนี้ (1) ลักษณะอาคารที่จะใช้เป็นหอพัก (ตามแบบการตรวจสอบ มพ.1 ตามภาคผนวก ค) (2) การจัดบริการที่พักที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการหอพัก (ตามแบบการตรวจสอบ มพ.2 ตามภาคผนวก ค) (3) คุณสมบัติของบุคคลที่จะเป็นเจ้าของหอพัก (ตามแบบการตรวจสอบ มพ.3 ตามภาคผนวก ค)	✓	
ข. มีการจัดทำทะเบียนผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก (ตามภาคผนวก ค)	✓	
ค. มีการบันทึก และการจำหน่ายชื่อเจ้าของหอพัก ชื่อหอพักที่ได้รับอนุญาต ผู้จัดการหอพักให้เป็นปัจจุบันเสมอ	✓	
ง. มีการจัดทำสำเนาใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย	✓	
จ. จัดระบบการแจ้งเตือนการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก และใบอนุญาตการเป็นผู้จัดการหอพัก		✓
ฉ. จัดบริการให้ความรู้แก่ผู้ประกอบกิจการหอพักและประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพักอย่างถูกกฎหมายในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย		✓
ช. มีการรายงานข้อมูลทะเบียนหอพัก เจ้าของหอพัก และผู้จัดการหอพักไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		✓

รายละเอียดมาตรฐาน	มาตรฐาน	
	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
5.2 มาตรฐานด้านการจัดการหอพัก		
ก. มีการตรวจสอบติดตามให้ผู้จัดการหอพักจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กฎหมายกำหนด แบบ พ.1-7 (ตามภาคผนวก ค)	✓	
ข. มีการให้คำแนะนำชี้แจงเจ้าของ/ผู้จัดการหอพักเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายกำหนด เช่น บุคคลที่ขาดคุณสมบัติหรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่จะรับให้เข้าพักอยู่ในหอพัก การให้ความร่วมมือแก่สถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาและความประพฤติของผู้พัก การแสดงใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย	✓	
ค. สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความประสานร่วมมือกันระหว่างเจ้าของ/ผู้จัดการหอพักกับสถานศึกษาของผู้พัก เพื่อเสริมสร้างสวัสดิภาพและการพัฒนาการศึกษาของผู้พักให้ดีขึ้น เช่น การจัดโครงการกิจกรรมพัฒนาผู้พักโดยร่วมมือกับสถานศึกษา	✓	
ง. มีระเบียบหอพักเป็นภาษาไทย	✓	
จ. มีป้ายชื่อภาษาไทย	✓	
ฉ. มีการจัดทำป้ายเตือนเกี่ยวกับยาเสพติด ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 (ตามภาคผนวก ข)	✓	
ช. สนับสนุนให้หอพักจัดให้มีป้ายชื่อของหอพักและประเภทของหอพักชายหรือหอพักหญิงเป็นภาษาต่างประเทศควบคู่กับภาษาไทย		✓
ซ. สนับสนุนให้เจ้าของ/ผู้จัดการหอพัก ดำเนินการแปลระเบียบหอพักให้เป็นฉบับภาษาต่างประเทศหรือภาษาอื่น ๆ เพื่อพร้อมให้บริการกับนักศึกษาชาวต่างชาติ		✓
ฌ. เสนอแนะให้มีการประกันภัยอาคาร		✓
ญ. เสนอแนะให้มีการประกันภัยทรัพย์สินบุคคลผู้เข้าพัก		✓
ฎ. มีการดูแลสัญญาเช่าหอพักให้เป็นธรรม		✓

รายละเอียดมาตรฐาน	มาตรฐาน	
	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
5.3 มาตรฐานด้านเจ้าหน้าที่ บุคลากร และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่		
ก. นายทะเบียนหอพักจะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนด และพร้อมที่จะแสดงได้ ตามแบบ พ.1-8 (ตามภาคผนวก ค)	✓	
ข. พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนด และพร้อมที่จะแสดงได้ ตามแบบ พ.1-9 (ตามภาคผนวก ค)	✓	
ค. นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดในเรื่องของการตรวจสอบ การดำเนินการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ การฟ้องร้องกล่าวโทษ กรณีที่มีการกระทำผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนตามแบบ มพ.7 ฯลฯ (ตามภาคผนวก ค)	✓	
ง. มีการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเยาวชน และแนวคิดการจัดการหอพักอย่างถูกต้อง	✓	
จ. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสุขลักษณะอาคารหอพักและออกตรวจหอพัก อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓	
ฉ. มีการกำหนดแผนการสืบค้นข้อมูลการดำเนินงานของหอพักที่ยังไม่มีการขออนุญาต	✓	

รายละเอียดมาตรฐาน	มาตรฐาน	
	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
5.4 มาตรฐานด้านการส่งเสริมพัฒนาและสร้างเครือข่ายหอพัก		
ก. มีการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการบริหารจัดการหอพักให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพักให้แก่เจ้าของ/ผู้จัดการหอพัก ผู้เข้าพัก และประชาชนทั่วไป	✓	
ข. มีการประชุมชี้แจงแก่บุคคลที่ดำเนินกิจการหอพักที่ยังมิได้ดำเนินการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก เพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป	✓	
ค. มีการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าของหอพัก และผู้จัดการหอพักในลักษณะเครือข่าย เช่น จัดตั้งเป็นชมรม กลุ่ม หรือสมาคม เป็นต้น		✓
ง. มีการให้รางวัล หรือให้การชมเชยเมื่อหอพักมีการดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพจนเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน		✓
จ. ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีคณะกรรมการประสานงานร่วมระหว่างเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักกับผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนบิดามารดา ผู้แทนสถานศึกษา และผู้แทนผู้พัก เพื่อเป็นการประสานการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานหอพัก รวมทั้งช่วยกันคุ้มครองสวัสดิภาพเยาวชน		✓
ฉ. มีการสร้างความร่วมมือเป็นเครือข่ายหอพักของสถาบันการศึกษา		✓

หน้าว่าง

บทที่ 6

การเตรียมความพร้อมและเงื่อนไขความสำเร็จ

การดำเนินการบริหารจัดการกำกับดูแลหอพักให้เป็นไปตามมาตรฐานหอพักนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการดำเนินการดังนี้

6.1 การเตรียมความพร้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังนี้

6.1.1 การเตรียมบุคลากรที่จะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการรับคำร้องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก โดยจำเป็นจะต้องพัฒนาให้บุคลากรที่จะได้รับมอบหมายมีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานหอพัก และบุคลากรควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหอพัก กฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหนังสือคู่มือมาตรฐานหอพักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างดี

2) มีทัศนคติที่ดีต่อกิจการหอพักและมีความเชื่อว่าหอพักสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชนได้

3) มีความมุ่งมั่นและเต็มใจที่จะช่วยให้การดูแลคุ้มครองสวัสดิภาพเยาวชนอย่างจริงใจ

4) หากเป็นบุคคลที่เคยมีประสบการณ์การอยู่หอพักมาก่อน จะทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

5) ควรมีการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการทำงานด้านหอพัก

6.1.2 การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

6.1.3 การเตรียมการบริการประชาชน เช่น การเตรียมการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะมาขออนุญาต โดยการเตรียมแบบฟอร์มที่จำเป็นตามกฎหมาย การเตรียมสถานที่แสดงแผนผังการขออนุญาตตั้งหอพัก การต่อใบอนุญาตหอพัก และอื่นๆ

6.1.4 การประชาสัมพันธ์เพื่อทำให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักทราบถึงการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการหอพัก

6.1.5 จัดทำผังการดำเนินงาน (Flow Chart) เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส เข้าใจง่าย ตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ

6.2 เงื่อนไขความสำเร็จ

การดำเนินการบริหารจัดการกิจการหอพักจะสำเร็จตามมาตรฐานที่กำหนดไว้เพียงใด มีเงื่อนไขความสำเร็จที่เป็นปัจจัยสำคัญ ดังนี้

6.2.1 เงื่อนไขด้านการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักของผู้บริหาร

6.2.2 เงื่อนไขด้านคุณภาพของบุคลากรผู้รับผิดชอบ

6.2.3 เงื่อนไขด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเจ้าของหอพัก ผู้จัดการหอพัก ผู้ดำเนินกิจการหอพักที่ยังมิได้ขออนุญาตให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก ผู้ปกครองผู้เข้าพัก สื่อมวลชน และประชาชนในพื้นที่

6.2.4 เงื่อนไขด้านการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

6.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการหอพักให้เป็นไปตามมาตรฐาน

6.3.1 ควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบดูแลหอพักได้ไปศึกษาดูงานกิจการหอพักในพื้นที่อื่นๆ หรือศึกษาดูงานหอพักที่ได้มาตรฐานเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น หอพักในสถานศึกษา หอพักเอกชนอื่นๆ เป็นต้น (ตามภาคผนวก ง)

6.3.2 ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังบุคลากร เพื่อให้มาปฏิบัติงานด้านการกำกับดูแลหอพักให้เพียงพอแก่การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3.3 ควรจัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าพักที่มีต่อการจัดบริการของหอพัก ตลอดจนเป็นการสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นกับกิจการหอพักในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี

6.3.4 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างเจ้าของหอพัก ผู้จัดการหอพัก และผู้พักอาศัย เพื่อเป็นการพัฒนาแนวคิดการจัดหอพักให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

6.3.5 มุ่งพัฒนากิจการหอพักให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องและรองรับนโยบายการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน

6.4 ข้อเสนอแนะในการนำมาตรฐานไปใช้

ก่อนนำมาตรฐานนี้ไปใช้ จะต้องศึกษารายละเอียดของการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือพระราชบัญญัติหอพักฉบับใหม่ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อนำมาตรฐานไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับระเบียบกฎหมายที่เป็นปัจจุบัน

หน้าว่าง

บรรณานุกรม

กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (2527). ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522.

กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (2537). ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522.

กฎกระทรวง ฉบับที่ 44 (2538). ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522.

กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (2543). ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522.

กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (2535). พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518.

กฎกระทรวง. (2548). **เรื่อง กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการ ทุพพลภาพ หรือคนชรา.**

กฎกระทรวง (2548). **เรื่อง กำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ตรวจสอบหลักเกณฑ์การขอขึ้นทะเบียน และการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ และหลักเกณฑ์การตรวจสอบอาคาร.**

กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. (2539). **พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 กฎ ระเบียบ และข้อปฏิบัติ.** พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อาร์.เอ็น ดีไซน์แอนด์พริ้นติ้ง.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2548). **มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** 154 หน้า.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, **ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ....**

กระทรวงมหาดไทย. (2544). ระเบียบข้อบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2543-2544. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สูตรไพศาล. 99 หน้า.

กระทรวงมหาดไทย. (2546). **พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2522.** เล่ม 120 ตอนที่ 65 ง 14 สิงหาคม 2546 กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา. 300 หน้า.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

เชาวน์ อยู่จำรัส. (2509). **การควบคุมหอพักนักเรียนนักศึกษาของเอกชนโดยทางราชการ.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ประกาศกรมประชาสงเคราะห์. **เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม.** 25 ธันวาคม 2535.

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5 / 2538. **เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ**. 27 มิถุนายน 2538.

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 6 / 2538. **เรื่อง กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัยที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป**. 1 กรกฎาคม 2538.

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543. **เรื่อง กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ**. 16 สิงหาคม 2543.

ปภากร สุวรรณธาดา. (2537). **การศึกษาความต้องการที่พักอาศัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ (เคหการ), บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พันเลิศ ธัญญสิริ. (2536). **การศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่พักอาศัยของนักศึกษาบริเวณชุมชน โดยรอบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ (เคหการ), บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนตรี แย้มกสิกร. (2542). **รายงานผลการวิจัยเรื่องรูปแบบของหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชกิจจานุเบกษา. **กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ฉบับล่าสุด.** 1 เมษายน 2549.

ราชกิจจานุเบกษา. (2540). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (ปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี 2548).** ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 114 ตอนที่ 55 ก 11 ตุลาคม 2540 พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2548 บริษัทสกายบุ๊กส์ จำกัด.

วัลลภ สุรทศ. (2543). **การพักอาศัยในหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบริเวณใกล้เคียง.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ (เคหการ), บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีรัตน์ จันทร์สมวงศ์. (2529). **อนาคตภาพของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใน พ.ศ. 2540.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกัญญา เธียรมจีกุล. **ทำธุรกิจอพาร์ตเมนต์กันดีกว่า.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บิสซี่เดย์. 234 หน้า.

หนังสือเวียน ที่ มท 0891.4 / ว / 393. **เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร.** กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 3 มีนาคม 2549.

หนังสือเวียน ที่ มท 0810 2 / ว 9737. **เรื่อง เฝ้าระวังการลักลอบค้ายาเสพติด.** กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 21 มีนาคม 2547.

หนังสือเวียน ที่ มท 0810 2 / 35637. **เรื่อง มาตรการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนกลไกและแนวทางการดำเนินงานป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์.** กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 21 มีนาคม 2549.

http://www.immigration.go.th/

http://reg.diw.go.th/cabinet/cabinet.asp?y=2543

http://www.krisdiga.go.th

หน้าว่าง

ภาคผนวก ก

เปรียบเทียบพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗
กับร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .....

คำชี้แจงบทตรวจสอบความจำเป็นในการตรา ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .....

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ กำหนดคำนิยามคำว่า “หอพัก” ให้มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยหมายความว่า สถานที่ใดๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมการรับผู้พักเข้าพักอาศัย โดยรับค่าตอบแทนเป็นทรัพย์สิน

๑.๒ กำหนดคำนิยามคำว่า “ผู้พัก” “นักเรียน” “นิสิต นักศึกษา” “สถานศึกษา” “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” “ผู้จัดการหอพัก” “นายทะเบียน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “พนักงานส่วนท้องถิ่น” ให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

๑.๓ กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งชื่อเรียกอย่างอื่น เป็นนายทะเบียน เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ถ่ายโอนกิจการการอนุญาตให้ควบคุมหอพักเอกชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๔ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งและให้ความหมายรวมถึงผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้

๒. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๓. เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ประกาศใช้นานแล้ว สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพักไม่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดแนวทางและวิธีการในการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินกิจการหอพักให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองสวนท้องถิ่น ตลอดจนการคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่พักให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงสมควรมีกฎหมายในการควบคุมการดำเนินการของผู้ประกอบกิจการหอพัก เพื่อให้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการศึกษาเล่าเรียนและเพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มี

๕. ภาวะต่อบุคลและความคุ้มค่า

กฎหมายที่ตราขึ้นมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดการสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และเป็นการส่งเสริมให้สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีศักยภาพ

๖. ความพร้อมของรัฐ

กฎหมายนี้ตราโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และคณะกรรมการพัฒนากฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน มาตรการและสิทธิ์ประโยชน์แก่หอพัก

วางระเบียบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานหอพัก และหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ การให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านการดำเนินกิจการหอพัก มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักทั้งของรัฐและเอกชน รวมถึงการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของการบังคับใช้และเสนอแนะปรับปรุงตลอดจนเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .....

๑๐.๒ ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องจากร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... ดังนี้

(๑) การประชุมพิจารณาข้อความคิดเห็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ห้องประชุมตึกซันทาวเวอร์ ชั้นที่ ๑๑ โดยสมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก

(๒) การจัดประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... ที่จังหวัดกรุงเทพ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุบลราชธานี

(๓) การประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ..... โรงแรมแมกส์ กรุงเทพฯ

๑๐.๓ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ได้พิจารณาและให้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .....

๑๐.๔ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .....

เปรียบเทียบการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ กับร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ...

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ....”	ยกเลิกกฎหมายเดิมและยกร่างพระราชบัญญัติใหม่ทั้งฉบับ แต่ยังคงใช้ชื่อเดิม
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นไป และเมื่อจะให้ใช้บังคับในท้องที่อื่นใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗	กำหนดวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้และยกเลิกกฎหมายฉบับเดิมและเพื่อเป็นการเตรียมการในการโอนภารกิจหอพักให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนออกกฎ ระเบียบต่าง ๆ ด้วย
มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “หอพัก” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตามพระราชบัญญัตินี้	**หมวด ๑** **บททั่วไป** มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หอพัก” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจการรับผู้พักเข้าพักอาศัย โดยรับค่าตอบแทนเป็นทรัพย์สิน	กำหนดนิยามสถานที่ซึ่งถือว่าเป็นหอพักตามกฎหมายนี้ให้ชัดเจน
“ผู้พัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน	“ผู้พัก” หมายความว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไปซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์	กำหนดอายุของผู้ซึ่งถือเป็นผู้พักให้ชัดเจน

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	“นักเรียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน “นิสิต นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน “สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชนที่ผู้พักกำลังศึกษาเล่าเรียน	เพิ่มเติมคำนิยามของคำว่า “นักเรียน” “นิสิตนักศึกษา” และ “สถานศึกษา”
“เจ้าของหอพัก” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกิจการหอพัก “ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินกิจการหอพัก	“ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้ “ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้จัดการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้	กำหนดคำนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” และ “ผู้จัดการหอพัก”
“นายทะเบียน” ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ในจังหวัดอื่น หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่หอพักตั้งอยู่	“นายทะเบียน” หมายความว่า (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล (๒) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร	เพิ่มเติมคำนิยามโดยกำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	(๔) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา (๕) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๔) สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราช-บัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ถ่ายโอนกิจการการอนุญาตให้ควบคุมกิจการหอพักเอกชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราช-บัญญัตินี้	“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	เพิ่มเติมนิยามโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลที่เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้
	“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง	เพิ่มเติมโดยกำหนดให้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น
	“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก	เพิ่มเติมนิยามโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่หอพักดังต่อไปนี้ (๑) หอพักของกระทรวงทบวงกรม (๒) หอพักที่รับผู้พักน้อยกว่าห้าคน (๓) หอพักที่รับผู้พักโดยไม่เรียกทรัพย์สินตอบแทน (๔) หอพักตามที่กำหนดในกฎกระทรวง		ยกเลิกความเดิมเพื่อให้สถานที่ตามมาตรา ๔ (๑) ถึง (๔) เดิม เป็นหอพักตามกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปตรวจตราจัดระเบียบหอพักได้
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการกระทรวงนั้น	กำหนดรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ทั้งหมด 3 กระทรวง - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำกับดูแลหอพักเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชน - กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ในการดูแลนักเรียน นิสิตนักศึกษา และ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	- กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกระเบียบในส่วนที่รับผิดชอบได้ด้วย
	หมวด ๒ **คณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก** มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการด้านเด็กและเยาวชน จำนวนสามคน	เพิ่มเติมความโดยกำหนดให้มี คณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้แทนสมาคมหอพัก ผู้แทนสมาคมผู้ปกครอง และผู้บริหารองค์กรเอกชนด้านเด็กและเยาวชนเป็นกรรมการ โดยมี ผอ.สท. เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการหอพักให้ดียิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	และผู้แทนสมาคมผู้ดำเนินกิจการหอพักจำนวนหนึ่งคน โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสคนพิการและผู้สูงอายุ ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้	
	มาตรา ๗ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน มาตรการและสิทธิ-ประโยชน์แก่หอพักที่ได้การรับรองมาตรฐานดำเนินการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานหอพักและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการส่งเสริมกิจการหอพัก (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการกิจการหอพัก

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	(๕) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านดำเนินกิจการหอพัก รวมทั้งมีอำนาจเข้าไปตรวจหอพัก ทั้งของรัฐและเอกชน (๖) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของการบังคับใช้และเสนอแนะปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ (๗) เปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ (๘) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับหอพัก (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการทั้งในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน โดยอนุโลม	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิ
	มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่ง คราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพราะครบวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ (๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๗) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
	มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งมี คุณสมบัติเช่นเดียวกันตามมาตรา ๖ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน	การกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่	การกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
	มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	การกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปของการประชุมของคณะกรรมการ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ (๒) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการหอพัก (๓) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการในการกำหนดมาตรฐานกิจการหอพัก (๔) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายรวมทั้งแผนงานในการส่งเสริมกิจการหอพัก แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ (๕) ปฏิบัติการอื่นตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	กำหนดให้สำนักส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรวมถึงการกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๖ หอพักมี ๒ ประเภท คือ (๑) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย (๒) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง	**หมวด ๓** **การดำเนินกิจการหอพัก** มาตรา ๑๔ หอพักมี ๔ ประเภท คือ (๑) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย (๒) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง (๓) หอพักประจำ สำหรับผู้พักที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาเรียนประจำ โดยสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก (๔) หอพักสหศึกษา สำหรับผู้พักที่มีทั้งชายและหญิงพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกัน โดยมีการแยกเป็นส่วนสัดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ก. เป็นหอพักที่มีสองอาคารขึ้นไป มีผู้พักที่เป็นชายและผู้พักที่เป็นหญิงพักอาศัยอยู่ในแต่ละอาคาร โดยจะใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกันก็ได้ ข. เป็นหอพักที่มีผู้พักที่เป็นชายและผู้พักที่เป็นหญิงพักอยู่ในอาคารเดียวกันแต่แยกชั้นที่พักและทางขึ้นลงมิให้ชายหญิงปะปนกัน โดยจะใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกันก็ได้	จำแนกประเภทของหอพักออกเป็น 4 ประเภท ตาม (๑) – (๒) คงความตามเดิม โดยเพิ่ม (๓) หอพักประจำ สำหรับผู้พักที่เรียนประจำ ซึ่งดำเนินกิจการโดยสถานศึกษา (๔) หอพักสหศึกษา สำหรับผู้พักที่มีทั้งชายและหญิงพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกัน แต่ต้องแบ่งแยกเป็นสัดส่วนตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้พักที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาโดยทั่วถึง

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	ในการกำหนดรูปแบบและวิธีการปฏิบัติตาม (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หากหอพักตาม (๑) (๒) และ (๔) มีนักเรียน นิสิต นักศึกษาเข้าพักไม่เต็มตามจำนวนห้องพัก กรณีเช่นว่านี้ ให้รับบุคคลซึ่งมิใช่นักเรียน นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัยด้วยก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นเพศเดียวกันกับผู้พัก	เพื่อเอื้อให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักซึ่งมีผู้เข้าพักไม่เต็มจำนวนห้องพัก จะได้สามารถรับบุคคลซึ่งมิใช่ผู้พักตามพระราชบัญญัตินี้ที่เป็นเพศเดียวกับผู้เข้าพักอาศัยได้
	มาตรา ๑๕ ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแจ้งให้ผู้ขออนุญาตก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารเพื่อประกอบกิจการหอพักแต่ละประเภทตามกฎกระทรวงเกี่ยวกับลักษณะและประเภทของหอพักตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย	กฎหมายเดิมไม่ได้บัญญัติไว้ โดยมาตรานี้ยกร่างขึ้นตามข้อเสนอของผู้ประกอบการหอพักที่ได้รับจากการจัดเสวนารับฟังความคิดเห็นจึงเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการหอพักได้ทราบ เกี่ยวกับกฎหมายหอพักเนื่องจากการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารเพื่อประกอบกิจการหอพักต้องมีการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหอพัก เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นเจ้าของหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน มาตรา ๑๕ เจ้าของหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก	มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการหอพัก โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพักจากนายทะเบียน ผู้ดำเนินกิจการหอพักตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) และ (๔) ต้องแสดงใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก	รวมความในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๕ ตามกฎหมายเดิมมาไว้ด้วยกัน เนื่องจากเกี่ยวเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน
มาตรา ๘ เจ้าของหอพักต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท (๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรงหรือโรคพิษสุราเรื้อรัง	มาตรา ๑๗ ผู้ดำเนินกิจการหอพัก ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นบุคคลสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท (๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	เพิ่มเติมโรคติดเชื้อร้ายแรงที่อยู่ในระยะปรากฏอาการใน (๕) เนื่องจากอาจเป็นอันตรายหรือติดต่อแก่ผู้พักได้

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
ในกรณีนิติบุคคลเป็นเจ้าของหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคก่อนให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน	ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน	
มาตรา ๙ หอพักอย่างน้อยต้องมีห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำและห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๑๘ หอพักอย่างน้อยต้องจัดให้มีมาตรฐานในการ จัดสถานที่ บริการและการจัดการดังต่อไปนี้ (๑) ห้องนอนของผู้พัก ห้องน้ำและห้องส้วม (๒) การบริการเพื่อส่งเสริมการศึกษาของผู้พัก เช่น สถานที่อ่านหนังสือ อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์กีฬา (๓) การบริการของหอพัก เช่น ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ห้องอาหาร สาธารณูปโภค การรักษาความปลอดภัย (๔) สิ่งแวดล้อมและสุขลักษณะ (๕) การจัดการด้านอื่นๆ ของหอพัก เช่น อัตราค่าเช่า การบริหารจัดการ การประกันภัย การมีส่วนร่วมของผู้พัก เป็นต้น หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรฐานหอพักตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่มาตรฐานเรื่องใดได้กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายอื่นแล้ว คณะกรรมการอาจไม่กำหนดก็ได้	กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของหอพัก ทั้งนี้เพื่อยกระดับมาตรฐานของหอพักให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสมเพียงพอ และมีสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อผู้พักที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๑๑ การขออนุญาตตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๑๕ การขออนุญาตจัดตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้นายทะเบียนคำนึงถึงกรณีดังต่อไปนี้ด้วย (๑) มีสถานที่ตั้งในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (๒) ไม่อยู่ในสถานที่ล่อแหลมต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (๓) มีบริการสาธารณูปโภคที่เพียงพอ (๔) ความสอดคล้องกับมาตรฐานของอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและการสาธารณสุข การขอต่อใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ไม่เกินอัตราตามท้ายพระราชบัญญัตินี้	กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตจัดตั้งหอพักของนายทะเบียนเพื่อให้หอพักที่จัดตั้งขึ้นนั้นอยู่ในเขตที่เหมาะสมและปลอดภัย และกำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายเหตุ :- ปรับแก้ตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจได้เสนอไว้
	มาตรา ๒๐ บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าต่อใบอนุญาต ค่าใบแทนใบอนุญาต และรายได้อื่นๆ ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กำหนดให้บรรดาค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามกฎหมายนี้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้ตั้งหอพักให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวันตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตให้ตั้งหอพักมีกำหนดสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพักให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต กรณีมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการหอพัก ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการหอพักต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่มีการเปลี่ยนแปลง	กำหนดใบอนุญาตให้ตั้งหอพักมีกำหนดสองปี
มาตรา ๑๓ ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ นายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด	มาตรา ๒๒ ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิ์อุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือสำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่วนในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด	เพิ่มเติมโดยกำหนดเขตอำนาจในการยื่นอุทธรณ์ โดยกรณีที่ผู้อุทธรณ์ที่อยู่ในกรุงเทพฯ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อยู่ในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและเพื่อให้เกิดความรวดเร็วยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๑๔ ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสารสำคัญให้เจ้าของหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย	มาตรา ๒๓ ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย	คงความตามหลักการมาตรา ๑๔ ของกฎหมายเดิม
มาตรา ๑๘ หอพักจะดำเนินกิจการได้ ต้องมีผู้จัดการหอพัก	มาตรา ๒๔ หอพักจะดำเนินกิจการได้ ต้องมีผู้จัดการหอพัก	คงความตามหลักการมาตรา ๑๘ ของกฎหมายเดิม
มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดการหอพัก เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งจากเจ้าของหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เจ้าของหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย	มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดการหอพัก เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งจากผู้ดำเนินกิจการหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ในกรณีผู้ดำเนินกิจการหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย ผู้จัดการหอพักต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้ดำเนินกิจการหอพักตามมาตรา ๑๗	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๒๖ การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก และการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด	
	มาตรา ๒๗ ให้นำมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการอุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวโดยอนุโลม	
มาตรา ๑๐ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพักซึ่งอย่างน้อยให้มีข้อกำหนดดังต่อไปนี้ (๑) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก (๒) อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหารและค่าบริการอื่นๆ (๓) เวลาเข้าออกหอพัก (๔) การเยี่ยมผู้พัก (๕) การรักษาพยาบาล (๖) การค้างแรมที่อื่น (๗) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ระเบียบประจำหอพักให้ใช้ได้เมื่อนายทะเบียนได้เห็นชอบแล้ว	มาตรา ๒๘ ผู้ดำเนินกิจการหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยซึ่งอย่างน้อยให้มีข้อกำหนดดังต่อไปนี้ (๑) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก (๒) อัตราค่าเช่าหอพัก เงินประกัน ค่าอาหารและค่าบริการอื่น ๆ (๓) เวลาเข้าออกหอพักและระบบรักษาความปลอดภัย (๔) การเยี่ยมผู้พัก (๕) การรักษาพยาบาล (๖) การค้างแรมที่อื่น (๗) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง	เพิ่มเติมความโดยกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหอพักมีอำนาจกำหนดระเบียบประจำหอพักโดยความเห็นชอบของนายทะเบียน และห้ามมิให้ผู้พักเล่นการพนัน การเสพสิ่งเสพติดและสุรา รวมถึงห้ามการมั่วสุม เพื่อควบคุมความประพฤติที่ไม่เหมาะสมแก่วัยของผู้พักและเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อผู้พักอื่น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน	(๔) การห้ามเล่นการพนัน การเสพยาเสพติดและสุรา รวมถึงการมั่วสุมด้วย (๕) รายชื่อผู้ดำเนินกิจการหอพักอย่างน้อยหนึ่งคน ระเบียบประจำหอพักตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ได้เมื่อนายทะเบียนได้เห็นชอบแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนจึงจะประกาศใช้บังคับได้ เว้นแต่หอพักตามมาตรา ๑๔ (๓) ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายทะเบียน	
มาตรา ๑๖ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภทหอพักขายหรือหอพักหญิง เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพัก ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร	มาตรา ๒๘ ผู้ดำเนินกิจการหอพักที่ได้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพักและประเภทหอพัก เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ป้ายหอพักตามวรรคหนึ่ง ได้รับการยกเว้นภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย	เพิ่มเติมความโดยกำหนดยกเว้นภาษีป้ายหอพักตามกฎหมายภาษีอากร เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการหอพักที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และจูงใจให้หอพักที่ยังไม่ดำเนินการไปดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย
มาตรา ๑๗ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักให้เจ้าของหอพักแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสิบวันก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม	มาตรา ๓๐ การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักผู้ดำเนินกิจการหอพักต้องขออนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนและได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนที่จะดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อเป็น	เพื่อให้การแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมหอพักจะต้องได้รับอนุญาตก่อนที่จะดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อเป็น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	ก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม เว้นแต่หอพักตามมาตรา ๑๔ (๓)ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายทะเบียน การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากเข้าเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต้องแสดงใบอนุญาตประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนด้วย	การคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้พัก
	มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีการเลิกกิจการหอพัก ต้องได้รับความเห็นชอบในการเลิกกิจการเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักปิดประกาศการเลิกกิจการไว้ ณ ที่เปิดเผยในบริเวณหอพักไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนเลิกกิจการหอพัก และห้ามดำเนินกิจการหอพักต่อไป	เพิ่มเติมความโดยกำหนดแนวทางในการเลิกกิจการหอพักต้องมีขั้นตอนในการเลิกกิจการและได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน เพื่อเป็นการคุ้มครองดูแลสิทธิของผู้พัก
	มาตรา ๓๒ ผู้ดำเนินกิจการหอพักและผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลสวัสดิภาพ และความเป็นอยู่ของผู้พักที่อยู่ในหอพักตามระเบียบของหอพักและหลักเกณฑ์อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด	
มาตรา ๒๖ ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและอายุของผู้พัก (๒) ชื่อของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของผู้พัก	มาตรา ๓๓ ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และอย่างน้อยให้มีรายการ ดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและอายุของผู้พัก (๒) ชื่อของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของผู้พัก	แก้ไขอำนาจในการกำหนดแบบสมุดทะเบียนผู้พักจากเดิมให้เป็นไปตามกฎกระทรวง มาเป็นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
(๓) ชื่อ และที่อยู่ของบิดามารดาและผู้ปกครองของผู้พัก (๔) วันที่เข้าอยู่ในหอพักและวันที่ออกจากหอพัก (๕) ลายมือชื่อผู้พัก การกรอกข้อความลงในสมุดทะเบียนผู้พัก ต้องกรอกทุกรายการ แล้วให้ผู้จัดการและผู้พักลงลายมือชื่อไว้ด้วย ถ้ารายการใดเขียนผิด ห้ามลบ แต่ให้ขีดฆ่า แก้ หรือตกเติม แล้วให้ผู้จัดการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้	(๓) ชื่อ และที่อยู่ของบิดามารดาและผู้ปกครองของผู้พัก (๔) วันที่เข้าอยู่ในหอพักและวันที่ออกจากหอพัก (๕) ลายมือชื่อผู้พัก รายละเอียดตามวรรคหนึ่ง หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ดำเนินการแก้ไขให้เป็นปัจจุบัน แล้วให้ผู้ดำเนิน กิจการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้	
มาตรา ๓๐ ผู้จัดการหอพักต้องควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชาย และมิให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง	มาตรา ๓๙ ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าอยู่ในห้องพักชาย และมิให้ชายเข้าอยู่ในห้องพักหญิง	คงความตามหลักการมาตรา ๓๐ ของกฎหมายเดิม กำหนดหน้าที่ให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักมีหน้าที่ควบคุมดูแลเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้พักมิให้ชายหญิงอยู่ปะปนกัน
มาตรา ๒๙ ผู้จัดการหอพัก ต้อง ไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทำงานในหอพัก และเฉพาะหอพักหญิงต้องใช้หญิงเท่านั้นเป็นผู้ทำงานในหอพัก	มาตรา ๓๙ ผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณี ต้อง ไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทำงานในหอพัก และเฉพาะหอพักหญิงหรือหอพักสหศึกษาในส่วนของผู้พักที่เป็นหญิงต้องใช้หญิงเท่านั้นเป็นผู้ทำงานในหอพัก	คงความตามหลักการมาตรา ๒๙ ของกฎหมายเดิม แต่ปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมคำ “ผู้จัดการหอพัก” และ “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตรายเพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน	มาตรา ๓๖ เมื่อปรากฏ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตรายเพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน	คงความตามหลักการมาตรา ๒๙ ของกฎหมายเดิม
	มาตรา ๓๗ หอพักตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๔) เมื่อได้รับการรับรองมาตรฐานหอพัก อาจได้รับสิทธิประโยชน์และการสนับสนุนจากรัฐ ดังต่อไปนี้ (๑) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร และค่าธรรมเนียม (๒) ค่าสาธารณูปโภค (๓) การอุดหนุนด้านการเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ (๔) การสนับสนุนด้านวิชาการ และอื่นๆ	เพิ่มเติมโดยกำหนดหอพักเมื่อได้รับรองมาตรฐานแล้วอาจได้รับการสิทธิประโยชน์ในเรื่องการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีในเรื่องต่างๆ สิทธิประโยชน์ในเรื่องค่าสาธารณูปการ หรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ วิชาการ และอื่นๆ
มาตรา ๓๑ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในหอพักในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ บุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร	**หมวด ๔** **การควบคุมกิจการหอพัก** มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในหอพักระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร	กำหนดให้นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจในการควบคุมหอพัก โดยการเข้าไปตรวจตราหอพักหรือสถานที่อื่นที่มี ผู้พักอาศัยอยู่ เพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
ในกรณีจำเป็น นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนมีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักนอกเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าตรวจหอพักจะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวงและพร้อมที่จะแสดงได้ด้วย	(๒) เรียกผู้ดำเนินกิจการหอพัก ผู้จัดการหอพัก หรือบุคคลอื่นใดมาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพัก (๓) สั่งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพัก ในกรณีจำเป็นหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าหอพักใดมิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักนอกเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณี (๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๒๐ (๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (๓) ดำเนินกิจการหอพักเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ	มาตรา ๓๙ เมื่อปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณี (๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (๓) ดำเนินกิจการหอพักเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้	หลักการคงตามความมาตรา ๓๓ ของกฎหมายเดิม แต่ปรับเปลี่ยนจาก “เจ้าของหอพัก” เป็น “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้า ควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักนั้น หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมัติรัฐมนตรีก็ได้ ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพัก ให้เจ้าของหอพักเป็นผู้จ่าย	นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักนั้น หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมัติจากคณะกรรมการก็ได้ ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักเป็นผู้จ่าย	
มาตรา ๓๔ ในการสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพัก ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักทราบ เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งคำสั่งตามวรรคก่อนแล้ว ห้ามมิให้เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักดำเนินกิจการต่อไป เว้นแต่จะได้รับมอบหมายจากนายทะเบียน	มาตรา ๔๐ ในการสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักตามมาตรา ๓๙ ให้นายทะเบียนแจ้ง คำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินกิจการหอพัก หรือผู้จัดการหอพักทราบ เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพักดำเนินกิจการต่อไป เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน	หลักการคงตามความมาตรา ๓๔ ของกฎหมายเดิม แต่ปรับเปลี่ยนจาก “เจ้าของหอพัก” เป็น “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อควบคุมการดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย
	มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	กำหนดให้เมื่อกรรมการ อนุกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในขณะปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ หรือมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	**หมวด ๕** **บทกำหนดโทษ** มาตรา ๔๒ ผู้ใดดำเนินกิจการหอพักโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เพิ่มอัตราโทษจำคุกและปรับให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการป้องปรามมิให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักกระทำผิด
	มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
มาตรา ๓๖ เจ้าของหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ หรือผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท	มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะดำเนินการให้ถูกต้อง	
	มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาท จนกว่าจะเลิกใช้	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
มาตรา ๓๗ ผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
	มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ดำเนินกิจการหอพักซึ่งกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย	กำหนดให้กรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลซึ่งกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ของผู้นั้น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อได้เปรียบเทียบแล้วให้สิทธิในการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นเป็นอันระงับไป	
	บทเฉพาะกาล มาตรา ๕๐ ให้หอพักที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.๒๕๐๗ ที่ดำเนินกิจการอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นหอพักตามพระราชบัญญัตินี้	
	มาตรา ๕๑ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.๒๕๐๗ ให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ..... นายกรัฐมนตรี	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ... (กฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
อัตราค่าธรรมเนียม ๑. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ๒๐๐ บาท ๒.ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๑๐๐ บาท ๓. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ๑๐๐ บาท ๔. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๕๐ บาท ๕. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ๒๐ บาท ๖. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๒๐ บาท	**อัตราค่าธรรมเนียม** ๑. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ๑,๐๐๐ บาท ๒. ใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการการหอพัก ๑,๐๐๐ บาท ๓. ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๕๐๐ บาท ๔. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ๕๐๐ บาท ๕. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก ๕๐๐ บาท ๖. การต่อใบอนุญาตผู้จัดการหอพัก ๒๐๐ บาท ๗. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพักหรือ ๒๐๐ บาท ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก ๘. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๑๐๐ บาท	

ภาคผนวก ข

กฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

กฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

- **กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก พ.ศ. ๒๕๔๕**
- **ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่นๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม**

เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๓๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑ เมษายน ๒๕๔๙

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก
พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔(๔) มาตรา ๕ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคสอง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๓๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑ เมษายน ๒๕๔๙

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบันมหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย” หมายความว่า ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“โรงเรียน” หมายความว่า โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่น

“ศูนย์การเรียน” หมายความว่า สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ หรือสถาบันสังคมอื่น เป็นผู้จัด

หมวด ๑

ลักษณะและสุขลักษณะของหอพัก

ข้อ ๓ ให้ผู้ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีและเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทนเป็น “ผู้พัก” ตามมาตรา ๓

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือผู้ซึ่งสมรสแล้วตามกฎหมาย

ข้อ ๔ ให้หอพักของสถานศึกษาที่รับเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษาของสถานศึกษานั้นเข้าพักเป็นหอพักตามมาตรา ๔(๔)

ข้อ ๕ ห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วมของหอพักต้องมีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศอย่างเพียงพอ และต้องมีสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้องนอนต้องมีขนาดความจุอากาศไม่น้อยกว่าเก้าลูกบาศก์เมตรต่อผู้พักหนึ่งคน ผู้พักที่มีอายุต่ำกว่าสิบปีสองคนให้นับเป็นหนึ่งคน

(๒) ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียนและห้องอาหารต้องมีพื้นที่ให้เพียงพอกับจำนวนผู้พัก

(๓) แบบและจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

หมวด ๒

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะตั้งหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก

(ง) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา ๘

(จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ × ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(ฉ) ระเบียบประจำหอพัก

(ช) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

(๒) นิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ข) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคล

(ค) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล

(ง) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคล

(จ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก

(ฉ) คำรับรองของผู้แทนนิติบุคคลแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา ๘

(ช) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ × ๖ เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคล ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(ซ) ระเบียบประจำหอพัก

(ฌ) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ หลักฐานและเอกสาร และตรวจสอบอาคารที่ใช้เป็นหอพักแล้วเห็นว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๕ ให้ออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพักตามแบบ พ. ๑-๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ในการตรวจสอบอาคารตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ช่วยตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ของตนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วยก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้จัดการหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการหอพัก

(๔) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐

(๕) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ × ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

ข้อ ๙ เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบคำขอ หลักฐานและเอกสารที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๘ แล้ว เห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักตามแบบ พ. ๑-๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ตรวจพบในภายหลังจากได้ออกใบอนุญาตแล้วว่า หลักฐานและเอกสารที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๖ หรือข้อ ๘ ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๓ ต่อไป

ข้อ ๑๑ การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๒ การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน

หมวด ๓

แบบสมุดทะเบียนผู้พัก และแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๔ สมุดทะเบียนผู้พักให้เป็นไปตามแบบ พ. ๑-๗ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๕ บัตรประจำตัวนายทะเบียนให้เป็นไปตามแบบ พ. ๑-๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๖ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบ พ. ๑-๙ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๗ รูปถ่ายติดบัตรประจำตัวให้ใช้รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการหรือเครื่องแบบพิธีการไม่สวมหมวก ขนาด ๒.๕ × ๓ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว

ข้อ ๑๘ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่หอพักตั้งอยู่เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนท้องที่นั้น

ข้อ ๑๙ ให้นายทะเบียนแต่ละจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในแต่ละจังหวัด

ข้อ ๒๐ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีอำนาจปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยหอพักได้ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๒๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร

หมวด ๔

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๓) การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๔) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ฉบับละ	๕๐	บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ฉบับละ	๒๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ฉบับละ	๒๐	บาท

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามกฎกระทรวงนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๓๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑ เมษายน ๒๕๔๙

ข้อ ๒๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ตั้งหอพักหรือเป็นผู้จัดการหอพักอยู่ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ใบอนุญาตดังกล่าวใช้ได้จนถึงวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๒๕ หอพักที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๕(๓) เป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

หอพักที่ได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ ๕(๓) ตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อ ๓ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑(พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้นายทะเบียนมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๓๒ ต่อไปได้

ข้อ ๒๖ บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุหรือมีบัตรใหม่ตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

วัฒนา เมืองสุข

(นายวัฒนา เมืองสุข)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๓๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑ เมษายน ๒๕๔๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงกำหนดลักษณะและสุขลักษณะของหอพัก หลักเกณฑ์และวิธีการขอ การออก และการต่ออายุใบอนุญาต และแบบสมุดทะเบียนผู้พัก บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยหอพักใช้บังคับมานานแล้วไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยหอพักได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับทำให้ไม่สะดวกในการตรวจสอบและนำไปใช้ในการปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป สมควรปรับปรุงการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ในฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมประชาสงเคราะห์

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่า ค่าอาหาร และค่าบริการอื่นๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิม

โดยที่กรมประชาสงเคราะห์ และสมาคมผู้ดำเนินงานหอพักเห็นว่า เพื่อให้เป็นมาตรฐานและป้องกันความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้พัก และเจ้าของหอพักโดยทั่วไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 กรมประชาสงเคราะห์ จึงได้วางหลักเกณฑ์สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการพิจารณาอนุญาตให้หอพักแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักว่าด้วยอัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่นๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิมไว้ดังนี้ คือ

1. หอพักที่ขอเพิ่มค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่นๆ ในการขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก ต้องปรากฏว่าหอพักนั้นได้ใช้ระเบียบเดิมก่อนขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 1 ปีมาแล้ว ยกเว้นถ้าไม่ถึง 1 ปี ให้พิจารณาในกรณีพิเศษ

1.1 หอพักที่ได้ทำการปรับปรุงอาคาร สถานที่ และจัดบริการอื่นๆ นอกเหนือไปจากที่กฎหมายกำหนดให้แก่ผู้พัก จนได้รับความสะดวกสบายกว่าที่เป็นอยู่เดิมอย่างเห็นได้ชัดแจ้ง และปรับปรุงอาคารสถานที่ตลอดจนการจัดบริการพิเศษให้แก่ผู้พักดังกล่าวนั้น ต้องปรากฏว่าหอพักต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็นประจำตลอดมา

1.2 หอพักได้รับความกระทบกระเทือนจากการเปลี่ยนแปลงภาวะทางเศรษฐกิจ ราคาสินค้าในท้องตลาด ทั้งเครื่องอุปโภค บริโภค รวมทั้งค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น ทำให้หอพักมีรายจ่ายสูงกว่าที่เคยเป็นอยู่ จนอาจเป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการหอพัก

1.3 หอพักมีเหตุผลอื่นใดที่กรมประชาสงเคราะห์พิจารณาเห็นสมควร

2. การขอเพิ่มค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ ในการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก จะกำหนดให้เกินกว่าร้อยละ 30 ของอัตราเดิมมิได้ เว้นแต่หอพักใดได้ใช้ระเบียบประจำหอพักเดิมมาแล้วเกินกว่า 3 ปีขึ้นไป อาจพิจารณาให้เพิ่มอัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ เกินกว่าร้อยละ 30 แต่อย่างสูงไม่เกินร้อยละ 50 หรือไม่เกินกว่าอัตราค่าเช่าหอพักในบริเวณใกล้เคียงกัน และอยู่ในมาตรฐานเดียวกันอย่างใดอย่างหนึ่ง

โดยให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2525 เป็นต้นไป จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2525

(ลงชื่อ) ประมูล จันทรจำนง
(นายประมูล จันทรจำนง)
อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์
นายทะเบียนหอพักกรุงเทพมหานคร

ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวกับหอพัก

- **ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ**
- **ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๖/๒๕๓๘ เรื่อง กำหนดจำนวนคนต่อพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัยที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป**

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๕ / ๒๕๓๘

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ประกาศให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง

(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การเคี่ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์

(๗) การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๖) การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋

(๘) การผลิตแบะแซ

(๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๐) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปี๊ยะ

(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำนมวัว

(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอททิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๖) การคั่วกาแฟ

(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๑๘) การผลิตผงชูรส

(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ

(๒๒)การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่างๆ

(๓) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ

๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคูหรือแป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕) การผลิตยาสูบ

(๖) การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๘) การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๙) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ

(๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน(๑)

(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมี่ยม นิเกิลหรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๗. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗) การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช

๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้

(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่นการทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๔) การอบไม้

(๕) การผลิตธูป ด้วยเครื่องจักร

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๗) การผลิตกระดาษต่างๆ

(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(๒) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร

(๓) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๔) การประกอบการกิจการ**หอพัก** อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๕) การประกอบกิจการโรงมหรสพ

(๖) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง รองแง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๗) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๘) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๐) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๑) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๑๒) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป

(๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น

(๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

(๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ

(๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๘) การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๕) การเจียระไนเพชร พลอย หิน กระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ

(๗) การผลิตชอล์ค ปูนพลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน

(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๐) การผลิตกระดาษทราย

(๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลี่ยม ถ่านหิน สารเคมี

(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ด่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย

(๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลี่ยมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลี่ยมต่างๆ

(๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗ (๑)

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๗) การโม่ การบดชัน

(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๕) การผลิตแซลแล็คหรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารจำกัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

๑๓. กิจการอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอีเลคโทรนิคส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อีเลคโทรนิคส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มิใช่สิ่งทอ

(๙) การก่อสร้าง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

อาทิตย์ อุไรรัตน์

(นายอาทิตย์ อุไรรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๖ / ๒๕๓๘

เรื่อง กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัย

ที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"อาคารที่พักอาศัย" หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว และให้หมายความรวมถึงโรงเรือน บ้านพักอาศัย โรงแรม หอพัก อาคารชุด หรืออาคารอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร

ข้อ ๒ อาคารที่พักอาศัยที่มีคนอยู่เกินกว่าหนึ่งคนต่อพื้นที่สามตารางเมตรถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

อาทิตย์ อุไรรัตน์

(นายอาทิตย์ อุไรรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการควบคุมอาคาร

- **กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. ๒๕๔๘**
- **กฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ตรวจสอบ หลักเกณฑ์การขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ และหลักเกณฑ์การตรวจสอบอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๘**

กฎกระทรวง

กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร

สำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และคนชรา

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๘ (๑) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา” หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

“ลิฟต์” หมายความว่า อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับนำคนขึ้นลงระหว่างพื้นของอาคารที่ต่างระดับกัน แต่ไม่ใช่บันไดเลื่อนหรือทางเลื่อน

“พื้นผิวต่างสัมผัส” หมายความว่า พื้นผิวที่มีผิวสัมผัสและสีซึ่งมีความแตกต่างไปจากพื้นผิว และสีในบริเวณข้างเคียงซึ่งคนพิการทางการมองเห็นสามารถสัมผัสได้

“ความกว้างสุทธิ” หมายความว่า ความกว้างที่วัดจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งโดยปราศจากสิ่งใด ๆ กีดขวาง

ข้อ ๓ อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ในบริเวณที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

(๑) โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สถานศึกษา หอสมุดและพิพิธภัณฑสถานของรัฐ สถานีขนส่งมวลชน เช่น ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีรถ ท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร

(๒) สำนักงาน โรงมหรสพ โรงแรม หอประชุม สนามกีฬา ศูนย์การค้าห้างสรรพสินค้าประเภทต่าง ๆ ที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

หมวด ๑
ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ ๔ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ตามสมควร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) สัญลักษณ์รูปผู้พิการ

(๒) เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา

(๓) สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๕ สัญลักษณ์รูปผู้พิการ เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา และสัญลักษณ์หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ตามข้อ ๔ ให้เป็นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงินหรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว

ข้อ ๖ ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีความชัดเจน มองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ทำให้สับสน และต้องจัดให้มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน

หมวด ๒

ทางลาดและลิฟต์

ข้อ ๗ อาคารตามข้อ ๓ หากระดับพื้นภายในอาคาร หรือระดับพื้นภายในอาคารกับภายนอกอาคาร หรือระดับพื้นทางเดินภายนอกอาคารมีความต่างระดับกันเกิน ๒๐ มิลลิเมตร ให้มีทางลาดหรือลิฟต์ระหว่างพื้นที่ต่างระดับกัน แต่ถ้ามีความต่างระดับกันไม่เกิน ๒๐ มิลลิเมตร ต้องปาดมุมพื้นส่วนที่ต่างระดับกันไม่เกิน ๔๕ องศา

ข้อ ๘ ทางลาดให้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นผิวทางลาดต้องเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น

(๒) พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด

(๓) ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดมีความยาวของทุกช่วงรวมกันตั้งแต่ ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๔) มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยาวไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๕) ทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน ๑:๑๒ และมีความยาวช่วงละไม่เกิน ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดยาวเกิน ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ต้องจัดให้มีชานพักยาวไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร คั่นระหว่างแต่ละช่วงของทางลาด

(๖) ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกั้นให้ยกขอบสูงจากพื้นผิวของทางลาดไม่น้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร และมีราวกันตก

(๗) ทางลาดที่มีความยาวตั้งแต่ ๒,๕๐๐ มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีราวจับทั้งสองด้านโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ทำด้วยวัสดุเรียบ มีความมั่นคงแข็งแรง ไม่เป็นอันตรายในการจับและไม่ลื่น

(ข) มีลักษณะกลม โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๓๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐ มิลลิเมตร

(ค) สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร

(ง) ราวจับด้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร มีความสูงจากจุดยึดไม่น้อยกว่า ๑๒๐ มิลลิเมตร และผนังบริเวณราวจับต้องเป็นผนังเรียบ

(จ) ราวจับต้องยาวต่อเนื่อง และส่วนที่ยึดติดกับผนังจะต้องไม่กีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ของคนพิการทางการมองเห็น

(ฉ) ปลายของราวจับให้ยื่นเลยจากจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของทางลาดไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร

(๘) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขชั้นของอาคารที่คนพิการทางการมองเห็นและคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของทางลาดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร

(๙) ให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ในบริเวณทางลาดที่จัดไว้ให้แก่ผู้พิการ หรือทุพพลภาพและคนชรา

ข้อ ๙ อาคารตามข้อ ๓ ที่มีจำนวนชั้นตั้งแต่สองชั้นขึ้นไปต้องจัดให้มีลิฟต์หรือทางลาดที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ระหว่างชั้นของอาคาร

ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ต้องสามารถขึ้นลงได้ทุกชั้น มีระบบควบคุมลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถควบคุมได้เอง ใช้งานได้อย่างปลอดภัย และจัดไว้ในบริเวณที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้ได้สะดวก

ให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ช่องประตูด้านนอกของลิฟต์ที่จัดไว้ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราใช้ได้

ข้อ ๑๐ ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ที่มีลักษณะเป็นห้องลิฟต์ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดของห้องลิฟต์ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๑๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ช่องประตูลิฟต์ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร และต้องมีระบบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้ประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร

(๓) มีพื้นผิวต่างสัมผัสบนพื้นบริเวณหน้าประตูลิฟต์กว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร และยาว ๙๐๐ มิลลิเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากประตูลิฟต์ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร

(๔) ปุ่มกดเรียกลิฟต์ ปุ่มบังคับลิฟต์ และปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ปุ่มล่างสุดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร ปุ่มบนสุดอยู่สูงจากพื้นไม่เกินกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร และห่างจากมุมภายในห้องลิฟต์ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ห้องลิฟต์มีขนาดกว้างและยาวน้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(ข) มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๐ มิลลิเมตร มีอักษรเบรลล์กำกับไว้ทุกปุ่มเมื่อกดปุ่มจะต้องมีเสียงดังและมีแสง

(ค) ไม่มีสิ่งกีดขวางบริเวณที่กดปุ่มลิฟต์

(๕) มีราวจับโดยรอบภายในลิฟต์ โดยราวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๗) (ก) (ข) (ค) และ (ง)

(๖) มีตัวเลขและเสียงบอกตำแหน่งชั้นต่าง ๆ เมื่อลิฟต์หยุด และขึ้นหรือลง

(๗) มีป้ายแสดงหมายเลขชั้นและแสดงทิศทางบริเวณโถงหน้าประตูลิฟต์และติดอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน

(๘) ในกรณีที่ลิฟต์ขัดข้องให้มีทั้งเสียงและแสงไฟเตือนภัยเป็นไฟกะพริบสีแดง เพื่อให้คนพิการทางการมองเห็นและคนพิการทางการได้ยินทราบ และให้มีไฟกะพริบสีเขียวเป็นสัญญาณให้คนพิการทางการได้ยินได้ทราบว่าผู้ที่อยู่ข้างนอกรับทราบแล้วว่าลิฟต์ขัดข้องและกำลังให้ความช่วยเหลืออยู่

(๙) มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ซึ่งสามารถติดต่อกับภายนอกได้ โดยต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

(๑๐) มีระบบการทำงานที่ทำให้ลิฟต์เลื่อนมาอยู่ตรงที่จอดชั้นระดับพื้นดินและประตูลิฟต์ต้องเปิดโดยอัตโนมัติเมื่อไฟฟ้าดับ

หมวด ๓
บันได

ข้อ ๑๑ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีบันไดที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้อย่างน้อยชั้นละ ๑ แห่ง โดยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๒) มีชานพักทุกระยะในแนวดิ่งไม่เกิน ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร

(๓) มีราวบันไดทั้งสองข้าง โดยให้ราวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๗)

(๔) ลูกตั้งสูงไม่เกิน ๑๕๐ มิลลิเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขั้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า ๒๘๐ มิลลิเมตร และมีขนาดสม่ำเสมอตลอดช่วงบันได ในกรณีที่ขั้นบันไดเหลื่อมกันหรือมีจมูกบันไดให้มีระยะเหลื่อมกันได้ไม่เกิน ๒๐ มิลลิเมตร

(๕) พื้นผิวของบันไดต้องใช้วัสดุที่ไม่ลื่น

(๖) ลูกตั้งบันไดห้ามเปิดเป็นช่องโล่ง

(๗) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขชั้นของอาคารที่คนพิการทางการมองเห็นและคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของบันไดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร

หมวด ๔
ที่จอดรถ

ข้อ ๑๒อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อยตามอัตราส่วน ดังนี้

(๑) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๑๐ คัน แต่ไม่เกิน ๕๐ คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๑ คัน

(๒) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๕๑ คัน แต่ไม่เกิน ๑๐๐ คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๒ คัน

(๓) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๑๐๑ คัน ขึ้นไป ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๒ คัน และเพิ่มขึ้นอีก ๑ คัน สำหรับทุกๆ จำนวนรถ ๑๐๐ คันที่เพิ่มขึ้นเศษของ ๑๐๐ คัน ถ้าเกินกว่า ๕๐ คัน ให้คิดเป็น ๑๐๐ คัน

ข้อ ๑๓ ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราให้จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคารให้มากที่สุด มีลักษณะไม่ขนานกับทางเดินรถ มีพื้นผิวเรียบ มีระดับเสมอกัน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นของที่จอดรถด้านที่ติดกับทางเดินรถ มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า

๙๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร และมีป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร ติดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๑๔ ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร และจัดให้มีที่ว่างข้างที่จอดรถกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ตลอดความยาวของที่จอดรถ โดยที่ว่างดังกล่าวต้องมีลักษณะพื้นผิวเรียบและมีระดับเสมอกับที่จอดรถ

หมวด ๕
ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร

ข้อ ๑๕ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีทางเข้าอาคารเพื่อให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่ลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวาง หรือส่วนของอาคารยื่นล้ำออกมาเป็นอุปสรรคหรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

(๒) อยู่ในระดับเดียวกับพื้นถนนภายนอกอาคารหรือพื้นลานจอดรถ ในกรณีที่อยู่ต่างระดับต้องมีทางลาดที่สามารถขึ้นลงได้สะดวก และทางลาดนี้ให้อยู่ใกล้ที่จอดรถ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีอาคารตามข้อ ๓ หลายอาคารอยู่ภายในบริเวณเดียวกันที่มีการใช้อาคารร่วมกัน จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ต้องจัดให้มีทางเดินระหว่างอาคารนั้น และจากอาคารแต่ละอาคารนั้นไปสู่ทางสาธารณะ ลานจอดรถหรืออาคารที่จอดรถ

ทางเดินตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นทางเดินต้องเรียบ ไม่ลื่น และมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๒) หากมีท่อระบายน้ำหรือรางระบายน้ำบนพื้นต้องมีฝาปิดสนิท ถ้าฝาเป็นแบบตะแกรงหรือแบบรู ต้องมีขนาดของช่องตะแกรงหรือเส้นผ่านศูนย์กลางของรูกว้างไม่เกิน ๑๓ มิลลิเมตร แนวร่องหรือแนวของรางจะต้องขวางกับแนวทางเดิน

(๓) ในบริเวณที่เป็นทางแยกหรือทางเลี้ยวให้มีพื้นผิวต่างสัมผัส

(๔) ในกรณีที่มีสิ่งกีดขวางที่จำเป็นบนทางเดิน ต้องจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน โดยไม่กีดขวางทางเดิน และจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสหรือมีการกั้นเพื่อให้ทราบก่อนถึงสิ่งกีดขวาง และอยู่ห่างสิ่งกีดขวางไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร

(๕) ป้ายหรือสิ่งอื่นใดที่แขวนอยู่เหนือทางเดิน ต้องมีความสูงจากพื้นทางเดิน ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร

(๖) ในกรณีที่พื้นทางเดินกับพื้นถนนมีระดับต่างกัน ให้มีพื้นลาดที่มีความลาดชันไม่เกิน ๑:๑๐

ข้อ ๑๗ อาคารตามข้อ ๓ ที่มีทางเชื่อมระหว่างอาคาร ต้องมีผนังหรือราวกันตกทั้งสองด้าน โดยมีราวจับซึ่งมีลักษณะตามข้อ ๘ (๗) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ที่ผนังหรือราวกันตกนั้น และมีทางเดินซึ่งมีลักษณะตามข้อ ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

หมวด ๖
ประตู

ข้อ ๑๘ ประตูของอาคารตามข้อ ๓ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เปิดปิดได้ง่าย

(๒) หากมีธรณีประตู ความสูงของธรณีประตูต้องไม่เกินกว่า ๒๐ มิลลิเมตร และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน ๔๕ องศา เพื่อให้เก้าอี้ล้อหรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ใช้อุปกรณ์ช่วยเดินสามารถข้ามได้สะดวก

(๓) ช่องประตูต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร

(๔) ในกรณีที่ประตูเป็นแบบบานเปิดผลักเข้าออก เมื่อเปิดออกสู่ทางเดินหรือระเบียง ต้องมีพื้นที่ว่างขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๕) ในกรณีที่ประตูเป็นแบบบานเลื่อนหรือแบบบานเปิดให้มีมือจับที่มีขนาดเท่ากับราวจับตามข้อ ๘ (๗) (ข) ในแนวดิ่งทั้งด้านในและด้านนอกของประตูซึ่งมีปลายด้านบนสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร และปลายด้านล่างไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่เป็นประตูบานเปิดออกให้มีราวจับตามแนวนอนด้านในประตู และในกรณีที่เป็นประตูบานเปิดเข้าให้มีราวจับ

ตามแนวนอน ด้านนอกประตูราวจับดังกล่าวให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร ยาวไปตามความกว้างของประตู

(๖) ในกรณีที่ประตูเป็นกระจกหรือลูกฟักเป็นกระจก ให้ติดเครื่องหมายหรือแถบสีที่สังเกตเห็นได้ชัด

(๗) อุปกรณ์เปิดปิดประตูต้องเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลักอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

ประตูตามวรรคหนึ่งต้องไม่ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เองที่อาจทำให้ประตูหนีบหรือกระแทกผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๑๙ ข้อกำหนดตามข้อ ๑๘ ไม่ใช้บังคับกับประตูหนีไฟและประตูเปิดปิดโดยใช้ระบบอัตโนมัติ

หมวด ๗

ห้องส้วม

ข้อ ๒๐อาคารตามข้อ ๓ ที่จัดให้มีห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย ๑ ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกออกมาอยู่ในบริเวณเดียวกันกับห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปก็ได้

สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย ๑ ห้อง

ข้อ ๒๑ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมเพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถหมุนตัวกลับได้ซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ประตูของห้องที่ตั้งโถส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า ๙๐ องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องส้วมลักษณะของประตูนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวด ๖

(๓) พื้นห้องส้วมต้องมีระดับเสมอกับพื้นภายนอก ถ้าเป็นพื้นต่างระดับต้องมีลักษณะเป็นทางลาดตามหมวด ๒ และวัสดุปูพื้นห้องส้วมต้องไม่ลื่น

(๔) พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงเพียงพอไปยังช่องระบายน้ำทิ้งเพื่อที่จะไม่ให้มีน้ำขังบนพื้น

(๕) มีโถส้วมชนิดนั่งราบ สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร มีพนักพิงหลังที่ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ไม่สามารถนั่งทรงตัวได้เองใช้พิงได้และที่ปล่อยน้ำเป็นชนิดคันโยก ปุ่มกดขนาดใหญ่หรือชนิดอื่นที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้ได้อย่างสะดวก มีด้านข้างด้านหนึ่งของโถส้วมอยู่ชิดผนังโดยมีระยะห่างวัดจากกึ่งกลางโถส้วมถึงผนังไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร ต้องมีราวจับที่ผนังส่วนด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีที่ว่างมากพอที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่นั่งเก้าอี้ล้อสามารถเข้าไปใช้โถส้วมได้โดยสะดวก ในกรณีที่ด้านข้างของโถส้วมทั้งสองด้านอยู่ห่างจากผนังเกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร ต้องมีราวจับที่มีลักษณะตาม (๗)

(๖) มีราวจับบริเวณด้านที่ชิดผนังเพื่อช่วยในการพยุงตัว เป็นราวจับในแนวนอนและแนวดิ่ง โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ราวจับในแนวนอนมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และให้ยื่นล้ำออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีกไม่น้อยกว่า ๒๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ มิลลิเมตร

(ข) ราวจับในแนวดิ่งต่อจากปลายของราวจับในแนวนอนด้านหน้าโถส้วมมีความยาววัดจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร ราวจับตาม (๖) (ก) และ (ข) อาจเป็นราวต่อเนื่องกันก็ได้

(๗) ด้านข้างโถส้วมด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบ เมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถปลดล็อกได้ง่าย มีระยะห่างจากขอบของโถส้วมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๕๐ มิลลิเมตร

(๘) นอกเหนือจากราวจับตาม (๖) และ (๗) ต้องมีราวจับเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่นๆ ภายในห้องส้วม มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร

(๙) ติดตั้งระบบสัญญาณแสงและสัญญาณเสียงให้ผู้ที่อยู่ภายนอกแจ้งภัยแก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา และระบบสัญญาณแสงและสัญญาณเสียงให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินไว้ในห้องส้วม โดยมีปุ่มกดหรือ

ปุ่มสัมผัสให้สัญญาณทำงานซึ่งติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้งานได้สะดวก

(๑๐) มีอ่างล้างมือโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ใต้อ่างล้างมือด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างเป็นที่ว่าง เพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถสอดเข้าไปได้ โดยขอบอ่างอยู่ห่างจากผนังไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าประชิดได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

(ข) มีความสูงจากพื้นถึงขอบบนของอ่างไม่น้อยกว่า ๗๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจับในแนวนอนแบบพับเก็บได้ในแนวดิ่งทั้งสองข้างของอ่าง

(ค) ก๊อกน้ำเป็นชนิดก้านโยกหรือก้านกดหรือก้านหมุนหรือระบบอัตโนมัติ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอยู่ภายในห้องส้วมที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป และมีทางเข้าก่อนถึงตัวห้องส้วม ต้องจัดให้ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก ห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปตามวรรคหนึ่ง หากได้จัดสำหรับผู้ชายและผู้หญิงต่างหากจากกันให้มีอักษรเบรลล์แสดงให้รู้ว่าเป็นห้องส้วมชายหรือหญิงติดไว้ที่ผนังข้างทางเข้าในตำแหน่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วย

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เป็นห้องส้วมสำหรับผู้ชายที่มิใช่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ให้มีที่ถ่ายปัสสาวะที่มีระดับเสมอพื้นอย่างน้อย ๑ ที่ โดยมีราวจับในแนวนอนอยู่ด้านบนของที่ถ่ายปัสสาวะยาวไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจับด้านข้างของที่ถ่ายปัสสาวะทั้งสองข้าง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ซึ่งยื่นออกมาจากผนังไม่น้อยกว่า ๕๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร

ข้อ ๒๔ ราวจับห้องส้วมให้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘(๗)(ก) และ(ข)

หมวด ๘
พื้นผิวต่างสัมผัส

ข้อ ๒๕ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการมองเห็นที่พื้นบริเวณต่างระดับที่มีระดับต่างกันเกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร ที่ทางขึ้นและทางลงของทางลาดหรือ

บันไดที่พื้นด้านหน้าและด้านหลังประตูทางเข้าอาคาร และที่พื้นด้านหน้าของประตูห้องส้วม โดยมีขนาดกว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร และมีความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของช่องทางเดินของพื้นต่างระดับ ทางลาด บันได หรือประตู และขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นหรือทางลงของพื้นต่างระดับ ทางลาด บันได หรือประตูไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๓๕๐ มิลลิเมตร ในกรณีของสถานีขนส่งมวลชน ให้ขอบนอกของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากขอบของชานชาลาไม่น้อยกว่า ๖๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกินกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร

หมวด ๕

โรงมหรสพ หอประชุม และโรงแรม

ข้อ ๒๖ อาคารตามข้อ ๓ ที่เป็นโรงมหรสพหรือหอประชุมต้องจัดให้มีพื้นที่เฉพาะสำหรับเก้าอี้ล้ออย่างน้อยหนึ่งที่ทุกๆ จำนวน ๑๐๐ ที่นั่ง โดยพื้นที่เฉพาะนี้เป็นพื้นที่ราบขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ มิลลิเมตรต่อหนึ่งที่อยู่ในตำแหน่งที่เข้าออกได้

ข้อ ๒๗ อาคารตามข้อ ๓ ที่เป็นโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ ๑๐๐ ห้อง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีห้องพักที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา เข้าใช้ได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งห้องต่อจำนวนห้องพักทุก ๑๐๐ ห้อง โดยห้องพักดังกล่าวต้องมีส่วนประกอบและมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) อยู่ใกล้บันไดหรือบันไดหนีไฟหรือลิฟต์ดับเพลิง

(๒) ภายในห้องพักต้องจัดให้มีสัญญาณบอกเหตุหรือเตือนภัยทั้งสัญญาณที่เป็นเสียงและแสงและระบบสั่นสะเทือนติดตั้งบริเวณที่นอนในกรณีเกิดอัคคีภัยหรือเหตุอันตรายอย่างอื่นเพื่อให้ผู้ที่อยู่ภายในห้องพักทราบ และมีสวิตช์สัญญาณแสงและสวิตช์สัญญาณเสียงแจ้งภัยหรือเรียกให้ผู้ที่อยู่ภายนอกทราบว่ามีคนอยู่ในห้องพัก

(๓) มีแผนผังต่างสัมผัสของอาคารในชั้นที่มีห้องพักที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้ มีอักษรเบรลล์แสดงตำแหน่งของห้องพัก บันไดหนีไฟ และทิศทางไปสู่บันไดหนีไฟโดยติดไว้ที่กึ่งกลางบานประตูด้านในและอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๗๐๐ มิลลิเมตร

(๔) มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องพักสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา

ข้อ ๒๘ ห้องพักในโรงแรมที่จัดสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีที่อาบน้ำซึ่งเป็นแบบฝักบัวหรือแบบอ่างอาบน้ำโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่อาบน้ำแบบฝักบัว

(ก) มีพื้นที่ว่างขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๑๐๐ มิลลิเมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

(ข) มีที่นั่งสำหรับอาบน้ำที่มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร

(ค) มีราวจับในแนวนอนที่ด้านข้างของที่นั่ง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจับในแนวดิ่งต่อจากปลายของราวจับในแนวนอน และมีความยาวจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ที่อาบน้ำแบบอ่างอาบน้ำ

(ก) มีราวจับในแนวดิ่งอยู่ห่างจากผนังด้านหัวอ่างอาบน้ำ ๖๐๐ มิลลิเมตร โดยปลายด้านล่างอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร มีความยาวอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร

(ข) มีราวจับในแนวนอนที่ปลายของราวจับในแนวดิ่ง และยาวไปจนจดผนังห้องอาบน้ำด้านท้ายอ่างอาบน้ำ

ราวจับในแนวนอนและในแนวดิ่งอาจเป็นราวต่อเนื่องกันก็ได้ และมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๗) (ก) และ (ข)

(๓) สิ่งของ เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ภายในที่อาบน้ำให้อยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ อาคารที่มีอยู่ก่อน หรือได้รับอนุญาตหรือได้ยื่นขออนุญาตก่อสร้าง หรือ

ดัดแปลงอาคาร หรือได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ แล้ว ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓๐ การดัดแปลงอาคารสำหรับอาคารที่ได้รับยกเว้นตามข้อ ๒๙ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นเกินร้อยละสองของพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

(๒) ไม่เป็นการเพิ่มความสูงของอาคาร

(๓) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่ปกคลุมดิน

(๔) ไม่เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งหรือขอบเขตของอาคารให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

การดัดแปลงอาคารที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในวรรคหนึ่ง หรือการเปลี่ยนการใช้อาคารที่เข้าลักษณะอาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์

(ชิดชัย วรรณสถิตย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้อาคารบางประเภทต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา เพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคมได้ ประกอบกับมาตรา ๕๕ และมาตรา ๘๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติว่าบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ความช่วยเหลืออื่น และการสงเคราะห์จากรัฐ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ตรวจสอบ หลักเกณฑ์การขอขึ้นทะเบียนและการเพิกถอน การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ และหลักเกณฑ์การตรวจสอบอาคาร

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๑๓) (๑๔) และ (๑๕) และมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

คุณสมบัติเฉพาะ และลักษณะต้องห้ามของผู้ตรวจสอบ

ข้อ ๑ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบต้องมีคุณสมบัติเฉพาะและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรหรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก แล้วแต่กรณี

(ค) ผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบสภาพอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารตามที่คณะกรรมการควบคุมอาคารรับรอง

(ง) ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบในระยะเวลาสองปีก่อนวันขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ

(๒) ถ้าเป็นนิติบุคคล

(ก) ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย โดยทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องเป็นของผู้มีสัญชาติไทย และมีผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้นหรือกรรมการเป็นผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้นหรือกรรมการทั้งหมด

(ข) ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรหรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก แล้วแต่กรณี

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบสภาพอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารที่คณะกรรมการควบคุมอาคารรับรอง

(ง) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลตาม (ค) ต้องไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบในระยะเวลาสองปีก่อนวันขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ

สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคล ได้แก่ หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการ กรรมการผู้จัดการ หรือผู้บริหารตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลในการตรวจสอบอาคาร

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียน

ข้อ ๒ การขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบตามข้อ ๑ ให้ผู้ขอยื่นคำขอตามแบบ ต.๑ ท้ายกฎกระทรวง พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในคำขอนั้นต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร โดยยื่นผ่านสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือสำนักงาน

โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่หรือที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ก็ได้

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตามข้อ ๒ ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของคุณสมบัติและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอของผู้ขอขึ้นทะเบียน และเสนอคำขอพร้อมด้วยความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร โดยเสนอผ่านสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคารกรมโยธาธิการและผังเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอขึ้นทะเบียนนั้น

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการควบคุมอาคารพิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓

เมื่อคณะกรรมการควบคุมอาคารเห็นควรให้รับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนนั้นทราบเพื่อจัดส่งสัญญาประกันภัยและกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ ๕ ให้แก่คณะกรรมการควบคุมอาคาร โดยส่งผ่านสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคารกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่หรือที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

เมื่อคณะกรรมการควบคุมอาคารได้รับสัญญาประกันภัยและกรมธรรม์ประกันภัย ตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการควบคุมอาคารออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับสัญญาประกันภัยและกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่จัดส่งสัญญาประกันภัยและกรมธรรม์ประกันภัยภายในระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสองโดยไม่แจ้งเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้คณะกรรมการควบคุมอาคารทราบ ให้ถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ประสงค์ที่จะยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบอีกต่อไป

หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนและเป็นไปตามแบบ รต.๑

ข้อ ๕ สัญญาประกันภัยและกรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนจะต้องจัดส่งให้แก่คณะกรรมการควบคุมอาคารตามข้อ ๔ จะต้องเป็นการประกันความรับผิดตามกฎหมายที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ขอขึ้นทะเบียนในการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการตรวจสอบตามกฎหมายในฐานะผู้ตรวจสอบ โดยมีจำนวนเงินคุ้มครองไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาทต่อครั้ง และไม่น้อยกว่าสองล้านบาทต่อปีและมีระยะเวลาคุ้มครองไม่น้อยกว่าสามปี

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการควบคุมอาคารมีมติไม่รับขึ้นทะเบียน ให้มีหนังสือแจ้งมติไม่รับขึ้นทะเบียนพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการควบคุมอาคารมีมติไม่รับขึ้นทะเบียน

ข้อ ๗ ผู้ตรวจสอบที่ประสงค์จะขอต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนให้ยื่นคำขอต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตามแบบ ต.๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในคำขอนั้นต่อคณะกรรมการควบคุมอาคารไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนวันที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสิ้นอายุ โดยยื่นผ่านสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่หรือที่ผู้ตรวจสอบมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ก็ได้ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าคณะกรรมการควบคุมอาคารจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนนั้น

ให้นำข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ มาใช้บังคับกับการพิจารณาให้ต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนโดยอนุโลม

การอนุญาตให้ต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนจะกระทำโดยแสดงไว้ในรายการท้ายหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนนั้น หรือจะออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนให้ใหม่ก็ได้

หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ขอต่ออายุตามวรรคหนึ่งให้มีอายุสองปีนับจากวันที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเดิมสิ้นอายุ

ข้อ ๘ ในกรณีที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ตรวจสอบยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตามแบบ ต.๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอนั้นต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร โดยยื่นผ่านสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่หรือที่ผู้ตรวจสอบมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ก็ได้

ในการออกใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน ให้ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนตามแบบหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเดิมแต่ให้ระบุคำว่า “ใบแทน” ด้วยตัวอักษรสีแดงไว้ด้านหน้า และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อประธานคณะกรรมการควบคุมอาคารด้วย

ข้อ ๙ นอกจากการสิ้นสุดลงตามอายุที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนแล้ว การขึ้นทะเบียนสิ้นสุดลง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบตาย

(๒) นิติบุคคลที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบสิ้นสภาพการเป็นนิติบุคคล

(๓) คณะกรรมการควบคุมอาคารสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

หมวด ๓

การเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ปรากฏต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดว่ามีกรณีที่เข้าข่ายที่จะเพิกถอนการขึ้นทะเบียนตามข้อ ๑๑ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการควบคุมอาคารเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียน โดยยื่นผ่านสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง ภายในหกสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียน

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคารกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดยังไม่ได้เสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการควบคุมอาคาร คณะกรรมการควบคุมอาคารอาจนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมอาคารได้

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ตรวจสอบขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑

(๒) ผู้ตรวจสอบแสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

(๓) สัญญาประกันภัยตามข้อ ๕ สิ้นอายุความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด

(๔) ผู้ตรวจสอบกระทำการที่เป็นการฝ่าฝืนข้อ ๑๕

(๕) ผู้ตรวจสอบเสนอรายงานผลการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารอันเป็นเท็จหรือทำการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารโดยไม่ได้พิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

(๖) ผู้ตรวจสอบมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีพฤติการณ์ที่ไม่สุจริต หรือหย่อนความสามารถในการดำเนินการเป็นผู้ตรวจสอบ

(๗) ผู้ตรวจสอบกระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้และคณะกรรมการควบคุมอาคารพิจารณาเห็นสมควรให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการควบคุมอาคารได้มีมติให้เพิกถอนบุคคลใดออกจากทะเบียนการเป็นผู้ตรวจสอบแล้ว ให้แจ้งผู้นั้นทราบเพื่อส่งหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนคืนให้แก่คณะกรรมการควบคุมอาคารภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียน โดยส่งคืนผ่านผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่หรือที่ผู้ตรวจสอบมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ก็ได้

หมวด ๔
การตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคาร

ข้อ ๑๓ การตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารแบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) การตรวจสอบใหญ่ เป็นการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารตามรายละเอียดการตรวจสอบตามข้อ ๑๗ ให้กระทำทุกระยะห้าปี

(๒) การตรวจสอบประจำปี เป็นการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารตามแผนการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารประจำปีที่ผู้ตรวจสอบได้จัดทำขึ้นตามข้อ ๑๔(๒) ให้กระทำในช่วงปีระหว่างการตรวจสอบใหญ่เป็นประจำทุกปี

ข้อ ๑๔ ภายใต้บังคับข้อ ๑๗ ในการตรวจสอบใหญ่ทุกครั้ง ผู้ตรวจสอบต้องจัดให้มี

(๑) แผนปฏิบัติการการตรวจบำรุงรักษาอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคาร รวมทั้งคู่มือปฏิบัติการตามแผนดังกล่าวให้แก่เจ้าของอาคาร เพื่อเป็นแนวทางการตรวจบำรุงรักษาและการบันทึกข้อมูลการตรวจบำรุงรักษาอาคาร

(๒) แผนการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารประจำปี รวมทั้งแนวทางการตรวจสอบตามแผนดังกล่าวให้แก่เจ้าของอาคาร เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารประจำปี

ข้อ ๑๕ ผู้ตรวจสอบต้องไม่ดำเนินการตรวจสอบอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่ผู้ตรวจสอบ หรือคู่สมรส พนักงานหรือตัวแทนของผู้ตรวจสอบเป็นผู้จัดทำหรือรับผิดชอบในการออกแบบ รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณส่วนต่างๆ ของโครงสร้างอาคาร การควบคุมงาน การก่อสร้าง หรือการติดตั้งอุปกรณ์ประกอบของอาคาร

(๒) อาคารที่ผู้ตรวจสอบ หรือคู่สมรส เป็นเจ้าของหรือมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอาคารหรือใช้เป็นสถานประกอบการ

ข้อ ๑๖ เพื่อความปลอดภัยของอาคาร ในกรณีที่อาคารซึ่งต้องทำการตรวจสอบเป็นอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ให้ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีและดำเนินการเพื่อตรวจสอบอาคารตามกฎกระทรวงนี้แทนเจ้าของห้องชุด ทั้งในส่วนที่เป็นทรัพย์ส่วนบุคคลและทรัพย์ส่วนกลาง

ข้อ ๑๗ การตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารอย่างน้อยต้องทำการตรวจสอบในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร ดังนี้

(ก) การต่อเติมดัดแปลงปรับปรุงตัวอาคาร

(ข) การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักบรรทุกบนพื้นอาคาร

(ค) การเปลี่ยนสภาพการใช้อาคาร

(ง) การเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้างหรือวัสดุตกแต่งอาคาร

(จ) การชำรุดสึกหรอของอาคาร

(ฉ) การวิบัติของโครงสร้างอาคาร

(ช) การทรุดตัวของฐานรากอาคาร

(๒) การตรวจสอบระบบและอุปกรณ์ประกอบของอาคาร

(ก) ระบบบริการและอำนวยความสะดวก

(๑) ระบบลิฟต์

(๒) ระบบบันไดเลื่อน

(๓) ระบบไฟฟ้า

(๔) ระบบปรับอากาศ

(ข) ระบบสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม

(๑) ระบบประปา

(๒) ระบบระบายน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓) ระบบระบายน้ำฝน

(๔) ระบบจัดการมูลฝอย

(๕) ระบบระบายอากาศ

(๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศและเสียง

(ค) ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย

(๑) บันไดหนีไฟและทางหนีไฟ

(๒) เครื่องหมายและไฟป้ายทางออกฉุกเฉิน

(๓) ระบบระบายควันและควบคุมการแพร่กระจายควัน

(๔) ระบบไฟฟ้าสำรองฉุกเฉิน

(๕) ระบบลิฟต์ดับเพลิง

(๖) ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้

(๗) ระบบการติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง

(๘) ระบบการจ่ายน้ำดับเพลิง เครื่องสูบน้ำดับเพลิง และหัวฉีดน้ำดับเพลิง

(๙) ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ

(๑๐)ระบบป้องกันฟ้าผ่า

(๓) การตรวจสอบสมรรถนะของระบบและอุปกรณ์ต่างๆ ของอาคารเพื่ออพยพผู้ใช้อาคาร

(ก) สมรรถนะบันไดหนีไฟและทางหนีไฟ

(ข) สมรรถนะเครื่องหมายและไฟป้ายทางออกฉุกเฉิน

(ค) สมรรถนะระบบแจ้งสัญญาณเหตุเพลิงไหม้

(๔) การตรวจสอบระบบบริหารจัดการความปลอดภัยในอาคาร

(ก) แผนการป้องกันและระงับอัคคีภัยในอาคาร

(ข) แผนการซ้อมอพยพผู้ใช้อาคาร

(ค) แผนการบริหารจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยในอาคาร

(ง) แผนการบริหารจัดการของผู้ตรวจสอบอาคาร

ข้อ ๑๘ การตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารตามข้อ ๑๗ ให้ผู้ตรวจสอบพิจารณาถึงหลักเกณฑ์หรือมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการก่อสร้างอาคารนั้น หรือ

(๒) มาตรฐานความปลอดภัยของสถาบันของทางราชการ สภาวิศวกร หรือ สภาสถาปนิก

ข้อ ๑๙ ในการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบใหญ่หรือการตรวจสอบประจำปี ให้ผู้ตรวจสอบจัดทำรายงานผลการตรวจสอบสภาพอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารที่ทำการตรวจสอบนั้นให้แก่เจ้าของอาคาร

ในกรณีที่ผู้ตรวจสอบพบว่าอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารบางส่วนหรือบางรายการไม่ผ่านหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ ให้ผู้ตรวจสอบจัดทำข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงอาคารหรืออุปกรณ์ประกอบของอาคารเพื่อให้อาคารหรืออุปกรณ์ประกอบของอาคารดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดให้แก่เจ้าของอาคารด้วย

ในกรณีที่อาคารที่ทำการตรวจสอบเป็นอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษและได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และอาคารชุมนุมชน การเสนอแนะให้แก้ไขปรับปรุงระบบความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยในอาคารดังกล่าว ให้กำหนดให้มีไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่อาคารที่จะต้องจัดให้มีการตรวจสอบตามมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นอาคารซึ่งไม่มีแบบแปลนหรือแผนผังรายการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร ให้เจ้าของอาคารจัดหาหรือจัดทำแบบแปลนการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารตามข้อ ๑๗

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าของอาคารหรือผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดเสนอรายงานผลการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกปี โดยจะต้องเสนอภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองการตรวจสอบอาคารฉบับเดิมจะมีระยะเวลาครบหนึ่งปี

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับรายงานผลการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารจากเจ้าของอาคารหรือผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดตามวรรคหนึ่งแล้วให้พิจารณารายงานผลการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารดังกล่าวและแจ้งให้เจ้าของอาคารหรือผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดแล้วแต่กรณี ทราบถึงผลการพิจารณาดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับรายงานผลการตรวจสอบ

ในกรณีที่เห็นว่าอาคารดังกล่าวเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ และมีความปลอดภัยในการใช้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับรองการตรวจสอบอาคารให้แก่เจ้าของอาคารตามแบบ ร.๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

ให้เจ้าของอาคารหรือผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดแสดงใบรับรองการตรวจสอบอาคารตามวรรคสองไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ อาคารนั้น

ข้อ ๒๒ ให้เจ้าของอาคารตามมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีหน้าที่ในการจัดให้มีการตรวจบำรุงรักษาอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารตามคู่มือปฏิบัติของผู้ผลิตหรือผู้ติดตั้งระบบและอุปกรณ์ของอาคาร หรือตามแผนปฏิบัติการการตรวจบำรุงรักษาที่ผู้ตรวจสอบกำหนด และจัดให้มีการบันทึกข้อมูลการตรวจบำรุงรักษาอาคารตามช่วงระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าของอาคารตามมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ และเป็นอาคารที่การก่อสร้างได้ดำเนินการแล้วเสร็จหรือได้รับใบรับรองตามมาตรา ๓๒ มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี จัดให้มีการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารประเภทการตรวจสอบใหญ่

ตามข้อ ๑๓ (๑) เป็นครั้งแรกให้แล้วเสร็จและเสนอรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลอากาศเอก คงศักดิ์ วันทนา

(คงศักดิ์ วันทนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[เอกสารแนบท้าย]

๑. คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ(แบบ ต.๑)

๒. คำขอต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ(แบบ ต.๒)

๓. คำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ(แบบ ต.๓)

๔. หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ(แบบ รต.๑)

๕. ใบรับรองการตรวจสอบอาคาร(แบบ ร.๑)

หมายเหตุ :เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ (๑๓) (๑๔) และ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ครอบครองและเจ้าของอาคาร และกำหนดคุณสมบัติเฉพาะและลักษณะต้องห้ามของผู้ตรวจสอบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจสอบอาคาร ติดตั้งและตรวจสอบอุปกรณ์ประกอบของอาคาร เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการสถาปัตยกรรม ประกอบกับมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้การรายงานผลการตรวจสอบอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

มาตรการและแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

เรื่อง กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ทำงานในสถานประกอบการไม่ว่าจะในลักษณะประจำหรือชั่วคราว ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานด้วย

ข้อ ๒ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุม สอดส่อง และดูแลไม่ให้พนักงานของสถานประกอบการหรือบุคคลภายนอกกระทำการมั่วสุมกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ

(๒) พิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่ไม่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเข้าเป็นพนักงาน ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้เสพยาเสพติดซึ่งได้รับการบำบัดการติดยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติแล้ว และจัดอบรมพนักงานของตนให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้ยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) จัดทำบันทึกประวัติของพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ โดยบันทึกประวัตินี้อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อและนามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่และภูมิลำเนาของพนักงาน

(๔) ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการแจ้งเมื่อพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือให้ข้อมูลข่าวสาร หรือพฤติการณ์ต่างๆ ของบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตน และอำนวยความสะดวกในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๓ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัย หรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตามวรรคสองและวรรคสาม

ป้ายหรือประกาศตามวรรคหนึ่งจะต้องมีความชัดเจน เห็นได้ง่าย และมีข้อความเป็นภาษาไทยเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบกับข้อความที่แสดงว่าสถานประกอบการที่ติดป้ายหรือประกาศนั้นอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปรามปรามยาเสพติด

ข้อความตามวรรคสองจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องมีความหมายตรงกับข้อความภาษาไทยและมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

ลักษณะ ขนาดและรายละเอียดของข้อความให้เป็นไปตามที่กำหนดในท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานได้ตรวจพบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการมิได้ปฏิบัติตามข้อ ๒ หรือ ข้อ ๓ ให้เจ้าพนักงานนั้นรายงานเลขาธิการเพื่อมีหนังสือตักเตือนให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการปฏิบัติตาม และหากภายหลังมีการตรวจพบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นยังมิได้ปฏิบัติตาม จึงให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๘๒ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓

ลักษณะ ขนาด และรายละเอียดของข้อความ
ท้ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

๑. ลักษณะของข้อความ

ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวตรง หรือเขียนด้วยอักษรตัวตรงและบรรจง ทั้งนี้ สีของข้อความให้ใช้สีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนกับสีของพื้นป้ายหรือประกาศ

๒. ขนาดของข้อความ

(๑) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในป้ายหรือประกาศของสถานประกอบการตามข้อ ๑ (๑) (๒) และ (๖) ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้มีขนาดของอักษรกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๗ เซนติเมตร

(๒) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในป้ายหรือประกาศของสถานประกอบการตามข้อ ๑ (๓) (๔) และ (๕) ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้มีขนาดของอักษรกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร

(๓) นอกจากข้อความเตือนตาม (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้มีข้อความว่า “สถานประกอบการนี้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” โดยข้อความดังกล่าวให้มีขนาดเล็กกว่าข้อความเตือนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และจะอยู่ในป้ายหรือประกาศเดียวกันด้วยหรือไม่ก็ได้

๓. รายละเอียดของข้อความ

(๑) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษหรือภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของประเภทสถานประกอบการ ตัวอย่างเช่น

- ยาเสพติดทำลายความมั่นคงของชาติ
- ยาเสพติดบั่นทอนสุขภาพผู้เสพและทำลายความมั่นคงของชาติ
- การจำหน่ายยาเสพติด ต้องระวางโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต
- งานให้ชีวิต ยาเสพติดให้ทุกข์
- ลูกเมียคือชีวิต ยาเสพติดคือวายร้าย
- ยาเสพติดมีมหันตภัยกับทุกคน
- โรงงานทั่วไทย ร่วมต้านภัยยาเสพติด
- เอาใจใส่ลูกจ้างสักนิด ยาเสพติดไม่มาเยือน
- การครอบครองยาบ้า ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท
- การเสพยาเสพติดต้องระวางโทษจำคุกและปรับ

ฯลฯ

(๒) ข้อความที่แสดงว่าสถานประกอบการที่ติดป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรือโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด คือ

- สถานประกอบการนี้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๘๒ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓)

แนวปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการ

ตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ได้กำหนดมาตรการสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งได้กำหนดไว้ 6 ประเภท ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซ รวมถึงร้านค้าต่างๆ ที่อยู่ภายในบริเวณที่พัก อาศัยเชิงพาณิชย์ประเภทหอพัก อาคารชุดหรือเกสเฮ้าส์ สถานที่เล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ และโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เป็นต้น ให้ควบคุมสอดส่องดูแลมิให้พนักงานหรือบุคคลภายนอกกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ การคัดเลือกบุคลากรที่ไม่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นพนักงาน การอบรมพนักงานให้มีความเข้าใจในการป้องกันยาเสพติด การจัดทำประวัติพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ การให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการแจ้งข้อมูลข่าวสารการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดนั้น

จากการติดตามการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรการดังกล่าว พบว่ายังไม่มีการเข้มงวดต่อการบังคับใช้กฎหมายนี้ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากขาดการตรวจสอบการปฏิบัติของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ รวมทั้งขั้นตอนในการลงโทษ ไม่ว่าจะเป็นการปรับหรือสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาต ฯลฯ

ดังนั้น ทางกองนิติการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงได้สรุปแนวปฏิบัติตามมาตรการนี้เพื่อเป็นแนวปฏิบัติต่อผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายและผู้ประกอบการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

แนวปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการ (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ตรี)

ก. ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย

๑. เจ้าพนักงานสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของสถานประกอบการ แล้วรายงานพร้อมพยานหลักฐานและชี้แจงข้อเท็จจริง เมื่อตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการต่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองข้อมูลการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งปิดคำสั่งปิดชั่วคราว หรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ

๒. คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ (จำนวน ๓ คน ในภูมิภาคมีผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นประธาน ในกรุงเทพฯ มีผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นประธาน)

พิจารณารายงานพร้อมพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งมีหนังสือตักเตือน เปรียบเทียบ หรือมีหนังสือเรียกเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการมาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง รวมทั้งออกคำสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และมีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำสั่ง

ข. ผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย (ผู้ประกอบการ)

เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ๖ ประเภท ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สถานีบริการก๊าซแก่ยานพาหนะ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ประเภทหอพัก อาคารชุดหรือเกสเฮ้าส์ สถานที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น และโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ประกาศเตือนเกี่ยวกับโทษพิษภัยของยาเสพติด โดยมีขนาดตัวอักษรตามที่กำหนดไว้ รวมทั้งการควบคุมสอดส่องดูแลมิให้พนักงานหรือบุคคลภายนอกกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการหรือบริเวณสถานประกอบการ

การพิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่ไม่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นพนักงาน การอบรมพนักงานให้มีความเข้าใจในการป้องกันยาเสพติด การจัดทำประวัติพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ การให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการแจ้งข้อมูลข่าวสารยาเสพติดและการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ค. บทลงโทษและมาตรการเสริม

๑. เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการฝ่าฝืนมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในสถานประกอบการตามมาตรา ๑๓ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท

๒. เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ตามมาตรา ๑๓ ตรี อาจถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือคณะบุคคลที่ได้รับมอบหมายสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการคราวละไม่เกิน ๑๕ วัน

๓. กรณีสถานที่ประกอบธุรกิจที่ไม่เป็นสถานประกอบการตามกฎหมายนี้ ให้ผู้พบเห็นการกระทำผิดแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

๔. นำมาตรการทางภาษีมาใช้ในกรณีที่สถานที่ประกอบธุรกิจใดดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการหลีกเลี่ยงมิให้เป็นสถานประกอบการตามกฎหมายนี้

กองนิติการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

กลไกและแนวทางการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด ในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาของประเทศ โดยให้ทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยภาคเอกชน ธุรกิจเอกชน และประชาชน ร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จนสามารถทำให้สถานการณ์ปัญหายาเสพติดลดระดับความรุนแรงได้ระดับหนึ่ง แต่ยังมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจบางประเภท จึงได้มีการกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการเพื่อลดการแพร่ระบาดยาเสพติด ซึ่งการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าวอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545 โดยสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้การบังคับของกฎหมายดังกล่าวประกอบด้วย

1. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
2. สถานบริการบรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะ
3. สถานบริการ
4. ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์
5. สถานที่จัดให้มีการเล่น บิลเลียด สนุกเกอร์
6. โรงงาน

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา แม้ว่าจะได้มีการกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545 แต่ก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของยาเสพติดชนิดต่างๆ ในสถานที่ซึ่งประกอบธุรกิจบางประเภท โดยเฉพาะที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เช่น หอพัก อพาร์ตเม้นท์ แฟลต คอนโดมิเนียม บ้านเช่า ซึ่งสถานที่เหล่านี้จะมีนักเรียน นักศึกษา มาเช่าพักอาศัยจำนวนมาก และได้ใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่มั่วสุมประพฤติตัวไม่เหมาะสม เช่น มั่วสุม เล่นการพนัน และมีการมั่วสุมเสพ และค้ายาเสพติดเพิ่มมากขึ้น โดยบางแห่งผู้ประกอบการได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำ

ความผิดนั้น ส่งผลให้มาตรการทางกฎหมายที่ออกมาใช้บังคับไม่สามารถเกิดประสิทธิผลได้ในทางปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการมาตรการดำเนินงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนอกจากมาตรการทางกฎหมาย และผนึกกำลังจากทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด เพื่อให้สามารถเอาชนะปัญหายาเสพติดได้อย่างยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานคร หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ประกอบการหอพัก ได้มีการจัดทำกลไกและแนวทางการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ โดยได้มีการกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้ประกอบการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ในระดับส่วนกลางและพื้นที่เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการทำงานอย่างเป็นระบบ และทำให้ผู้ปฏิบัติงานระดับส่วนกลางและพื้นที่เกิดความเข้าใจและความชัดเจนในการปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนเพื่อเอาชนะยาเสพติดต่อไป และได้เริ่มมีการนำกลไกและแนวทางการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ไปใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่บางแห่งเพื่อจะได้มีส่วนช่วยให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ห่างไกลจากยาเสพติด และสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ได้อย่างยั่งยืน

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ทั่วประเทศ ได้แก่

1. หอพักที่จดทะเบียน
2. หอพักที่อยู่ในข่ายแต่ยังไม่จดทะเบียน/หอพักที่ไม่จดทะเบียน
3. ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ลักษณะแอบแฝง ประเภท บ้านเช่า อาคารพาณิชย์ อพาร์ทเม้นท์ และเกสเฮ้าส์ที่ให้นักเรียน นักศึกษาเช่า

กลไกและแนวทางดำเนินงาน

กลไกและแนวทางดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ มีรายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

1. กลไกและการบริหารจัดการ
2. แนวทางการดำเนินงานกับที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์
3. แนวทางการดำเนินงานของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลไกและการบริหารจัดการ

<u>กลไกระดับชาติ</u>

ศตส. สั่งการให้คณะทำงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษา มอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยผู้อำนวยการ ศตส.พม. เป็นเจ้าภาพหลักในการขับเคลื่อนดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ตามกลไกและแนวทางที่กำหนด โดยเชิญหน่วยงานในสังกัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม ฯลฯ เข้าร่วมดำเนินการในการกำหนดนโยบาย/แนวทางอำนวยการ กำกับ ดูแล ตรวจสอบและติดตามให้มีการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ทั่วประเทศ

<u>กลไกระดับจังหวัด / กรุงเทพมหานคร</u>

ศตส.จ/ศตส.กทม. มอบหมายให้คณะทำงานที่มีอยู่ในพื้นที่ อาทิเช่น คณะทำงานจัดระเบียบสังคมจังหวัด/กทม. คณะทำงานเฝ้าระวังระดับจังหวัด/กทม. คณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 คณะกรรมการระดับจังหวัดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 หรือตั้งคณะทำงานใหม่ตามโครงสร้าง ดังนี้

พื้นที่กรุงเทพมหานคร

ประกอบด้วย สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน, สำนักนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กองบัญชาการตำรวจนครบาล,

กองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 1-9, กองสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร, ศูนย์ประสานงานการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาพื้นที่กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่ และผู้แทนจากภาคเอกชน / สถานประกอบการตามที่เห็นเหมาะสม โดยมีผู้อำนวยการ ศตส.กทม. เป็นประธาน และมีสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน, สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กองบัญชาการตำรวจนครบาล และสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เป็นเลขานุการร่วม

ในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ

กรณีที่ยังไม่มีคณะทำงานในจังหวัด ให้ ศตส.จ. แต่งตั้งคณะทำงานฯ ประกอบด้วย สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด, กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด, องค์การบริหารส่วนจังหวัด, สำนักงานโยธาจังหวัด, ศูนย์ประสานงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาจังหวัด, สำนักงานสรรพากรจังหวัด และผู้แทนจากภาคเอกชน/สถานประกอบการตามที่เห็นเหมาะสม โดยมีผู้อำนวยการ ศตส.จ. เป็นประธานฯ และมีสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นฝ่ายเลขานุการ

คณะทำงานระดับจังหวัด/กทม. มีหน้าที่ดังนี้

1) กำหนดนโยบาย/มาตรการ/แผนงาน/โครงการเพื่อการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในจังหวัด/กทม.

2) อำนวยการ ประสานส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

3) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในพื้นที่

4) ประมวล สังเคราะห์ปัญหา/อุปสรรค นำเสนอ ศตส.จ./กทม. เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

<u>การบริหารจัดการ</u>

ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานระดับจังหวัด/กทม. ดังนี้

1. รายงานผลการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่ไปยังหน่วยงานส่วนกลาง ดังนี้

1) ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รายงานไปยังสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ และ ศตส.พม.

2) ในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ รายงานไปยัง ศตส.พม. โดยให้ ศตส.พม. เป็นผู้รวบรวมเสนอคณะทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษา ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ และ 31 สิงหาคม ของทุกปี เพื่อรายงาน ศตส. ทราบต่อไป

2. งบประมาณในการดำเนินงานตามกลไกและแนวทางป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ให้ใช้งบประมาณในพื้นที่ ดังนี้

1) งบประมาณของศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัด

2) งบประมาณของผู้ว่า CEO

3) งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) งบประมาณอื่นๆ ในพื้นที่

2. แนวทางการดำเนินงานกับที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ/บทบาทหน้าที่
1. สำรวจข้อมูลสภาพปัญหายาเสพติดและการดำเนินงานป้องกันแก้ไขและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ยาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์	1. ศตส.พม. ศตส.พม. หารือ สำนักงาน ป.ป.ส./สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ(สท.) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อกำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 2. ศตส. พม. ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น - ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน, สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานปกครองท้องถิ่นจังหวัด 3. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดร่วมกับสำนักงานปกครองท้องถิ่นจังหวัด/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน - ชี้แจงทำความเข้าใจแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่คณะทำงาน/กทม. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดร่วมกับคณะทำงานระดับจังหวัด/กทม./สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ/บทบาทหน้าที่
	- ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหายาเสพติดของจังหวัดและรายงานไปยังสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) /ศตส. พม. 5. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) / ศตส.พม. - ประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ยาเสพติดในภาพรวมของทุกจังหวัดทั่วประเทศและรายงานให้คณะทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเยาวชนนอกสถานศึกษาและ ศตส. ทราบตามช่วงเวลาที่กำหนด
2. กำหนดกรอบแนวทาง บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไขและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในพื้นที่	1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด / สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน - จัดประชุมร่วมคณะทำงานระดับจังหวัด/กทม. เพื่อกำหนดกรอบ/แนวทางการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังฯ และแบ่งบทบาทหน้าที่
3. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบข้อมูลต่างๆ และได้เกิดความเข้าใจแนวทางการดำเนินงานป้องกัน แก้ไขและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในพื้นที่	1. คณะทำงานระดับจังหวัด/กทม. - กำหนดแผนประชาสัมพันธ์ 2. สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด, สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด, กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ ในจังหวัด/กทม. ที่มีศักยภาพในการประชาสัมพันธ์และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย - ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์
4. ประชุมชี้แจงและขอความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายเป็นการสร้างความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ให้มีการดำเนินการตามแนวทางการป้องกัน	1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน/กทม./หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - จัดประชุมชี้แจงและขอความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายเป็นการสร้างความเข้าใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ/บทบาทหน้าที่
แก้ไขและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด จัดระเบียบที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ให้ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของตน รวมทั้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด	1) เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการ(หอพักจดทะเบียน/หอพักที่ไม่จดทะเบียน/ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ลักษณะแอบแฝง) 2) เยาวชนผู้พักอาศัย 3) ผู้บริหารสถานศึกษา 4) คณะกรรมการจัดระเบียบสังคม 5) คณะทำงานที่เกี่ยวข้อง
5. พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานป้องกัน แก้ไขและเฝ้าระวัง ปัญหายาเสพติด และมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ(สท.) / ศตส.พม./หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ - ดำเนินการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน/คณะทำงาน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6. การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายแก่กลุ่มเป้าหมาย 1) เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 2) เยาวชน/ผู้พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 3) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่กลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง
7. สนับสนุนและให้ความร่วมมือด้านต่างๆ อาทิเช่น วิชาการ สื่อเอกสาร เป็นต้น แก่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ 1) เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการ 2) เยาวชนผู้พักอาศัย 3) สถานศึกษา 4) ผู้นำชุมชน 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6) เจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. สำนักงาน ป.ป.ส.(ส่วนกลาง) / ศตส.พม. - จัดทำคู่มือ, ข้อมูลวิชาการ และสื่อเผยแพร่ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ 2. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน - จัดทำข้อมูล/สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ 3. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน/องค์การบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ/บทบาทหน้าที่
	- สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานในพื้นที่ 4. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - สนับสนุนวิทยากรในการปฏิบัติงานเผยแพร่ความรู้ในพื้นที่
8. จัดตั้งหรือส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายในกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสอดส่องดูแลเฝ้าระวังในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์และในพื้นที่ใกล้เคียงกัน 1) เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 2) เยาวชน/ผู้พักอาศัยในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 3) เจ้าหน้าที่/องค์กรต่างๆ ในชุมชน	1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - เชิญชวน/ให้คำแนะนำเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการฯ ในขณะออกตรวจที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในพื้นที่ - จัดประชุมเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการฯ/เยาวชนผู้พักอาศัยเพื่อส่งเสริม/ขยายเครือข่าย
9. จัดชุดปฏิบัติการร่วมในพื้นที่ หรือใช้ชุดปฏิบัติการตรวจหอพักของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ดำเนินการตรวจที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในพื้นที่ 1) การตรวจหอพักที่จดทะเบียน/ไม่จดทะเบียน 2) ตรวจสอบใบอนุญาต/การต่ออายุ/สุขลักษณะ/การเช่าช่วง 3) ตรวจตามกฎหมายยาเสพติด 4) ตรวจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1. คณะทำงานระดับจังหวัด/กทม. - จัดตั้งชุดปฏิบัติการร่วมในพื้นที่ ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐระดับพื้นที่ อาทิเช่น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน หรือใช้ชุดปฏิบัติการตรวจหอพักของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ชุดปฏิบัติการคณะกรรมการจัดระเบียบสังคม - จัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจบทบาท หน้าที่ การดำเนินการแก่ชุดปฏิบัติการร่วมในพื้นที่ - ดำเนินการเชิงรุกออกตรวจชี้แจง/เชิญชวน/ให้คำแนะนำแก่เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการที่ยังไม่มีการดำเนินตามมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องและให้เข้าใจแนวทางการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด

แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ/บทบาทหน้าที่
	- สนับสนุนสื่อ, คู่มือและเอกสารวิชาการแก่เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการฯ /เยาวชนที่พักอาศัย/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามแนวทางการดำเนินงานฯ ที่กำหนด - สรุปและรายงานการดำเนินงานให้กับคณะทำงานระดับจังหวัด/กทม.
10. ดำเนินการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกลุ่มเป้าหมายที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1) พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 2) พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507 3) พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ฯลฯ	1. คณะทำงานระดับจังหวัด/กทม. - ประชาสัมพันธ์ทางสื่อ เอกสาร แผ่นพับ วิทยุชุมชน ให้เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการฯ ให้ดำเนินมาตรการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด, กฎหมายหอพัก, กฎหมายคุ้มครองเด็ก, กฎหมายที่เกี่ยวข้อง - เชิญชวน/ให้คำแนะนำเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการฯ ในขณะออกตรวจที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในพื้นที่ - ดำเนินการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับเจ้าของ/ผู้ประกอบการ/ผู้ดำเนินการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
11. การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด 1) การสร้างแรงจูงใจเชิงบวก 2) การใช้มาตรการเชิงลบจะดำเนินการในกลุ่มเป้าหมาย - เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการ - เยาวชนผู้พักอาศัย	1. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) ร่วมกับ ศตส.พม. และสำนักงาน ป.ป.ส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - กำหนดแนวทางการจูงใจเพื่อเป็นมาตรการที่ดำเนินการร่วมกันทั่วประเทศและส่งต่อให้หน่วยงานในระดับพื้นที่นำไปปฏิบัติ เช่น ประกาศเกียรติคุณ โล่ เป็นต้น 2. คณะทำงานระดับจังหวัด/กทม. - ดำเนินการตามแนวทางการจูงใจที่สอดคล้องเหมาะสมกับการดำเนินงานในแต่ละพื้นที่ - ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์/เงื่อนไขการได้รับการเสริมแรงจูงใจ/การใช้มาตรการเชิงลบแก่เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการฯ /เยาวชนผู้พักอาศัย - ดำเนินการเสริมแรงจูงใจและการใช้มาตรการเชิงลบแก่เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการฯ/เยาวชนผู้พักอาศัยในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

3. แนวทางการดำเนินงานของเจ้าของที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

3.1 บทบาทหน้าที่

1. ดูแล สอดส่องผู้พักอาศัยไม่ให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

2. สร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้ผู้พักอาศัยเกิดความตระหนักในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

3. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้พักอาศัยมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

4. ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

3.2 แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดกิจกรรมรณรงค์**ป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ให้แก่ผู้พักอาศัย อาทิเช่น กิจกรรมให้การศึกษา ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมรณรงค์ กิจกรรมทางเลือก การจัดนิทรรศการความรู้ยาเสพติด การให้ความรู้ และแจกเอกสารความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด**แก่พนักงาน /เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องการติดป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

2. จัดสภาพแวดล้อมทั้งในและรอบที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ให้ร่มรื่น น่าอยู่ ปลอดมุมอับ หรือเสี่ยงต่อการมั่วสุมยาเสพติด

3. ดำเนินการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดทั้งในและรอบที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ อาทิเช่น จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย ระบบการแจ้งข่าวสาร การกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในหอพัก เป็นต้น

4. ประสานผู้ปกครอง/ญาติให้นำผู้พักอาศัยที่ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษา

5. ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เข้ามาสอดส่อง ดูแล และตรวจตราบริเวณที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

6. จัดทำทะเบียนข้อมูลผู้พักอาศัย

7. ติดป้ายประกาศระเบียบ ข้อกำหนด หรือข้อปฏิบัติเพื่อเป็นการต่อต้านยาเสพติด

8. กระตุ้นให้ผู้พักอาศัยมีการจัดกิจกรรมร่วมกันในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

9. สร้างเครือข่ายเพื่อการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดระหว่างผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด

แผนผังกลไกการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

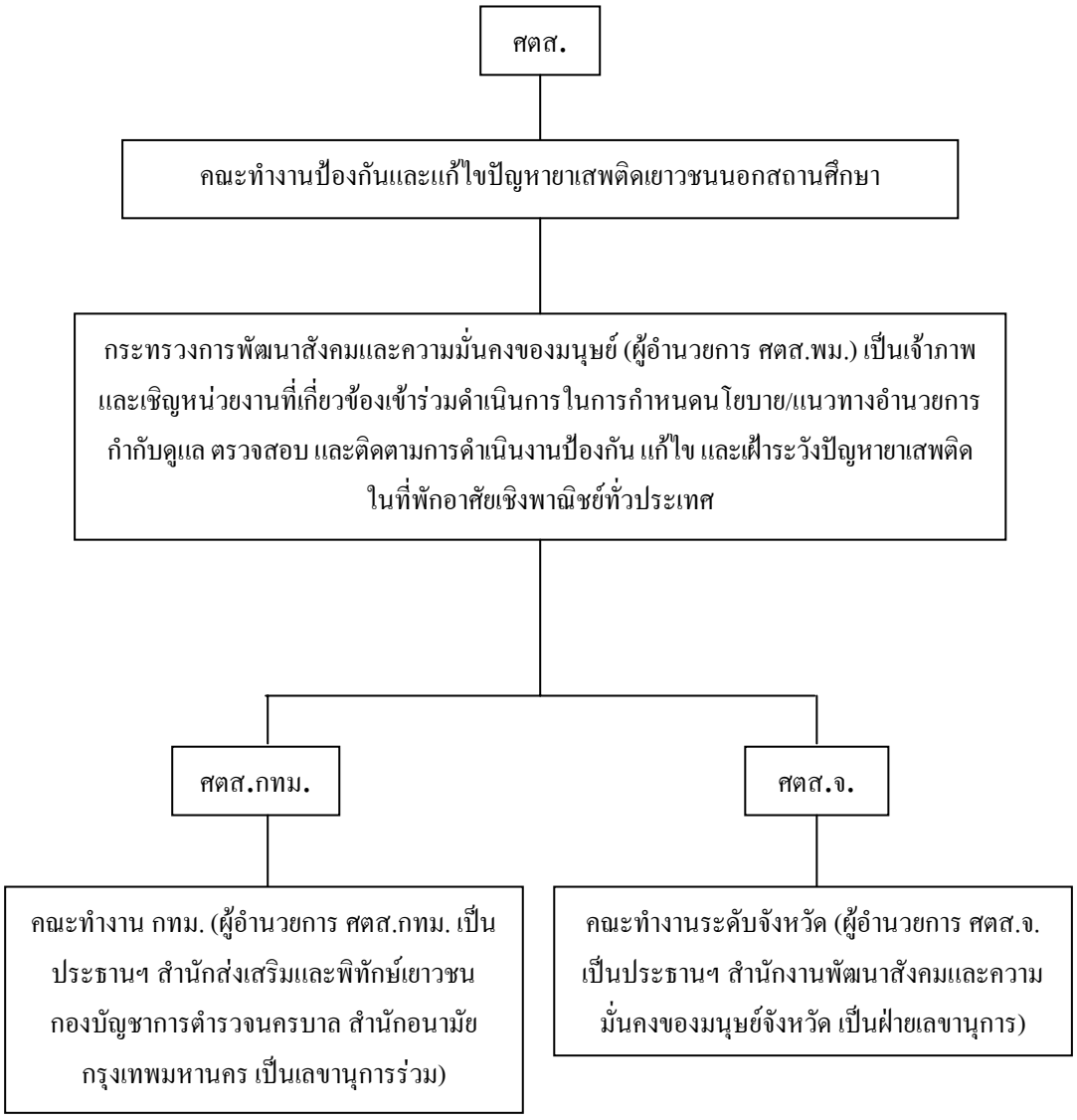

แผนผังแนวทางการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

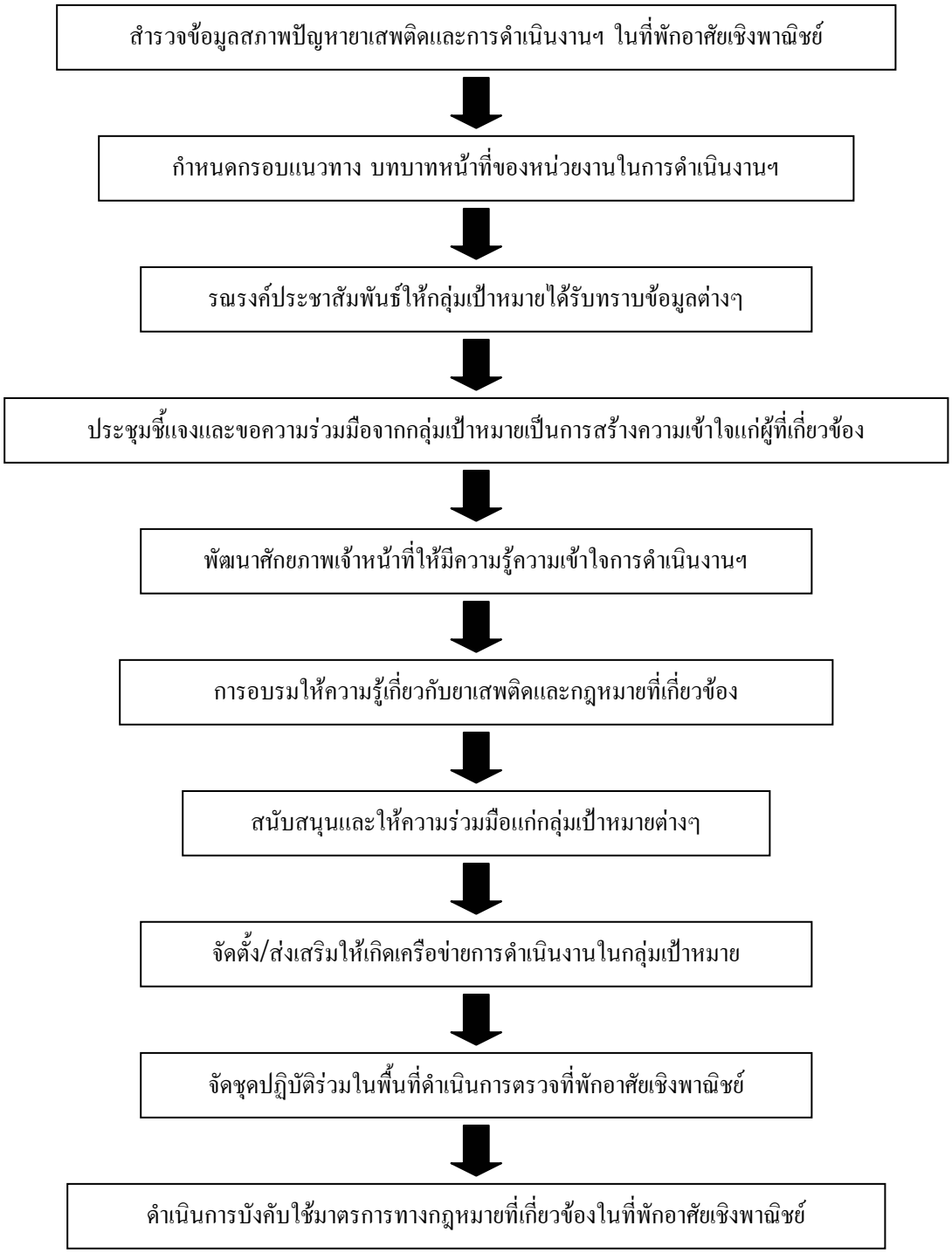

ตัวอย่างข้อความการปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ยาเสพติด ผิดกฎหมาย ทำลายชีวิต
สถานประกอบการนี้อยู่ภายใต้ข้อบังคับกฎหมายว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไม่เสพ ไม่ซื้อ ไม่ขาย ไม่เกี่ยวข้อง
กับยาเสพติดทุกประการ
หอพัก.....

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓
เรื่อง กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

หนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่เกี่ยวกับหอพัก

ที่ มท 0810.2 /35637 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา ดุสิต กทม. 10300

21 มีนาคม 2549

เรื่อง มาตรการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนกลไกและแนวทางการดำเนินงานป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วน ที่ มท 0810 2 / ว 9737 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2547

ตามที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีหนังสือแจ้งจังหวัดให้แจ้งขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาดำเนินการเพื่อสนับสนุนการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในพื้นที่โดยให้ใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตรวจตรา สอดส่อง การขออนุญาตให้มีการก่อสร้างหรือดัดแปลงหรือใช้อาคารเป็นหอพัก อาคารชุด หรือเกสเฮาส์ที่อยู่ในเขตพื้นที่เพื่อขยายผลไปสู่การป้องปรามและการหาเบาะแสกรณีผู้เช่าหรือผู้อาศัยในสถานที่ดังกล่าวอาจมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น

1. รณรงค์ให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินงานที่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

2. กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนหอพัก โดยจัดหน่วยเคลื่อนที่ออกจดทะเบียนตามเขตพื้นที่ที่มีหอพักตั้งอยู่ เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

3. กำหนดระยะเวลาผ่อนผันให้ผู้ประกอบการหอพักมีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 มีนาคม 2549

4. บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผัน ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 เป็นต้นไป

/5. ให้ทุกภาคส่วน…

5. ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบหอพัก ประกอบด้วย สถานศึกษา ผู้ปกครองของเยาวชนที่พักในหอพัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก รวมทั้งเยาวชนที่พักในหอพัก

6. ให้สิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการ หอพักที่ดำเนินกิจการถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ในเรื่องของการลดหย่อนภาษี หรือเสียภาษีในอัตราพิเศษหรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ

7. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีการปรับปรุงหอพักให้มีมาตรฐานตามที่กำหนด โดยจัดหาแหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ย

ดังนั้น เพื่อขับเคลื่อนกลไกและแนวทางการดำเนินงานป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดและมีระบบเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นไปที่การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในด้านการจัดระเบียบสังคม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอให้จังหวัดแจ้งมาตรการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2548 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในพื้นที่ทราบ และให้การสนับสนุนกับหน่วยงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับจังหวัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ธวัชชัย ฟักอังกูร

(นายธวัชชัย ฟักอังกูร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น(นโยบายและแผน)
ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น
โทร. 0-2241-9000 ต่อ 2122-4
โทรสาร. 0-2243-2230

ที่ มท 0810.2 /ว 9737 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา ดุสิต กทม. 10300

21 ตุลาคม 2547

เรื่อง การเฝ้าระวังการลักลอบค้ายาเสพติด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดกระทรวงมหาดไทย
ด่วน ที่ ศตส.มท. / ว 273 ลงวันที่ 16 กันยายน 2547

ด้วย ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดกระทรวงมหาดไทย (ศตส.มท.) แจ้งว่า คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2547 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ ดูแล และเฝ้าระวังผู้เช่าและผู้พักอาศัยในที่พักอาศัยประเภทต้องเช่าไว้ชั่วคราว เช่น คอนโดมิเนียม และหอพักบริเวณชานเมือง ซึ่งพบว่าเป็นแหล่งพักยาเสพติดเพื่อรอการจำหน่าย ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ายาเสพติดได้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอให้จังหวัดขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการเพื่อสนับสนุนการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในเขตพื้นที่ ดังนี้

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตรวจตราสอดส่อง การขออนุญาตให้มีการก่อสร้างหรือดัดแปลงหรือใช้อาคารเป็นหอพัก อาคารชุด หรือเกสเฮาส์ที่อยู่ในเขตพื้นที่ เพื่อขยายผลไปสู่การป้องปรามและการหาเบาะแส กรณีผู้เช่าหรือผู้พักอาศัยในสถานที่ดังกล่าว อาจมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

/2. ในกรณีที่...

2. ในกรณีที่จำเป็นต้องเข้าไปในอาคาร เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เข้าไปตรวจระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจใช้อำนาจตามมาตรา 44 (2) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เข้าไปตรวจสอบ หรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขฯ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกได้

3. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รณรงค์ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนร่วมกันสอดส่อง และแจ้งเบาะแสแก่ทางราชการ หากพบว่ามีการใช้หอพัก อาคารชุด หรือเกสเฮาส์เป็นสถานที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ธวัชชัย ฟักอังกูร

(นายธวัชชัย ฟักอังกูร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น
โทร / โทรสาร 0-2241-9000 ต่อ 2122

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0891.4 /ว.393 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

3 มีนาคม 2549

เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ / ข้อบัญญัติเมืองพัทยา/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
2. แนวทางปฏิบัติของอาคารปลูกสร้างใหม่
3. แนวทางปฏิบัติของอาคารปลูกสร้างอยู่เดิม
4. แบบรายงานการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษจากน้ำเสีย ซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนและชุมชน และเป็นการช่วยลดปริมาณน้ำเสีย และเป็นการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นว่าการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในอาคารและครัวเรือนเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นทางและเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาคุณภาพของน้ำ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย ดังนั้นจึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการบำบัดน้ำเสียในอาคารและครัวเรือน ดังนี้

/1. กรณีอาคาร...

1. กรณีอาคารและสิ่งปลูกสร้างใหม่

1.1 ขอความร่วมมือให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา พิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อบังคับใช้กับอาคารที่จะปลูกสร้างขึ้นใหม่ โดยเฉพาะอาคารปลูกสร้างที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ โดยกำหนดให้ติดตั้งบ่อดักไขมันตามตัวอย่างเทศบัญญัติและข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังรายละเอียดสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 โดยขอให้ดำเนินการจัดทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน 2549

1.2 ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นในการติดตั้งบ่อดักไขมันและการกำหนดคุณลักษณะของบ่อดักไขมันตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจในการติดตั้งดูแลรักษาบ่อดักไขมันและการเก็บขนจากบ่อไปกำจัดโดยประชาสัมพันธ์ทั้งก่อนและหลังการประกาศข้อบัญญัติท้องถิ่น รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

2. กรณีอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่เดิมก่อนที่จะมีการประกาศใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามข้อ 1

เนื่องจากก่อนการประกาศใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่น อาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่เดิมไม่มีข้อกำหนดทางกฎหมายให้มีการติดตั้งบ่อดักไขมัน จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอความร่วมมือจากเจ้าของอาคารและสิ่งปลูกสร้างได้สมัครใจในการติดตั้งบ่อดักไขมันเพื่อใช้ในการจัดการระบบน้ำเสียในอาคารอย่างเป็นระบบ ทั้งในอาคารที่ก่อสร้างใหม่และอาคารเก่าภายในเขตท้องถิ่นเดียวกัน ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีการรณรงค์และการดำเนินการตามแนวทางที่เหมาะสม ดังนี้

- จัดประชุมประชาคม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาน้ำเสียที่จะเกิดจากอาคารและสิ่งปลูกสร้าง
- สร้างแรงจูงใจให้แก่เจ้าของอาคารและสิ่งปลูกสร้างได้ติดตั้งบ่อดักไขมัน เช่น การลดภาษีโรงเรือน เป็นต้น
- สำรวจข้อมูลและขึ้นทะเบียนบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารบ้านเรือนที่มีความประสงค์จะติดตั้งบ่อดักไขมัน
- จัดตั้งกองทุนบ่อดักไขมัน เพื่อให้การช่วยเหลือสนับสนุนงบประมาณในการสร้างและติดตั้งบ่อดักไขมัน

/-กำหนด...

- กำหนดเป้าหมายโครงการต้นแบบเพื่อชักจูงในการดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมัน เช่น

- โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกโรงเรียน

- ร้านอาหารโดยพิจารณาจากขนาดพื้นที่

- หอพักโดยพิจารณาจากจำนวนห้องพักตามความเหมาะสม

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการสนับสนุนการติดตั้งบ่อดักไขมัน เช่น

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ติดตั้งบ่อดักไขมันให้โดยเจ้าของอาคารบ้านเรือนซื้อผลิตภัณฑ์บ่อดักไขมันสำเร็จรูปเอง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกค่าวัสดุอุปกรณ์บ่อดักไขมันครึ่งหนึ่งและเจ้าของอาคารบ้านเรือนออกค่าวัสดุอุปกรณ์บ่อดักไขมันอีกครึ่งหนึ่ง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการก่อสร้างติดตั้งบ่อดักไขมันให้กับอาคารบ้านเรือนและเจ้าของอาคารบ้านเรือนผ่อนชำระเงินค่าใช้จ่ายบ่อดักไขมัน เป็นงวด ๆ จนครบ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันให้โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

- จัดตั้งศูนย์การผลิตและติดตั้งบ่อดักไขมัน

- ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ในหมวดครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างหรือโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีรายการที่ยังไม่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายหรือเหลือจ่าย เพื่อดำเนินโครงการหนึ่งอาคารบ้านเรือนหนึ่งบ่อดักไขมันหรืออาจใช้จ่ายจากเงินสะสม รายละเอียดสิ่งที่ส่งมาด้วย 3

3. การดำเนินการในระดับจังหวัด

ให้จังหวัดได้มอบหมายให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด พิจารณาให้การสนับสนุน ดังนี้

1) จัดประชุมชี้แจงผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการติดตั้งบ่อดักไขมัน เพื่อเผยแพร่ให้แก่ประชาชนทราบ

2) จัดหาแบบบ่อดักไขมันที่ได้มาตรฐานและราคาถูก เผยแพร่ให้แก่ประชาชนผู้สนใจพร้อมแนะนำวิธีการติดตั้งบ่อดักไขมัน

/3) จัดหา...

3) จัดหาวิทยากรฝึกอบรมวิธีการติดตั้งบ่อดักไขมันให้แก่เจ้าของอาคารบ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างที่จะประสงค์ติดตั้งบ่อดักไขมัน เป็นต้น

4. การติดตามและประเมินผล

กำหนดระบบวิธีการติดตามและประเมินผลโดยมอบหมายให้ท้องถิ่นจังหวัดเป็นเจ้าของเรื่อง

5. การรายงาน

ให้จังหวัดรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแบบรายงานให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบทุกวันที่ 25 ของเดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม 2549 พร้อมสำเนาเทศบัญญัติและข้อบัญญัติท้องถิ่น รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ธวัชชัย ฟักอังกูร

(นายธวัชชัย ฟักอังกูร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วม
โทร.0-2241-9000 ต่อ 4123 โทรสาร.0-2241-9000 ต่อ 4102

ภาคผนวก ค

สรุปรายการเอกสารและรายการตรวจสอบ

สรุปรายการเอกสารเกี่ยวกับการยื่นขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก และการออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

คำย่อ	ความหมาย	หน้า
แบบ พ.1-1	คำขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	198
แบบ พ.1-2	ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	200
แบบ พ.1-3	คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก	201
แบบ พ.1-4	ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	202
แบบ พ.1-5	คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	203
แบบ พ.1-6	คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	204
แบบ พ.1-7	แบบสมุดทะเบียนผู้พัก	205
แบบ พ.1-8	แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียน ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507	212
แบบ พ.1-9	แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507	213

1. แบบคำขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก แบบ พ.1-1

2. หลักฐานประกอบ มีดังนี้

2.1 กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพักเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก

(ง) คำรับรองของผู้รับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา 8

(จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5 X 6 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน 2 รูป

(ฉ) ระเบียบประจำหอพัก

(ช) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

2.2 กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพักเป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ข) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคล

(ค) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล

(ง) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคล

(จ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก

(ฉ) คำรับรองของผู้แทนนิติบุคคลแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา 8

(ช) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด 5 X 6 เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคล ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน 2 รูป

(ซ) ระเบียบประจำหอพัก

(ฌ) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

คำร้อง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง.....

เรียน นายทะเบียนหอพัก

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....เป็น.....

หอพัก.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก / ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

มีความประสงค์.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับเรื่อง

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบ พ. ๑-๑

คำขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๑. ข้าพเจ้า.....

๑.๑ เป็นบุคคลธรรมดา เกิดวันที่.....พ.ศ. .....

อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน.....อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก / ซอย.....ถนน.....แขวง / ตำบล.....

เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

๑.๒ เป็นผู้แทนนิติบุคคลประเภท.....

ตามกฎหมายของประเทศ.....จดทะเบียนเมื่อ.....

เลขทะเบียน.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก / ซอย.....ถนน.....แขวง / ตำบล.....

เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....โดยมี.....

เป็นผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

ข้าพเจ้าเกิดวันที่.....พ.ศ. .....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน.....อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก / ซอย.....ถนน.....แขวง / ตำบล.....

เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....ได้รับแต่งตั้งโดยผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลให้เป็นผู้แทนในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

๒. ข้าพเจ้าขออนุญาตตั้งหอพักประเภท.....รับผู้พักไม่เกิน.....คน

ใช้ชื่อว่า.....ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่.....

ตรอก / ซอย.....ถนน.....แขวง / ตำบล.....

เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

๓. พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วย คือ

๓.๑ ในกรณีผู้ขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพักเป็นบุคคลธรรมดา

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก

(๔) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๘

(๕) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ × ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(๖) ระเบียบประจำหอพัก

(๗) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

๓.๒ ในกรณีผู้ขอรับใบอนุญาตให้ตั้งหอพักเป็นนิติบุคคล

(๑) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(๒) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคล

(๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล

(๔) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคล

(๕) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพักหรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก

(๖ คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๘

(๗) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ × ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(๘) ระเบียบประจำหอพัก

(๙) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

แบบ พ. ๑-๒

ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก

ที่.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ นายทะเบียนอนุญาตให้

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....

แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งหอพักประเภท.....ใช้ชื่อว่า.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....

แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

ตามแบบรายละเอียดประกอบใบอนุญาตดังแนบ จำนวน.....แผ่น

ปิดรูปถ่ายขนาด ๕ × ๖ ซ.ม. (เฉพาะบุคคลธรรมดา)

ออกให้ ณ วันที่.....พ.ศ. .....

ลายมือชื่อ.....

นายทะเบียน

แบบ พ. ๑-๓

คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....เกิดวันที่.....พ.ศ. .....
อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....
แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....
ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพักประเภท.....
ใช้ชื่อว่า.....ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่.....
ตรอก / ซอย.....ถนน.....
แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ มาด้วย คือ

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการหอพัก

(๔) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐

(๕) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ × ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

แบบ พ. ๑-๔

ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก

ที่.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

นายทะเบียนอนุญาตให้.....

เกิดวันที่.....พ.ศ. .....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

ศาสนา.....อาชีพ.....

เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....

แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นผู้จัดการหอพักประเภท.....

ใช้ชื่อว่า.....ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....

ถนน.....แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

ปิดรูปถ่ายขนาด
๕ × ๖ ซ.ม.

ออกให้ ณ วันที่.....พ.ศ. .....

ลายมือชื่อ.....
นายทะเบียน

แบบ พ. ๑-๕

คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....

เป็นผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหอพักประเภท.....ใช้ชื่อว่า.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....

แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

ตามใบอนุญาตเลขที่.....ออกให้ ณ วันที่.....พ.ศ. .....

ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ดังต่อไปนี้

ด้วยใบอนุญาตให้ตั้งหอพักของข้าพเจ้าจะหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. .....

จึงขอต่ออายุประจำปีตามมาตรา ๑๒

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

แบบ พ. ๑-๖

คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....

เป็นผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักประเภท.....ใช้ชื่อว่า.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....

ถนน.....แขวง / ตำบล.....

เขต / อำเภอ.....จังหวัด.....

ตามใบอนุญาตเลขที่.....ออกให้ ณ วันที่.....พ.ศ. .....

ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ดังต่อไปนี้

ด้วยใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักของข้าพเจ้าจะหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. .....จึงขอต่ออายุประจำปีตามมาตรา ๒๒

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

แบบ พ. ๑-๗

สมุดทะเบียนผู้พัก

หอพักประเภท.....ชื่อว่า.....

ลำดับที่	ชื่อ ที่อยู่ และเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนของผู้พัก	อายุ (ปี) ของผู้พัก	ชื่อสถานศึกษาของผู้พัก	ชื่อและที่อยู่ของบิดามารดาและผู้ปกครองของผู้พัก	วันที่เข้าอยู่ในหอพัก	ลายมือชื่อผู้พัก	ลายมือชื่อผู้จัดการ	วันที่ออกจากหอพัก	หมายเหตุ
				ชื่อบิดา ที่อยู่ ชื่อมารดา ที่อยู่ ชื่อผู้ปกครอง ที่อยู่					
				ชื่อบิดา ที่อยู่ ชื่อมารดา ที่อยู่ ชื่อผู้ปกครอง ที่อยู่					

ตัวอย่าง

ทะเบียนผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งหอพัก

อบต./เทศบาล….....จังหวัด.....

ลำดับ	รหัส	ชื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งหอพัก	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อที่พัก (ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ)	ที่อยู่ที่เป็นสถานที่ตั้งหอพัก	ประเภทหอพัก (ชาย/หญิง)	จำนวนรับเข้าพัก (คน)	วัน เดือน ปี ครั้งแรกที่จดทะเบียน	ชื่อ-นามสกุลผู้จัดการหอพัก	เลขประจำตัวประชาชน

ถึงผู้ดำเนินกิจการหอพัก

ด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพบว่าท่านดำเนินกิจการเป็นหอพัก และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามแล้ว ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดสามารถแสดงว่ามีใบอนุญาต ดังนั้น **หากท่านดำเนินกิจการหอพักโดยไม่มีใบอนุญาตก็อาจมีความผิดตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ**

โดยที่ทางราชการพิจารณาเห็นว่า ผู้ดำเนินกิจการหอพักบางรายอาจไม่ทราบว่าการดำเนินกิจการหอพักจะต้องขออนุญาตจัดตั้งให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงเห็นเป็นการสมควรให้โอกาสแก่ผู้ดำเนินกิจการหอพักได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย

ฉะนั้น ถ้าท่านดำเนินกิจการหอพักโดยไม่มีใบอนุญาตก็ให้จัดการยื่นคำขออนุญาตตั้งหอพักภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับหนังสือนี้ หากท่านมิได้ยื่นคำขออนุญาตตั้งหอพักภายในกำหนดทางราชการจะถือว่าท่านมีเจตนาจงใจฝ่าฝืน ซึ่งจะได้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

การยื่นคำขออนุญาตให้ติดต่อยื่น และขอทราบระเบียบวิธีการได้ที่ฝ่ายหอพัก.....

.....

(ชื่อหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. …….

<u>โปรดนำหนังสือฉบับนี้มาด้วยเมื่อยื่นคำขอ</u>

ข้าพเจ้า.....เกี่ยวข้องกับหอพักเป็น.....

ได้เป็นผู้นำตรวจหอพักชื่อ.....ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....มีผู้พักอยู่ในระหว่างการศึกษาเข้าพัก.....คน

ได้รับหนังสือฉบับนี้แล้ว เมื่อวันที่.....

(ลงชื่อ).....ผู้นำตรวจ

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(ตัวอย่าง)

ระเบียบประจำหอพัก.....(ชื่อหอพัก).....

(ที่ตั้งหอพัก)

เพื่อให้การจัดการหอพักเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติหอพัก.....(ชื่อหอพัก).....จึงกำหนดระเบียบประจำหอพัก ไว้ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การรับผู้พัก

1.1 ผู้พักจะต้องเป็นเพศ...(ชายหรือหญิง)...เท่านั้น

1.2 ผู้พักจะต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงตนเองได้ชัดเจน

2. อัตราค่าเช่าหอพัก เงินประกัน ค่าอาหาร และบริการอื่น ๆ

2.1 ผู้พักจะต้องจ่ายเงินประกันก่อนเข้าพัก เป็นจำนวน.....บาท และเงินจำนวนนี้จะคืนให้แก่ผู้พักเมื่อออกจากหอพัก และไม่ทำสิ่งของในหอพักเสียหาย

2.2 ผู้พักจะต้องจ่ายเงินค่าเช่าหอพักในอัตราตามเงื่อนไข ดังนี้

2.2.1 กรณีพักคนเดียว เดือนละ.....บาท

2.2.2 กรณีพักห้องละสองคน เดือนละ.....บาท

2.2.3 (เงื่อนไขอื่น ๆ ถ้ามี)

2.3 ผู้พักจะต้องจ่ายค่าอาหาร ตามอัตราดังนี้

2.3.1 อาหารเช้า มื้อละ.....บาท

2.3.2 อาหารกลางวัน มื้อละ.....บาท

2.3.3 อาหารเย็น มื้อละ.....บาท

(หรือกำหนดเป็นเงื่อนไขอื่น ๆ ตามสภาพของหอพัก)

2.4 ผู้พักจะต้องจ่ายค่าบริการอื่น ๆ ดังนี้

2.4.1 ค่าน้ำประปา ลูกบาศก์เมตรละ.....บาท

2.4.2 ค่ากระแสไฟฟ้า ลูกบาศก์เมตรละ.....บาท

2.4.3 ค่าโทรศัพท์ กรณีโทรออกภายนอก ครั้งละ.....บาท

2.4.4 ค่าบริการอินเทอร์เน็ต เดือนละ.....บาท

2.4.5 บริการอื่น ๆ .....

3. เวลาเข้า – ออกหอพัก และระบบรักษาความปลอดภัย

3.1 หอพักจะเปิดตั้งแต่เวลา.....น.

3.2 หอพักจะปิดในเวลา.....น.

3.3 ในกรณีที่ผู้พักจะเข้าออกนอกเหนือช่วงเวลาดังกล่าวจะต้องแจ้งแก่ผู้จัดการหอพักทราบ และจะต้องลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน

3.4 ผู้พักทุกคนจะต้องไม่นำบุคคลอื่นที่มิได้พักในหอพักมาค้างแรมในหอพัก หากจำเป็นต้องแจ้งขออนุญาตจากผู้จัดการหอพักก่อน

3.5 หอพักมีระบบรักษาความปลอดภัย ดังนี้ (ตัวอย่าง)

3.5.1 ผู้พักทุกคนจะได้รับ (กุญแจ หรือบัตรแถบแม่เหล็ก) คนละหนึ่งใบ เพื่อใช้ในการเปิด เข้า – ออกหอพัก

3.5.2 .....

4. การเยี่ยมผู้พัก

4.1 กรณีมีบุคคลอื่นที่มิได้เป็นผู้พักในหอพักนี้มาเยี่ยมเยียน ผู้พักจะต้องนัดพบในบริเวณห้องรับแขกของหอพัก

4.2 กรณีที่บิดา – มารดา – พี่ – น้องของผู้พักมาเยี่ยม และจะต้องขึ้นห้องพัก หอพักจะอนุญาตเฉพาะที่เป็นเพศเดียวกับผู้พักเท่านั้นขึ้นห้องพักได้

5. การรักษาพยาบาล

5.1 หอพักได้จัดยาสามัญประจำบ้านไว้บริการ หากผู้พักต้องการสามารถแจ้งความจำนงได้ที่ผู้จัดการหอพัก

5.2 กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ผู้จัดการหอพักจะช่วยประสานนำส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด

5.3 ผู้พักทุกคน ควรแจ้งผู้จัดการหอพักทราบในกรณีที่มีโรคประจำตัวที่ต้องมีการดูแลเป็นกรณีพิเศษ

6. การค้างแรมที่อื่น

กรณีที่ผู้พักจะไปค้างแรมที่อื่น ผู้พักจะต้องแจ้งผู้จัดการหอพักทราบ เพื่อประโยชน์ของผู้พักในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

7. การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

7.1 ห้ามผู้พักมิให้ส่งเสียงดัง หรือเปิดเครื่องเสียง วิทยุ โทรทัศน์ รบกวนผู้อยู่ใกล้เคียง

7.2 ห้ามผู้พักมิให้นำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาดื่มในบริเวณหอพัก และห้องพัก

7.3 ห้ามผู้พักมิให้ใช้ห้องพักเพื่อใช้ประโยชน์เพื่อการอื่น นอกจากการพักอาศัยเท่านั้น

7.4 ผู้พักจะต้องมีความประพฤติที่เหมาะสม มีคุณธรรม และจริยธรรมตามมาตรฐานของสังคม

หากผู้พักกระทำการฝ่าฝืนเพียงข้อใดข้อหนึ่ง หอพักมีสิทธิ์ที่จะดำเนินการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาของผู้พัก หรือผู้ปกครองในการแก้ไขปรับพฤติกรรมของผู้พัก หรืออาจให้ออกจากหอพัก

8. รายชื่อผู้ดำเนินกิจการหอพัก

กรณีที่ผู้พักไม่ได้รับความสะดวก สามารถติดต่อและเสนอแนะ แสดงความเห็นได้ที่ (นาย/นาง/นางสาว).....ที่อยู่.....……
หมายเลขโทรศัพท์.....

ระเบียบประจำหอพักนี้ นายทะเบียนหอพักได้ให้ความร่วมมือเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ .....

ลงชื่อ.....ผู้จัดการ
(.....)
วันที่.....

การออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

1. บัตรประจำตัวนายทะเบียนหอพัก

1.1 ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร

1.2 ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่หอพักตั้งอยู่เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนท้องที่นั้น

1.3 บัตรประจำตัวนายทะเบียนให้เป็นไปตามแบบ พ.1-8

2. บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

2.1 นายทะเบียนแต่ละจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในแต่ละจังหวัด

2.2 ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีอำนาจปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยหอพักได้ทั่วราชอาณาจักร

3. กรณีบัตรหมดอายุ สูญหาย ชำรุด เลื่อนระดับเปลี่ยนตำแหน่ง

3.1 กรณีบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่หมดอายุ สูญหาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับการเลื่อนระดับ เปลี่ยนแปลงตำแหน่งและยังปฏิบัติหน้าที่นั้นอยู่ ผู้มีบัตรประจำตัวนั้นจะต้องแจ้งเป็นหนังสือ ให้ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวทราบ เพื่อออกบัตรประจำตัวใหม่แทนบัตรประจำตัวฉบับเดิม

3.2 เมื่อผู้มีบัตรประจำตัวหมดสิทธิการใช้บัตรจะต้องคืนบัตรให้แก่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวภายใน 15 วัน นับแต่วันที่หมดสิทธิการใช้บัตร

3.3 บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ห้าปี นับแต่วันออกบัตร

แบบ พ. ๑-๘

แบบบัตรประจำตัวนายทะเบียน
ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

(ด้านหน้า)

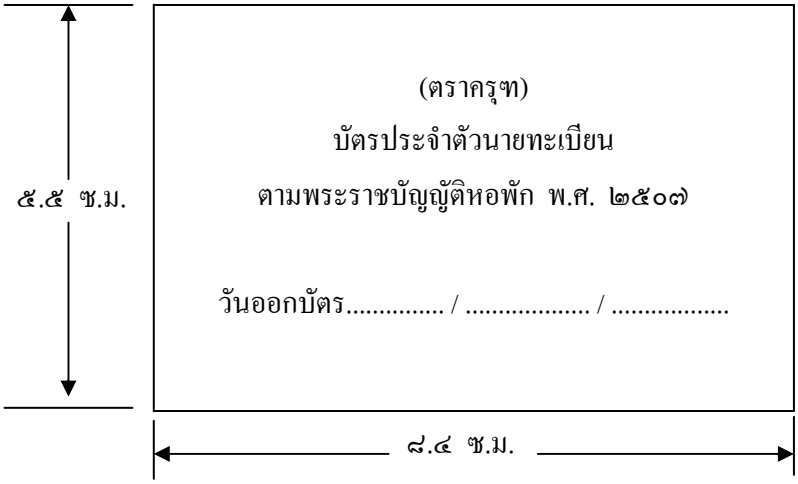

(ด้านหลัง)

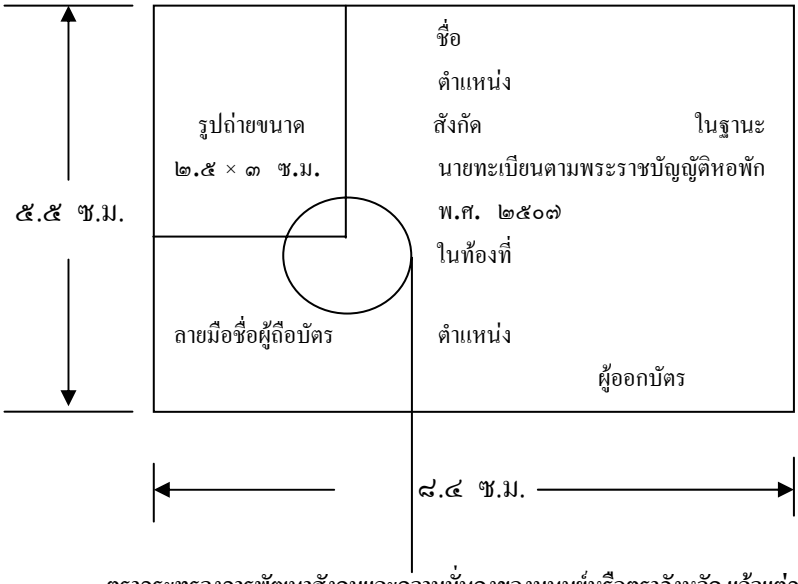

ตรากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือตราจังหวัด แล้วแต่กรณี

แบบ พ. ๑-๕

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

(ด้านหน้า)

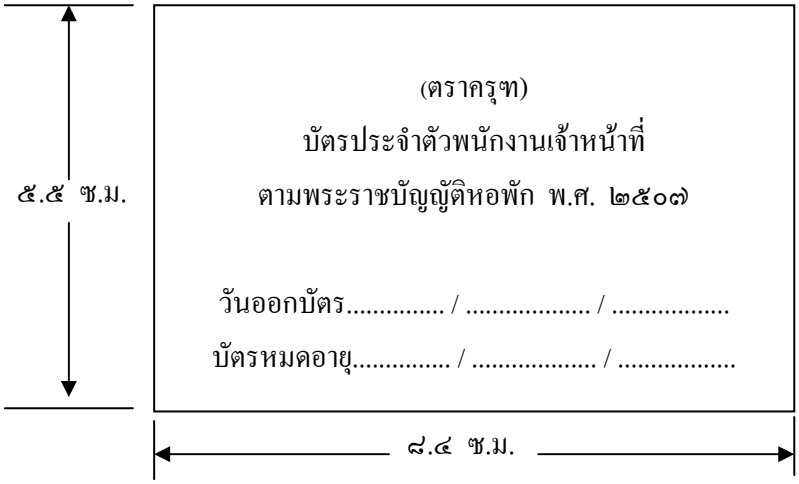

(ด้านหลัง)

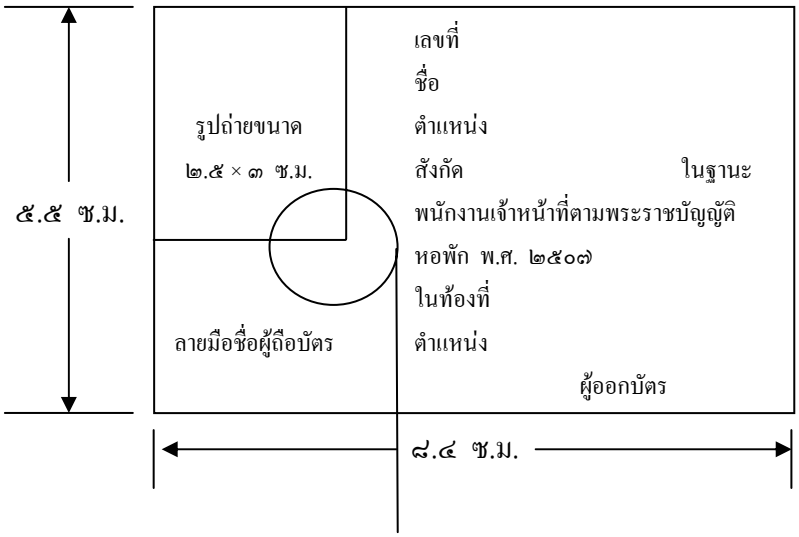

ตราสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หรือตราจังหวัด แล้วแต่กรณี

สรุปแบบรายการตรวจสอบเพื่อการปฏิบัติงานตาม พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

คำย่อ	ความหมาย	หน้า
มพ.1	รายการตรวจสอบลักษณะอาคารหอพัก	215
มพ.2	รายการตรวจสอบการจัดบริการที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการหอพัก	218
มพ.3	รายการตรวจสอบคุณสมบัติเจ้าของหอพัก/ผู้จัดการหอพัก	221
มพ.4	รายการตรวจสอบประเภทหอพัก	223
มพ.5	รายการตรวจสอบระเบียบประจำหอพัก	226
มพ.6	รายการตรวจสอบมาตรฐานการจัดการหอพัก	227
มพ.7	รายการตรวจสอบมาตรฐานการควบคุมหอพักของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่	229
มพ.8	รายการตรวจสอบมาตรฐานการส่งเสริมพัฒนาและสร้างเครือข่ายหอพัก	233

มพ. 1

รายการตรวจสอบลักษณะอาคารหอพัก

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. กำหนดประเภทหอพัก (ชายหรือหญิง)			
2. ห้องนอน ต้องมีความจุอากาศไม่น้อยกว่า 9 ลูกบาศก์เมตร ต่อผู้เข้าพักหนึ่งคน ผู้พักที่มีอายุต่ำกว่าสิบปีสองคนให้นับเป็นหนึ่งคน			
3. ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียนต้องมีพื้นที่ให้เพียงพอกับจำนวนผู้พัก			
4. ห้องน้ำต้องมีพื้นห้องซึ่งไม่ดูดซึมน้ำจากใต้พื้นและไม่มีน้ำขัง			
5. ห้องส้วมต้องมีส้วมแบบส้วมซึม พื้นห้องไม่ดูดซึมน้ำจากใต้พื้นและไม่มีน้ำขัง			
6. การออกแบบโครงสร้างอาคารหอพักในส่วนที่ใช้พักอาศัยจะต้องมีหน่วยน้ำหนักบรรทุกจร โดยประมาณเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 200 กิโลกรัมต่อตารางเมตร			
7. การออกแบบโครงสร้างอาคารหอพักในส่วนที่เป็นห้องโถง บันได ช่องทางเดินของอาคาร จะต้องมีหน่วยน้ำหนักบรรทุกจร โดยประมาณเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 300 กิโลกรัมต่อตารางเมตร			
8. มีการติดตั้งเครื่องดับเพลิงทุกชั้นๆ ละอย่างน้อย 1 ชุด			
9. มีแบบแปลนอาคารหอพักทุกชั้นที่แสดงระยะความกว้าง ความยาว และรายละเอียดต่าง ๆ ของห้องต่างๆ อย่างชัดเจน			
10. มีรูปด้านหน้า ด้านข้าง ด้านหลังของอาคารหอพัก พร้อมระบุรายละเอียดต่าง ๆ			
11. มีป้ายชื่อหอพักระบุประเภทหอพัก			
12. ห้องพักทุกห้องต้องมีช่องแสงสว่างและช่องระบายอากาศถ่ายเทได้สะดวก			
13. ปริมาณสัดส่วนห้องน้ำ-ห้องส้วมสำหรับผู้พักเท่ากับ 1 ห้องต่อผู้พัก 7 คน			

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
14. ปริมาณสัดส่วนที่ถ่ายอุจจาระ ห้องน้ำและอ่างล้างมือ สำหรับผู้พักเท่ากับอย่างน้อยอย่างละ 1 ชุดต่อพื้นที่อาคาร 50 ตารางเมตร			
15. มีระบบการระบายน้ำ และระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการปรับปรุงน้ำเสียจากอาคารให้เป็นน้ำทิ้งที่มีคุณภาพตามมาตรฐานก่อนที่จะระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (รายละเอียดมาตรฐานตามเอกสารแนบภาคผนวก ข) ปริมาณสัดส่วนห้องน้ำ-ห้องส้วมสำหรับผู้พักเท่ากับ 1 ห้องต่อผู้พัก 7 คน			
16. ช่องทางเดินในอาคารหอพักจะต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร			
17. บันไดของอาคารหอพัก สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีอาคาร ชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1-20 เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารหอพักที่ใช้กับพื้นที่อาคารหอพัก ชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกินกว่า 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันได และแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร			
18. บันไดหอพัก จะต้องมีระยะห่างกันไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ไกลที่สุดบนพื้นชั้นนั้น			
19. บันไดหอพักที่เป็นแนวโค้งเกิน 90 องศาจะไม่มีชานพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร			
20. อาคารหอพักที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไป และสูงไม่เกิน 23 เมตร หรืออาคารหอพักที่สูงสามชั้นและมีดาดฟ้าเหนือชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน 16 ตารางเมตร ต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่งและต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง			
21. ห้องนอนมีช่องแสงสว่างและช่องระบายอากาศ			

รายการตรวจสอบขั้นพัฒนา	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. กำหนดแนวคิดการออกแบบหอพักให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่อาศัยและเอื้ออาทร			
2. หากมีห้องอาหารต้องมีพื้นที่ให้เพียงพอกับจำนวนผู้พัก			
3. มีห้องอ่านหนังสือ หรือภายในห้องพักมีพื้นที่พร้อม โต๊ะทำงานที่เอื้อต่อการศึกษา			
4. ห้องนอนมีเนื้อที่โดยเฉลี่ยคนละไม่น้อยกว่า 7.5 ตารางเมตร			
5. ห้องนอน และ/หรือห้องอ่านหนังสือมีจุดเชื่อมต่อระบบ อินเทอร์เน็ต			
6. มีมุมห้องสมุด เพื่อบริการเอกสารเท่าที่จำเป็นภายในหอพัก เช่น วารสาร พจนานุกรม สารานุกรม เป็นต้น			
7. ห้องนอน มีชั้นเก็บเอกสารหรือหนังสือส่วนตัวของผู้พัก			
8. มีห้องหรือพื้นที่ซักล้าง และตากผ้าไว้เป็นสัดส่วน เรียบร้อยและเพียงพอ			
9. มีระบบการสื่อสารภายในหอพัก และเชื่อมต่อกับระบบโทรศัพท์สายนอกได้			
10. มีน้ำดื่มสะอาดไว้บริการในหอพัก			
11. มียาสามัญประจำบ้าน เพื่อการปฐมพยาบาล			
12. มีสถานที่จอดรถจักรยานและรถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยและเพียงพอ			
13. มีระบบรักษาความปลอดภัยที่มั่นใจและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ			
14. มีห้องนันทนาการบริการ เช่น ห้องดูโทรทัศน์ ห้องอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น			
15. มีระบบเตือนภัย เมื่อมีกรณีฉุกเฉิน หรือเพลิงไหม้			
16. ห้องนอนมีตู้เสื้อผ้า เตียงนอน โต๊ะทำงาน จุดเชื่อมต่อกระแสไฟฟ้า เพื่อใช้โคมไฟอ่านหนังสือ			

มพ. 2

รายการตรวจสอบการจัดบริการที่พักที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการหอพัก

มาตรฐานการตรวจสอบสถานที่ที่สร้างขึ้นเป็น “หอพัก” ที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 หรือไม่

รายการตรวจสอบ	ข้อเท็จจริง	
	ใช่	ไม่ใช่
1. เป็นสถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป		
2. ผู้พักเป็นผู้อยู่ในระหว่างการศึกษาตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาและอายุไม่เกิน 25 ปี		
3. ผู้พักอยู่ในสถานที่ที่สร้างขึ้นหรือจัดขึ้นนั้น ต้องจ่ายหรือให้ทรัพย์สินตอบแทนในรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง		
4. มิใช่สถานที่ที่เป็น “หอพัก” ของกระทรวง ทบวง กรม หรือหอพักที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นหอพักของสถานศึกษาที่รับเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษาของสถาบันตนเองเข้าพัก		

* มีข้อเสนอในการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก ฉบับใหม่ให้หอพักของกระทรวง ทบวง กรม ควรเข้ามาอยู่ภายใต้การดูแลด้วย เพื่อให้การพิทักษ์เด็กและเยาวชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

มพ. 2

<u>เกณฑ์การพิจารณา</u>

หากข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบแล้วพบว่า

<u>ทุกข้อ</u> มีข้อเท็จจริงเป็น “ใช่” สถานที่ดังกล่าวจัดว่าเป็นหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 จำเป็นต้องขออนุญาตจัดตั้งเป็นหอพัก

<u>ข้อใดข้อหนึ่ง</u> มีข้อเท็จจริงเป็น “ไม่ใช่” สถานที่ดังกล่าวจัดว่าไม่เข้าข่ายเป็นหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจัดตั้งเป็นหอพัก

<u>บันทึกผลการตรวจสอบ</u>

คณะกรรมการตรวจสอบเงื่อนไขการเป็น “หอพัก” ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ได้ตรวจสอบสถานที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการพักอาศัย ณ บ้านเลขที่.....หมู่.....
ชื่ออาคาร.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทร.....โทรสาร.....พบว่าสถานที่ที่ได้ตรวจสอบแล้วนั้น

☐ มีลักษณะสภาพเป็นหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
☐ ไม่มีลักษณะสภาพเป็นหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

มพ. 2

สรุปความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ลงชื่อ.....ประธาน

(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ

(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

เสนอ นายทะเบียนหอพัก

เพื่อโปรดพิจารณา

- ☐ ทราบและเห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจสอบ
- ☐ พิจารณาสั่งการให้เจ้าของหอพักดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
- ☐ พิจารณาลงโทษตามพระราชบัญญัติหอพัก มาตรา……..
- ☐ อื่น ๆ

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

คำสั่งนายทะเบียน

ลงชื่อ.....นายทะเบียนหอพัก

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

มพ. 3

รายการตรวจสอบคุณสมบัติเจ้าของหอพัก / ผู้จัดการหอพัก ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

<u>เกณฑ์การพิจารณา</u>

หากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า
คำตอบว่า "ใช่" ทุกข้อ แสดงว่า บุคคลนั้นมีคุณสมบัติเป็นเจ้าของหอพักได้
คำตอบมีข้อใดข้อหนึ่ง มีคำตอบว่า "ไม่ใช่" แสดงว่า บุคคลนั้นขาดคุณสมบัติที่จะเป็นเจ้าของหอพัก

<u>เงื่อนไข</u> หากนิติบุคคลเป็นเจ้าของหอพัก นิติบุคคลจะต้องมีหนังสือแต่งตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรฐานตรวจสอบคุณสมบัติเจ้าของหอพัก ให้มาปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติหอพักแทน

รายการตรวจสอบ	ข้อเท็จจริง	
	ใช่	ไม่ใช่
1. มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์		
2. ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี		
3. ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ โดยพิจารณาจากใบรับรองแพทย์		
4. ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม ติดยาเสพติดให้โทษอย่างรุนแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง โดยพิจารณาจากใบรับรองแพทย์		
5. ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท โดยพิจารณาจากผลการตรวจสอบประวัติจากสถานีตำรวจในท้องที่ที่เจ้าของหอพักมีภูมิลำเนาอยู่		

มพ. 3

<u>สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง</u>

☐ บุคคลที่ขอเป็นเจ้าของหอพักมีคุณสมบัติครบถ้วนตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

☐ บุคคลที่ขอเป็นเจ้าของหอพัก ไม่สามารถดำเนินการในฐานะเจ้าของหอพักได้

<u>เงื่อนไขเพิ่มเติม</u>

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มพ. 4

รายการตรวจสอบประเภทหอพัก
ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

1. ผู้พักในหอพักทั้งหมดเป็น เพศ

   .....1 ชาย .....2 หญิง

   .....3 ทั้งชายและหญิงภายในอาคารเดียวกันโดยมิได้กั้นหรือแยกส่วน-แยกทางขึ้นลงจากกันโดยเด็ดขาด

2. มีระเบียบห้ามและควบคุมมิให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชายและมิให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิงอย่างชัดเจน

   .....1 มีระเบียบห้ามและมีการควบคุม

   .....2 ไม่มีระเบียบห้ามและไม่มีการควบคุม

เกณฑ์การพิจารณา

รายการตรวจสอบ	ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง		
	1	2	3
1. ผู้พักในหอพักทั้งหมดเป็นเพศ			
2. มีระเบียบห้ามและควบคุมมิให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชายและมิให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิงอย่างชัดเจน			

มพ. 4

เงื่อนไขการพิจารณาคำตอบของข้อ 1 และ ข้อ 2

เงื่อนไขข้อที่	คำตอบข้อ 1-ข้อ 2	ประเภทหอพัก	เงื่อนไข
1.	1 - 1	ชาย	ถูกต้อง
2.	1 – 2	ชาย	มีเงื่อนไขผู้จัดการบกพร่องต่อหน้าที่ (ตามมาตรา 30)
3.	2 – 1	หญิง	ถูกต้อง
4.	2 – 2	หญิง	มีเงื่อนไขผู้จัดการบกพร่องต่อหน้าที่
5.	3 – 1 หรือ 3 - 2	ไม่ถูกต้องตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507	มีเงื่อนไขต้องกั้นหรือแยกส่วน-แยกทางขึ้นลงจากกันโดยเด็ดขาดและจะต้องแยกขออนุญาตเป็นหอพักหญิง และหอพักชาย (2 หอพัก) จากกันโดยเด็ดขาด

<u>บันทึกของคณะกรรมการตรวจสอบ</u>

คณะกรรมการได้ตรวจสอบอาคารหอพักชื่อ.....เลขที่.....

หมู่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร.....โทรสาร.....

http://www.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ผลการตรวจสอบเป็นไปตามเงื่อนไข ข้อ.....

มพ. 4

ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

.....

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ

(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เสนอนายทะเบียนหอพัก

เพื่อโปรด

☐ ทราบและเห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจสอบ

☐ พิจารณาสั่งการให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา.....วัน

☐ พิจารณาดำเนินการลงโทษตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

☐ อื่น ๆ

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

คำสั่งนายทะเบียนหอพัก

.....

ลงชื่อ.....นายทะเบียนหอพัก

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

มพ. 5

รายการตรวจสอบระเบียบประจำหอพัก
ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. มีการกำหนดหลักเกณฑ์การรับผู้พัก			
2. เกณฑ์การรับผู้เข้าพักจะต้องระบุอย่างชัดเจนว่ารับผู้พักเพศใดเพศหนึ่งเท่านั้น			
3. ระบุอัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหารและค่าบริการอื่น ๆ (ถ้ามี) ที่ชัดเจนและเป็นธรรม			
4. มีการระบุเวลาเปิดและเวลาปิดหอพัก			
5. มีระเบียบปฏิบัติสำหรับผู้มาเยี่ยมเยียนผู้พัก			
6. มีระบบการปฐมพยาบาลและการส่งต่อรวมทั้งระบุผู้รับผิดชอบชัดเจน			
7. มีระเบียบปฏิบัติกรณีผู้พักจะไปค้างแรมที่อื่น			
8. มีข้อห้ามสำหรับผู้พักไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นและผู้อยู่ใกล้เคียง			
9. ระเบียบประจำหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนหอพัก			
10. กรณีการแก้ไข เพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนหอพัก			

รายการตรวจสอบขั้นพัฒนา	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. ระเบียบหอพักติดตั้งไว้ในที่ที่เปิดเผยที่ผู้พักสามารถอ่านได้ชัดเจน และมีพิมพ์แจกผู้พักทุกคน รวมทั้งมีไว้ประจำห้องพัก			
2. ระเบียบหอพัก แปลเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นที่สอดคล้องกับภาษาของผู้พัก			
3. มีแฟ้มข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบหอพัก บริการของหอพัก แผนผังห้องพัก ทางหนีไฟกรณีฉุกเฉิน ประจำห้องพักทุกห้อง			

มพ. 6

รายการตรวจสอบมาตรฐานการจัดการหอพัก

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. ผู้ที่จะเป็นผู้จัดการหอพักจะต้องยื่นเรื่องราวขออนุญาตจากนายทะเบียน			
2. มีคุณสมบัติครบถ้วนเช่นเดียวกับเจ้าของหอพัก (โดยใช้แบบมาตรฐานตรวจสอบคุณสมบัติเจ้าของหอพัก มพ.3)			
3. ต้องขออนุญาตต่ออายุใบอนุญาตการเป็นผู้จัดการหอพักก่อนวันที่ 1 ธันวาคมของทุกปี			
4. กรณีใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้จัดการหอพักแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย			
5. ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและอย่างน้อยให้มีรายการ ดังต่อไปนี้ (1) ชื่อ และอายุของผู้พัก (2) ชื่อของโรงเรียน หรือสถานศึกษาของผู้พัก (3) ชื่อ และที่อยู่ของบิดาและมารดาและผู้ปกครองของผู้พัก (4) วันที่เข้าอยู่ในหอพักและวันที่ออกจากหอพัก (5) ลายมือชื่อผู้พัก			
6. ผู้จัดการหอพักต้องให้ความร่วมมือแก่สถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาและความประพฤติของผู้พัก			
7. ผู้จัดการหอพัก ต้องไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติดังนี้ - ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี - ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ - ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท			

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
- ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรังเข้าทำงานในหอพัก			
8. ผู้จัดการหอพัก ต้องจัดพนักงานหญิงเท่านั้นปฏิบัติงานในหอพักหญิง			
9. ผู้จัดการหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ หอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก			
10. ผู้จัดการหรือเจ้าของหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก			
11. ผู้จัดการ / หอพักต้องจัดให้มีป้ายคำว่า “หอพัก” ชื่อหรือเจ้าของหอพัก และประเภทหอพักชายหรือหอพักหญิงเป็นภาษาไทยขนาดใหญ่ พอเห็นในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร			
12. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักให้เจ้าของหอพักแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวัน ก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม			
13. เมื่อปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่ หรือจะตกอยู่ในอันตรายเพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน			
14. ผู้จัดการหอพักต้องควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชายและมิให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง			

รายการตรวจสอบขั้นพัฒนา	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. กรณีมีผู้พักเป็นชาวต่างชาติ ผู้จัดการจะต้องดำเนินการตามระเบียบกฎหมายว่าด้วยการรับชาวต่างชาติเข้าพักอาศัยด้วย			

มพ. 7

รายการตรวจสอบมาตรฐานการควบคุมหอพักของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. นายทะเบียนหอพัก จะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนด และพร้อมที่จะแสดงได้			
2. พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนด และพร้อมที่จะแสดงได้			
3. มีการดำเนินการตักเตือนบุคคลที่กระทำการฝ่าฝืนตั้ง หอพัก โดยไม่มีใบอนุญาตจากนายทะเบียน หรือมีบุคคลจัดการหอพักโดยไม่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของหอพักและไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน			
4. มีการดำเนินการเปรียบเทียบปรับเจ้าของหอพักที่ทำใบอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ และเจ้าของหอพักยังไม่ดำเนินการแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย			
5. มีการดำเนินการเปรียบเทียบปรับเจ้าของหอพักที่มิได้แสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก			
6. มีการดำเนินการเปรียบเทียบปรับเจ้าของหอพักที่มิได้ จัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภท หอพักชายหรือหอพักหญิง เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่ พอเห็นได้ในระยะอันสมควร ติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร			
7. มีการดำเนินการเปรียบเทียบปรับเจ้าของหอพักที่มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักโดยไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันก่อนแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก			

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
8. มีการดำเนินการเปรียบเทียบปรับผู้จัดการหอพักที่ทำใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ และยังมิได้แจ้งต่อนายทะเบียน และยังมิได้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย			
9. มีการดำเนินการเปรียบเทียบปรับผู้จัดการหอพักที่มิได้แสดงใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก และไม่มีการดูแลให้มีการแสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก รวมทั้งไม่มีป้ายชื่อหอพัก ไม่ระบุประเภทหอพัก ไม่ติดตั้งในที่เปิดเผย			
10. มีการดำเนินการฟ้องร้องกล่าวโทษบุคคลที่กระทำการฝ่าฝืนตั้งหอพักโดยไม่มีใบอนุญาตจากนายทะเบียน ตั้งหอพักโดยไม่มีใบอนุญาตจากนายทะเบียน หรือมีบุคคลจัดการหอพักโดยไม่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของหอพักและยังไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ได้เคยตักเตือนมาแล้วอย่างน้อย 3 ครั้ง แต่ยังมิได้มีการดำเนินการใด ๆ ที่แสดงว่าจะกระทำการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก			
11. มีการดำเนินการฟ้องร้องกล่าวโทษผู้จัดการหอพักที่กระทำการฝ่าฝืนในประเด็นต่อไปนี้อย่างใดอย่างหนึ่ง 11.1 ไม่จัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือไม่มีการดำเนินการจัดทำ 11.2 ไม่ให้ความร่วมมือแก่สถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาและความประพฤติของผู้พัก 11.3 ยอมให้บุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วน ตามเงื่อนไขที่กำหนดตามพระราชบัญญัติหอพัก (มาตรา 8) ทำงานในหอพักหญิง 11.4 มีการใช้ผู้ชายทำงานในหอพักหญิง			

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
11.5 ไม่มีการแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน ในกรณีที่ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตราย เพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุใดก็ตาม 11.6 ไม่มีการควบคุมดูแลให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชายและชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง			
12. นายทะเบียนจะต้องสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพัก หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งหอพักหรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมัติรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่า เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักแล้วแต่กรณี 12.1 เป็นผู้ขาดคุณสมบัติการเป็นเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก 12.2 ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน เมื่อได้มีการตักเตือนแล้ว หรือโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร 12.3 ดำเนินกิจการหอพักขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดี หรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ			
13. การสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพัก นายทะเบียนต้องแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหอพัก และผู้จัดการหอพักทราบก่อน			
14. เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักจะดำเนินกิจการต่อไปไม่ได้ หากนายทะเบียนได้สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุม เว้นแต่จะได้รับมอบหมายจากนายทะเบียน			
15. ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพัก ให้เจ้าของหอพักเป็นผู้จ่าย			

รายการตรวจสอบขั้นพัฒนา	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีการกำหนดแผนการตรวจสุขลักษณะอาคารหอพัก อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และเข้าตรวจหอพักให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของหอพักที่จดทะเบียน			
2. นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีการกำหนดแผนการสืบค้นข้อมูลการดำเนินงานหอพักที่ยังไม่มีการขออนุญาต			
3. มีการจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภทหอพักชายหรือหอพักหญิงเป็นภาษาต่างประเทศควบคู่กับภาษาไทย ขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพัก ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร			

มพ. 8

รายการตรวจสอบมาตรฐานการส่งเสริมพัฒนาและสร้างเครือข่ายหอพัก

รายการตรวจสอบขั้นพื้นฐาน	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. ดำเนินการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพ เยาวชน และแนวคิดการ จัดการหอพักอย่างถูกต้อง			
2. มีการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการบริหารจัดการหอพักให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพัก			
3. มีการประชุมชี้แจงบุคคลที่ดำเนินกิจการหอพัก โดยที่ยังมิได้ดำเนินการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก			
4. ส่งเสริมให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักจัดโครงการกิจกรรมพัฒนาผู้พัก โดยร่วมมือกับสถานศึกษา			
5. ดำเนินการแปลระเบียบหอพักให้เป็นฉบับภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่น ๆ เพื่อพร้อมการบริการนักศึกษาต่างชาติ			

รายการตรวจสอบขั้นพัฒนา	บันทึกข้อเท็จจริง		หมายเหตุ
	ใช่	ไม่ใช่	
1. มีการให้คำแนะนำ เสนอแนะแนวทางการจัดการหอพักให้เป็นไปตามมาตรฐานและถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก			
2. มีการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าของหอพัก และผู้จัดการหอพักร่วมกันในลักษณะเครือข่าย			
3. มีการให้รางวัล หรือให้การชมเชยเมื่อหอพักมีการดำเนินการได้อย่างมีคุณภาพจนเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน			
4. ดำเนินการให้มีคณะกรรมการประสานงานร่วมระหว่างเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักกับผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ผู้พัก ผู้แทนสถานศึกษา และผู้แทนผู้พัก เพื่อเป็นการประสานการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานหอพัก รวมทั้งช่วยกันคุ้มครองสวัสดิภาพเยาวชน			

สรุปรายการเอกสารที่ใช้ในการยื่นขออนุญาตปลูกสร้างและดัดแปลงอาคาร

คำย่อ	ความหมาย	หน้า
แบบ ข.1	คำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร	236
แบบ อ.1	ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร	238
แบบ ค.1	คำสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง	241
แบบ น.1	แบบแจ้งการออกใบอนุญาตก่อสร้าง/ดัดแปลง/รื้อถอน/เคลื่อนย้ายอาคาร/ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร	243

เอกสารที่ต้องใช้ในการยื่นขออนุญาตปลูกสร้างและดัดแปลงอาคาร

1. ใบขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร (ข.1) โดยกรอกข้อความให้ครบถ้วน
2. สำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประชาชนของผู้ขออนุญาตพร้อมเซ็นรับรองสำเนาทุกหน้า
3. สำเนาโฉนดที่ดินขนาดเท่าตัวจริง จำนวน 2 ชุด โดยให้เจ้าของที่ดินเซ็นชื่อรับรองสำเนาทุกหน้า
4. สำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประชาชนเจ้าของที่ดินเซ็นชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง
5. ใบยินยอมให้ทำการปลูกสร้างอาคารในที่ดิน (ในกรณีปลูกสร้างอาคารในที่ดินบุคคลอื่น)
6. หนังสือมอบอำนาจพร้อมอากร 30 บาท (ถ้ามี)
7. หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (กรณีที่เป็นอาคารที่มีลักษณะขนาดอยู่ในประเภทเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม)
8. สำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
9. รายการคำนวณหนึ่งชุด
10. หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม
11. สำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม
12. หนังสือยินยอมให้ก่อสร้างชิดแนวเขตที่ดิน (ในกรณีสร้างชิดแนวเขตที่ดิน)
13. แบบแปลนรูปแบบต่างๆ และผังบริเวณไม่เกิน จำนวน 5 ชุด
14. วิศวกรผู้คำนวณให้ลงลายมือชื่อหรือสำนักงานและที่อยู่ลงในแบบแปลนแผนผังทุกแผ่น

หมายเหตุ ในกรณีผู้ยื่นขออนุญาตปลูกสร้างอาคารในนามห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทให้ประทับตราห้างหรือบริษัทด้วย และสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน

ได้ตรวจสอบเอกสาร หลักฐานในการยื่นขออนุญาตถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจสอบเอกสารหลักฐาน
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

แบบ ข.1

<u>คำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร</u>

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....เจ้าของอาคาร หรือตัวแทนเจ้าของอาคาร

[ ] เป็นบุคคลธรรมดา อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

[ ] เป็นนิติบุคคลประเภท.....จดทะเบียนเมื่อ.....เลขทะเบียน.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาต.....ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ทำการก่อสร้างอาคาร/ดัดแปลงอาคาร/รื้อถอนอาคาร ที่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โดย.....เป็นเจ้าของอาคารในที่ดิน โฉนดที่ดิน เลขที่/น.ส.3 เลขที่/ส.ค.1 เลขที่.....เป็นที่ดินของ.....

ข้อ 2 เป็นอาคาร

(1) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....โดยมีที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(2) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....โดยมีที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

ตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อ 3 มี.....เป็นผู้ควบคุมงาน.....เป็นผู้ออกแบบและคำนวณ

ข้อ 4 กำหนดแล้วเสร็จใน.....วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ข้อ 5 พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว ตามแบบรายการหลักฐานต่าง ๆ ในการขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน อาคารที่แนบท้ายคำขอนี้

(ลายมือชื่อ).....**ผู้ขออนุญาต**

(.....)

<u>หมายเหตุของเจ้าหน้าที่</u>

จะต้องแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบว่า จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตหรือขยายเวลา ภายใน วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้ขออนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....เป็นเงิน.....บาท .....สตางค์ (.....) ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกใบอนุญาตแล้วเล่มที่.....ฉบับที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

(ตราส่วนราชการ)

แบบ อ.1

ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร

เลขที่...../.....

อนุญาตให้.....เจ้าของอาคาร
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล / แขวง.....อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....

ข้อ ๑ ทำการ.....
ที่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล / แขวง.....อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....
ในที่ดินโฉนดที่ดิน เลขที่/น.ส. ๓ เลขที่/ส.ค. ๑ เลขที่.....เป็นที่ดินของ.....

ข้อ ๒ เป็นอาคาร

(๑) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
พื้นที่/ความยาว.....ที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน
พื้นที่.....ตารางเมตร

(๒) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
พื้นที่/ความยาว.....ที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน
พื้นที่.....ตารางเมตร

(๓) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
พื้นที่/ความยาว.....ที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน
พื้นที่.....ตารางเมตร

ตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณเลขที่ ...../.....ที่แนบท้ายใบอนุญาตนี้

ข้อ ๓ โดยมี.....เป็นผู้ควบคุมงาน

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘ (๑๑) มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) .....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้อนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาต	การต่ออายุใบอนุญาต	การต่ออายุใบอนุญาต
ครั้งที่.....	ครั้งที่.....	ครั้งที่.....
ให้ต่ออายุใบอนุญาต	ให้ต่ออายุใบอนุญาต	ให้ต่ออายุใบอนุญาต
ฉบับนี้จนถึง	ฉบับนี้จนถึง	ฉบับนี้จนถึง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....	วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....	วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
โดยมีเงื่อนไข.....……..	โดยมีเงื่อนไข.....……..	โดยมีเงื่อนไข.....……..
.....……....	.....……....	.....……....
(ลายมือชื่อ).....	(ลายมือชื่อ).....	(ลายมือชื่อ).....
ตำแหน่ง.....	ตำแหน่ง.....	ตำแหน่ง.....
เจ้าพนักงานท้องถิ่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ผู้อนุญาต	ผู้อนุญาต	ผู้อนุญาต
...../...../.....	...../...../.....	...../...../.....

คำเตือน

๑. ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตจะบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงาน ที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาต หรือผู้ควบคุมงานจะบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ให้มีหนังสือแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นทราบ ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ควบคุมงานนั้น ในการบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องระงับการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนจนกว่าจะมีผู้ควบคุมงานคนใหม่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งมอบหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ต้องจัดให้มีพื้นที่ หรือสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถที่กลับรถและทางเข้าออกของรถตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตฉบับนี้ ต้องแสดงที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถไว้ให้ปรากฏตามแผนผังบริเวณที่ได้รับอนุญาต การดัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถเพื่อการอื่นนั้นต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๓. ผู้ได้รับใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารประเภทควบคุมการใช้ เมื่อได้ทำการตามที่ได้รับใบอนุญาตเสร็จแล้ว ต้องได้รับใบรับรองจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๒ ก่อนจึงจะใช้อาคารนั้นได้

๔. ใบอนุญาตฉบับนี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบอนุญาต ถ้าประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

แบบ ค.๑

คำสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง

เลขที่...../.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แจ้งความมายัง.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล / แขวง.....อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....

ตามคำขออนุญาตของท่าน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เพื่อทำการ.....ที่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล / แขวง.....อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอได้รับไว้ตาม เลขรับที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น ปรากฏว่า

☐ (๑) แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนหรือรายการคำนวณยังไม่ถูกต้อง และไม่เป็นไปตามกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ดังรายการแนบท้ายคำสั่งนี้

☐ (๒) คำขออนุญาตของท่านที่ได้ยื่นไว้ยังขาดเอกสารหรือเอกสารไม่ถูกต้อง ดังรายละเอียดแนบท้ายคำสั่งนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนหรือรายการคำนวณให้ถูกต้องและเป็นไปตามกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้น และให้ท่านไปรับคำขออนุญาตคืนเพื่อจัดการแก้ไขและจัดส่งเอกสารหรือแก้ไขเอกสารตาม (๑) หรือ (๒) ให้ถูกต้องและส่งคืนภายในกำหนด.....วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับคำสั่งนี้ หากพ้นกำหนดนี้แล้วให้ถือว่าท่านได้เพิกถอนคำขออนุญาตที่ได้ยื่นนั้น

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้อนุญาต

☐ ปิดคำสั่ง ณ อาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่ทำการ.....อาคาร
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
(โปรดดูคำเตือนด้านหลัง)

คำเตือน

๑. ผู้ใดก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยเจ้าของอาคารไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๒. ถ้าเป็นการกระทำของผู้ดำเนินการ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

๓. ถ้าเป็นการกระทำอันเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา หรือการสาธารณสุข หรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่า ให้เช่าซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยมีค่าตอบแทนซึ่งอาคารใด ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับเป็นสิบเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. ผู้รับคำสั่งผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

(ตราส่วนราชการ)

แบบ น.1

เลขที่...../..... .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการออกใบอนุญาตก่อสร้าง/ดัดแปลง/รื้อถอน/เคลื่อนย้ายอาคาร/ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร

เรียน .....

อ้างถึง คำขออนุญาต.....ตามแบบ ข. .....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ตามคำขออนุญาต.....ของท่าน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ แล้ว จึงให้ท่านไปขอรับใบขออนุญาตตามแบบ อ. .....ได้ที่.....

ก่อนรับใบอนุญาต ท่านต้องชำระค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....อาคาร เป็นเงิน..... บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท.....สตางค์ (.....)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และให้ท่านไปขอรับใบอนุญาตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ มิฉะนั้นจะถือว่าท่านไม่ประสงค์จะขอใบอนุญาตตามที่ได้ยื่นขออนุญาตไว้ หากประสงค์จะขอรับใบอนุญาตอีกจะต้องดำเนินการเช่นเดียวกับการยื่นขออนุญาตใหม่

ขอแสดงความนับถือ

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

☐ ปิดคำสั่ง ณ อาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่ทำการ.....อาคาร

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

หมายเหตุ ในการติดต่อขอรับใบอนุญาต เพื่อความสะดวกโปรดนำหนังสือฉบับนี้ไปด้วย

<u>สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ส่งหนังสือ</u>

☐ ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

☐ ตามใบรับเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

☐ ส่งให้ผู้รับคำสั่งโดยตรงรับเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

เจ้าหน้าที่ผู้ส่งหนังสือ

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

ผู้รับหนังสือ

คำขออนุญาตต่อเชื่อมน้ำเสีย

เรื่อง ขอต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย

เรียน นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามที่ข้าพเจ้ายื่นคำร้องแบบ ข.1 เพื่อก่อสร้าง / ดัดแปลง / รื้อถอน อาคาร ตามรายละเอียดข้างต้นนั้น

ข้าพเจ้าขอต่อท่อเชื่อมน้ำเสียชนิด.....ขนาดท่อ ø .....เมตร ตามแบบแปลนที่แนบมาพร้อมคำร้องแบบ ข.1 เลขรับที่.....ลงวันที่..... และประมาณการการใช้น้ำไว้ประมาณ.....ลบ.ม./ เดือน จำนวน 1 ชุด

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ขออนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย

<u>ความเห็นเจ้าหน้าที่</u>

ได้ตรวจสอบสถานที่ต่อท่อเชื่อมน้ำเสียแล้ว ปรากฏว่า.....
.....

[ ] เห็นควรอนุญาต

[ ] ไม่ควรอนุญาต เนื่องจาก.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายตรวจเขต

ค่าธรรมเนียมต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย เป็นเงิน.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
ออกใบอนุญาตต่อเชื่อมท่อน้ำเสียเลขที่.....ฉบับที่.....ลงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ง

รายนามหอพักที่ได้รับรางวัล

หอพักที่ดำเนินกิจการดีเด่นตลอดเวลา 5 ปี เคยได้รับโล่เกียรติคุณเมื่อปี 2540 และยังดำรงความดีเด่นมาจนถึงปัจจุบัน สมควรได้รับโล่เป็นรางวัลเกียรติยศ จำนวน 6 หอพัก ดังรายนามต่อไปนี้

1. หอพักหญิงนิรมล	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	น.ส.เทเรซา น้ำสมบูรณ์
2. หอพักสตรีศิริราช	ตั้งอยู่เขตบางกอกน้อย
ดำเนินงานโดย	น.ส.แพรวพรรณ สีมารัตน์
3. หอพักสตรี เอส เอ็น พี แมนชั่น 2	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	บริษัท ซุปเปอร์ ทรี จำกัด โดยนายสุวีระ พีรยานันท์
4. หอพักสตรีรุ่งศิริอพาร์ทเม้นท์ 2	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายสุไลมาน เลาะศิริ
5. หอพักชายอนงค์พัฒนา	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	บริษัท อนงค์พัฒนาอพาร์ทเม้นท์ โดยนางวรรณา เหนียงแจ่ม
6. หอพักสตรีนันทิพัฒน์	ตั้งอยู่เขตหลักสี่
ดำเนินงานโดย	พันจ่าอากาศเอก อนันต์ ซ่อนกลิ่น

รายนามหอพักที่ได้รับรางวัล ประจำปี 2547

หอพักดีเด่นในกรุงเทพมหานคร (จำนวน 75 หอพัก)

หอพักที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ ได้รับการคัดเลือกเป็นหอพักดีเด่น ประจำปี 2547 สมควรได้รับโล่เกียรติคุณ จำนวน 26 หอพัก ดังรายนามต่อไปนี้

1. หอพักสตรีพวงชมพู	ตั้งอยู่เขตปทุมวัน
ดำเนินงานโดย	บริษัท ภานุรุธพัฒนา จำกัด
	โดยนายบัญญัติ สุขประพฤติ
2. หอพักชายพวงชมพู	ตั้งอยู่เขตปทุมวัน
ดำเนินงานโดย	บริษัท ภานุรุธพัฒนา จำกัด
	โดยนายบัญญัติ สุขประพฤติ
3. หอพักชายราชพฤกษ์	ตั้งอยู่เขตลาดกระบัง
ดำเนินงานโดย	นายสมบูรณ์ วงศ์อุไร
4. หอพักสตรีบ้านพรหมลิขิต	ตั้งอยู่เขตลาดกระบัง
ดำเนินงานโดย	นางจรูญลักษณ์ เกิดเจริญ
5. หอพักหญิงลลิตา	ตั้งอยู่เขตดุสิต
ดำเนินงานโดย	นางวารุณี ฮุนพงษ์สิมานนท์
6. หอพักสตรีบ้านยายกับหลาน	ตั้งอยู่เขตดุสิต
ดำเนินงานโดย	นางจุฑารัตน์ ชมภูพันธ์
7. หอพักสตรีจิตจำรัส	ตั้งอยู่เขตบางพลัด
ดำเนินงานโดย	นายสิทธิชัย ตั้งตรงจิตร
8. หอพักชายวรนันท์	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นางอรวรรณ วรนันท์
9. หอพักสตรี J & W HOURSE 1	ตั้งอยู่เขตลาดกระบัง
ดำเนินงานโดย	นางจันทนา ชะบางบอน

10. หอพักสตรีลดาวัลย์	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นางสาวเบญจพร วิทยาเวโรจน์
11. หอพักชายโชติกร	ตั้งอยู่เขตบางพลัด
ดำเนินงานโดย	นางสาวอุบล สกุลพานิชย์
12. หอพักสตรีอำไพ	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นางอำไพ เถระกุล
13. หอพักชายเอ็น เอฟ	ตั้งอยู่เขตหลักสี่
ดำเนินงานโดย	ร.ท.หญิง ขนิษฐา ไวยรัชพานิช
14. หอพักสตรีเอ็น เอฟ	ตั้งอยู่เขตหลักสี่
ดำเนินงานโดย	ร.ท.หญิง ขนิษฐา ไวยรัชพานิช
15. หอพักสตรีพรประเสริฐ	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นายสมสิน เธียรจรัสกุล
16. หอพักสตรีป้ามาลี	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นางสาวศจี ชินะนาวิน
17. หอพักชายสราญรมย์	ตั้งอยู่เขตลาดกระบัง
ดำเนินงานโดย	นายนพพล ตั้งดำรงกุล
18. หอพักสตรีอัธยาศัย	ตั้งอยู่เขตลาดกระบัง
ดำเนินงานโดย	นางวิมล ธรรมรัต
19. หอพักสตรีร่วมสร้าง	ตั้งอยู่เขตหลักสี่
ดำเนินงานโดย	นางลัคนา กนกพันธรางกูร
20. หอพักชายร่วมสร้าง	ตั้งอยู่เขตหลักสี่
ดำเนินงานโดย	นางนงลักษณ์ กนกพันธรางกูร
21. หอพักชาย J & W HOURSE 2	ตั้งอยู่เขตลาดกระบัง
ดำเนินงานโดย	นางจันทนา ชะบางบอน
22. หอพักหญิง เอ พี เฮ้าท์	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายสุทธิชัย อภิชาติพณิชกุล

23. หอพักชายเพิร์ลแมนชั่น	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นายอุดมศักดิ์ เหมสถาปัตย์
24. หอพักสตรีอุ่นใจ	ตั้งอยู่เขตจตุจักร
ดำเนินงานโดย	นางสาวเพียงดาว วัฒนายากร
25. หอพักสตรีอัญชลี	ตั้งอยู่เขตวังทองหลาง
ดำเนินงานโดย	นางดี๊ะ สุขเจริญ
26. หอพักสตรีพรนภา	ตั้งอยู่เขตวังทองหลาง
ดำเนินงานโดย	นางสาวเซาะจู แซ่เตียว

หอพักที่ดำรงความดีเด่นเป็นปีที่ 2 สมควรได้รับเกียรติบัตรชมเชย
จำนวน 15 หอพัก ดังรายนามต่อไปนี้

1. หอพักสตรีเลิศลักษณ์ 1	ตั้งอยู่เขตดุสิต
ดำเนินงานโดย	นางเฉิดโฉม จันทราทิพย์
2. หอพักสตรีสายทิพย์	ตั้งอยู่เขตจตุจักร
ดำเนินงานโดย	นางสาวสุนีย์ ก่อวาณิชย์กุล
3. หอพักสตรีศุกร์ศิริ	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นางชลิดา ทาเจริญศักดิ์
4. หอพักสตรีชูศิริ	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายชูชัย ฤทธิ์ณรงค์
5. หอพักสตรีอารี	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นายบุญเลี้ยง ทองบ่อ
6. หอพักสตรีบ้านนพดล 2	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นางสาวสุทธิลักณ์ เชนยะวณิช
7. หอพักหญิงวิจิตรคาม	ตั้งอยู่เขตพระนคร
ดำเนินงานโดย	นางพัชรศิริ เกียรติกำจาย

8. หอพักหญิงสันติสตรี	ตั้งอยู่เขตพระนคร
ดำเนินงานโดย	นายไพรัช สันติเสวี
9. หอพักชายแจ่มพัฒนา 1	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นายแจ่ม โพธิ์นิ่มแดง
10. หอพักสตรี ยี.อี.แมนชั่น	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นางใบด๊ะ สาดและ
11. หอพักสตรีมรกต	ตั้งอยู่เขตพระนคร
ดำเนินงานโดย	นางสาววรวรรณ โชติเทวัญ
12. หอพักสตรีตะวันนา	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นายอรรถพล เลาก่อสกุล
13. หอพักสตรีบำเพ็ญประโยชน์	ตั้งอยู่เขตราชเทวี
ดำเนินงานโดย	เรือเอกหญิงศรีสมบูรณ์ สงวนสินธ์ รน.
14. หอพักสตรีแววมณี	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นายไชยยศ เทวอักษร
15. หอพักชายคุณสำราญ	ตั้งอยู่เขตวัฒนา
ดำเนินงานโดย	บริษัท โอเอ็มเอ จำกัด
	โดยนายจักรกฤษณ์ หาญศิริกุล

หอพักที่ดำรงความดีเด่นเป็นปีที่ 3 สมควรได้รับเกียรติบัตรชมเชย
จำนวน 13 หอพัก ดังรายนามต่อไปนี้

1. หอพักสตรีเสิศลักษณ์ 2	ตั้งอยู่เขตดุสิต
ดำเนินงานโดย	นางเสิศลักษณ์ บุรุษพัฒน์
2. หอพักสตรีมั่นสิน	ตั้งอยู่เขตราชเทวี
ดำเนินงานโดย	นางศิริพร ตั้งสิน
3. หอพักสตรีโลตัสเฮ้าส์	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายวิทรณ์ อุปัติศฤงค์

4. หอพักสตรี เอ็ม เอ็น อาร์ แมนชั่น	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	บริษัท เด็ม เอ็น อาร์ เรียล เอสเตท จำกัด
	โดยนายภาณุวัฒน์ หมัดนุรักษ์
5. หอพักสตรี เอวีวี คอร์ท	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายประยุทธ ตันติพงศ์สกุล
6. หอพักสตรีพสิษฐ์	ตั้งอยู่เขตดินแดง
ดำเนินงานโดย	บริษัทไพศาลหิรัญ จำกัด
	โดยนางคนึงจันทร์ หิรัญญลาวัลย์
7. หอพักสตรีซัน-แซน	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นางวีณา ธรรมพัฒน์พงศ์
8. หอพักชายเมืองนคร โฮมแพลซ	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นางสาวสุภาลักษณ์ แสงธาราทิพย์
9. หอพักสตรี เอส จี อพาร์ทเม้นท์	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	บริษัท เอส.จี คอมเมอร์เชียล
	โดยนายวิบูลย์ แสงภาญจนวนิช
10. หอพักชายมหานครแมนชั่น	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นางชนนีมนัส บูรณปัทมะ
11. หอพักสตรีอยู่สบาย	ตั้งอยู่เขตบางกอกน้อย
ดำเนินงานโดย	นางรวิวรรณ เพ็ชรประภา
12. หอพักชายวิชิตา 1	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นางสมพร นีรนาทภูรี
13. หอพักสตรีพรทิพย์	ตั้งอยู่เขตสายไหม
ดำเนินงานโดย	นางพรทิพย์ เพียรสถาพร

หอพักที่ดำรงความดีเด่นเป็นปีที่ 4 สมควรได้รับเกียรติบัตรชมเชย
จำนวน 9 หอพัก ดังรายนามต่อไปนี้

1. หอพักสตรีบารี	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายดำรงค์ เย็นประเสริฐ
2. หอพักสตรีดวงแก้ว	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายตรัยรัตน์ ฟักมณี
3. หอพักสตรีบ้านสันติสุข	ตั้งอยู่เขตดินแดง
ดำเนินงานโดย	นางวีณา สุจริตกุล
4. หอพักชายพี ที เอส พ้อยท์	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นายธน วรนันท์
5. หอพักหญิงไทยบูรณ์	ตั้งอยู่เขตบางซื่อ
ดำเนินงานโดย	นายประสม ชูวานิชวงศ์
6. หอพักสตรีจุลรัศมี	ตั้งอยู่เขตบางกอกใหญ่
ดำเนินงานโดย	นายดุษฎี จุลชาต
7. หอพักชายปรียานัช	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นายนพรัตน์ อัฑฒพงษ์
8. หอพักชายนฤมลแมนชั่น	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นางนฤมล หาญสุรนันท์
9. หอพักสตรีเกียรติไพบูลย์	ตั้งอยู่เขตประเวศ
ดำเนินงานโดย	นางอาเอ็ง แซ่ปึง

หอพักที่ดำรงความดีเด่นเป็นปีที่ 5 สมควรได้รับเกียรติบัตรชมเชย
จำนวน 6 หอพัก ดังรายนามต่อไปนี้

1. หอพักสตรีรุ่งอรุณแมนชั่น	ตั้งอยู่เขตบางกะปิ
ดำเนินงานโดย	นายสุพจน์ บินยูซบ
2. หอพักสตรีสมจินตนา	ตั้งอยู่เขตดินแดง
ดำเนินงานโดย	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ราษฎร์วิรุฬพันกิจ
	โดยนายสมยศ จันทรสกุล
3. หอพักชายราชพฤกษ์	ตั้งอยู่เขตลาดกระบัง
ดำเนินงานโดย	บริษัท สมบูรณ์ วงศ์อุไร อพาร์ทเม้นท์ จำกัด
	โดยนายสมบูรณ์ วงศ์อุไร
4. หอพักชายแววแสงเทียน 3	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นายแจ้ง โพธิ์นิ่มแดง
5. หอพักชายแจ่มพัฒนา 2	ตั้งอยู่เขตหนองจอก
ดำเนินงานโดย	นายแจ่ม โพธิ์นิ่มแดง
6. หอพักสตรีพระกรุณานิวาสน์	ตั้งอยู่เขตดุสิต
ดำเนินงานโดย	สภาสตรีแห่งชาติ
	โดยนางเยาวเรศ ชินวัตร

ภาคผนวก จ

ประเด็นคำถาม - คำตอบเกี่ยวกับหอพัก

ประเด็นคำถาม – คำตอบเกี่ยวกับหอพัก

1. คำถาม คำว่า “หอพัก” ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 มีความหมายอย่างไร

คำตอบ คำว่า “หอพัก” ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 หมายถึง สถานที่ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นสถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป
2. ผู้พักเป็นผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
3. ผู้พักอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน
4. มิใช่หอพักของกระทรวง ทบวง กรม หรือหอพักที่กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะเฉพาะของหอพัก คือ เป็นสถานที่ที่ “จัดขึ้นเพื่อรับผู้พัก” โดยจะต้องมีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

1. มีการจัดสถานที่ขึ้นเพื่อรับผู้พัก เช่น มีห้องนอน และเครื่องใช้ในการหลับนอน ห้องน้ำ และห้องส้วม เป็นต้น
2. เจ้าของมีเจตนารับผู้พักเพื่อเอาค่าตอบแทน

“ผู้พัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน

“การศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” หมายถึงการศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์

2. คำถาม คอนโดมิเนียม และอพาร์ทเม้นท์ (นักเรียน นักศึกษา นิยมพักอาศัยเป็นจำนวนมาก) อยู่ในข่ายที่ต้องจดทะเบียนขึ้นอยู่ในความดูแลของกระทรวงการพัฒนาฯ หรือไม่

คำตอบ คอนโดมิเนียมและอพาร์ทเม้นท์ที่อยู่ในข่ายต้องจดทะเบียนและอยู่ในความดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ จะต้องดำเนินกิจการเข้าข่ายและครบทั้งสามประเด็นตามท้ายนี้

1. มีการจัดสถานที่ขึ้นเพื่อรับผู้พัก เช่น มีห้องนอน และเครื่องใช้ในการหลับนอน ห้องน้ำและห้องส้วม เป็นต้น

2. เจ้าของมีเจตนารับผู้พักเพื่อเอาค่าตอบแทน
3. รับผู้พัก ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป และอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หากคอนโดมิเนียม และอพาร์ทเม้นท์ใดแม้จะดำเนินกิจการคล้ายคลึงข้างต้นแต่เข้าข่ายไม่ครบทั้งสามประเด็น ขาดประเด็นที่สำคัญ คือ รับผู้พักที่มิได้อยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็มิต้องจดทะเบียนขึ้นอยู่ในความดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ

3. คำถาม เหตุใดหอพักมักจะไม่ค่อยดำเนินการจดทะเบียนให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

คำตอบ เหตุที่หอพัก ไม่จดทะเบียนสืบเนื่องจากสาเหตุหลัก ๆ ดังนี้

1. ไม่ทราบระเบียบปฏิบัติของทางราชการ
2. ประสงค์รับผู้พักโดยไม่จำกัดเพศ
3. หลีกเลี่ยงการเสียภาษี
4. เพิ่มภาระในด้านรายจ่าย กรณีต้องดัดแปลงสถานที่พักให้มีสุขลักษณะตามที่กฎหมายหอพักได้กำหนดไว้ให้ถูกต้องเสียก่อน จึงจะได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนได้
5. จงใจฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
6. ผลประโยชน์ตอบแทนจากการที่จดทะเบียนหอพักไม่มีความชัดเจนเพียงพอต่อการจูงใจผู้ประกอบการด้านหอพัก

4. คำถาม กรณีหอพักเป็นแหล่งมั่วสุม ปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชน กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ มีมาตรการในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง

คำตอบ หอพักเป็นแหล่งมั่วสุม ปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชน กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ มีมาตรการในเรื่องนี้ ดังนี้

1. ถ้าเป็นหอพักที่จดทะเบียนถูกต้อง ในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่จะไปตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามข่าวว่าจริงเท็จเพียงใด ถ้าเป็นความจริงตามข่าว กระทรวงฯ จะมี

หนังสือแจ้งให้เจ้าของหอพักทราบเพื่อให้ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายหอพักภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควร หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามจะดำเนินการตามกฎหมาย คือ เพิกถอนใบอนุญาตโดยการอนุมัติของรัฐมนตรี

2. ถ้าเป็นหอพักที่มิได้จดทะเบียน (หอพักเถื่อน) จะมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหอพักทราบและให้ไปติดต่อภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากฝ่าฝืนไม่มาติดต่อจะส่งเรื่องให้สถานีตำรวจท้องที่ดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยการส่งฟ้องศาลในความผิดฐานประกอบกิจการหอพักโดยมิได้รับอนุญาต ถ้ากรณีการมั่วสุมดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา ก็จะเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

5. คำถาม ผู้เช่าพักมีสิทธิได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างไรบ้าง

คำตอบ ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ให้การคุ้มครองผู้เช่าพักด้านสวัสดิภาพโดยกำกับดูแลในสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านสุขลักษณะของหอพัก เช่น ความสะอาดของห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ห้องน้ำและห้องส้วม ประการสำคัญทุกห้องต้องมีช่องแสงสว่างและช่องระบายอากาศอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะห้องนอนต้องมีความจุอากาศไม่น้อยกว่า 9 ลูกบาศก์เมตร
2. อัตราค่าเช่าที่เหมาะสม ไม่เอาเปรียบผู้พัก การขึ้นอัตราค่าเช่าห้องพักต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนหอพักก่อน จึงจะดำเนินการได้
3. ความปลอดภัย ได้แก่ ความมั่นคงแข็งแรงของอาคารหอพัก เครื่องมือดับเพลิง (ทุกชั้นชั้นละหนึ่งเครื่อง) กรณีอาคารสูงตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไป หรืออาคารสูง 3 ชั้นที่มีชั้นลอยและใช้พื้นที่ชั้นลอยเป็นห้องพัก ต้องจัดทำบันไดหนีไฟ หน้าต่างเหล็กดัดต้องสามารถเปิดออกไปยังบันไดหนีไฟได้ทุกชั้น (ยกเว้นถ้าอาคารดังกล่าวมีบันไดขึ้นลงสองข้างทางก็ไม่ต้องจัดทำบันไดหนีไฟ) สำหรับกรณีหอพักขนาดใหญ่ จะเป็นการดียิ่งหากได้เพิ่มความปลอดภัยโดยการติดตั้งระบบเตือนภัยเมื่อมีกรณีฉุกเฉินหรือมีภัยอันตราย ผู้พักสามารถใช้ได้ทันที

6. คำถาม ประเด็นการร้องเรียนเกี่ยวกับหอพัก กระทรวงฯ มีวิธีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง

คำตอบ การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่จะออกตรวจข้อเท็จจริงและดำเนินการดังนี้

1. กรณีเกี่ยวกับสุขลักษณะและสวัสดิการ จะให้เวลาผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
2. กรณีแก้ไขระเบียบประจำหอพักหรือขึ้นค่าเช่า จะระงับเรื่องไว้เป็นการชั่วคราว โดยจะสอบข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้พักตลอดจนเหตุผลของผู้ประกอบการหอพัก รวมถึงการชี้แจงระเบียบของทางราชการให้ทั้งสองฝ่ายได้ทราบ เพื่อให้ได้ข้อสรุปซึ่งเป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่าย
3. กรณีเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก จะต้องผ่านความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ช่างของกองแบบแผนและสำรวจก่อน ในเรื่องเกี่ยวกับสุขลักษณะ ทั้งนี้จักต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันก่อนเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก
4. กรณีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจะประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่และฝ่ายโยธาของกรุงเทพมหานคร (กรณีเกี่ยวกับอาคาร)

อนึ่ง ประเด็นร้องเรียนข้างต้นเจ้าหน้าที่จะเป็นกลางและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและผู้พัก ทั้งนี้ภายใต้กฎหมายหอพัก และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อกัน

7. คำถาม ในฐานะที่กระทรวงฯ มีหน้าที่ดูแลเรื่องหอพักเอกชนได้ดูแลในจุดใดบ้าง

คำตอบ กระทรวงฯ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินกิจการหอพักของเอกชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 สาระสำคัญมีดังนี้

1. มุ่งที่จะให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่เข้าพักในหอพักได้รับความสะดวกปลอดภัย และให้มีการเก็บค่าเช่าหอพักในอัตราที่เหมาะสม

2. ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมหอพักของเอกชนให้ประสบความสำเร็จ และยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานของหอพักให้ดีขึ้น โดยทุกปีจะจัดให้มีการประกวดหอพักดีเด่นประจำปีด้วย
3. สอดส่องดูแลการดำเนินงานของหอพักในความควบคุมให้ปฏิบัติตามกฎหมายหอพักอย่างเคร่งครัด ส่วนหอพักที่ผิดกฎหมายหากตรวจพบจะมุ่งเน้นประชาสัมพันธ์ให้เกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมายให้ถูกต้อง หากยังมีเจตนาฝ่าฝืนก็จะดำเนินการตามกฎหมายซึ่งมีบทกำหนดโทษต่อไป

8. คำถาม ถ้าประสงค์จะขออนุญาตจัดตั้งหอพักสิ่งที่ควรเตรียมให้พร้อมในการขออนุญาตจัดตั้งหอพักมีอะไรบ้าง

คำตอบ ในการขออนุญาตจัดตั้งหอพัก สิ่งที่ควรเตรียมให้พร้อม คือ

1. แบบแปลนพื้นทุกชั้น พร้อมทั้งแสดงระยะกว้าง ยาว และรายละเอียดต่างๆ ของห้อง
2. รูปด้านอาคาร (ด้านหน้า ด้านข้าง ด้านหลัง) พร้อมรายละเอียดต่างๆ
3. บันไดหนีไฟสำหรับอาคาร ตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไปและอาคาร 3 ชั้น ที่มีชั้นลอยและใช้พื้นที่ชั้นลอยเป็นห้องพัก หน้าต่างเหล็กดัดต้องสามารถเปิดออกไปยังบันไดหนีไฟได้ทุกชั้น ยกเว้นถ้าอาคารดังกล่าวมีบันไดขึ้นลงสองทางไม่ต้องจัดทำบันไดหนีไฟ
4. ป้ายชื่อหอพักชายหรือหญิง
5. ติดตั้งเครื่องดับเพลิงทุกชั้นๆ ละ 1 เครื่อง ในกรณีหอพักที่มีขนาดใหญ่อาจมีระบบเตือนภัยเมื่อมีกรณีฉุกเฉินหรือมีภัยอันตราย ผู้พักสามารถใช้ได้ทันที
6. ขนาดห้องนอน กว้าง X ยาว X สูง ต้องได้รับความจุอากาศไม่น้อยกว่า 9 ลบ.ม. / 1 คน
7. ห้องน้ำห้องส้วม สำหรับผู้พัก 1 ต่อ 10 คน
8. ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 8 ตารางเมตร
9. ทุกห้องต้องมีช่องแสงสว่างและช่องระบายอากาศถ่ายเทได้สะดวก

10. บริการพิเศษ เช่น ยาสามัญประจำบ้าน น้ำดื่มที่สะอาด ห้องพักผ่อนมีหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และวีดิทัศน์ ให้ชมตามโอกาสอันควร เป็นต้น หรืออาจจะจัดทำเป็นห้องสมุดเล็ก ๆ ก็จะเป็นการดียิ่ง

9. คำถาม อยากทราบว่า ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 มีบทกำหนดโทษในเรื่องใดบ้าง

คำตอบ ผู้ดำเนินกิจการหอพัก หากไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ถือว่ามีเจตนาจงใจฝ่าฝืนจะมีบทกำหนดโทษ ดังนี้

1. หอพักที่ไม่จดทะเบียน (หอเถื่อน)
   * ปรับไม่เกิน 2,000 บาท จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักฝ่าฝืน
   - ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ไม่แจ้งต่อนายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาต
   - ไม่แสดงใบอนุญาตในที่เปิดเผย
   - ไม่ติดป้ายชื่อหอพัก
   - เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก ไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายใน 7 วัน ก่อนการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก

   * ปรับไม่เกิน 500 บาท

10. คำถาม ท่านคิดว่ากฎหมายหอพักที่ใช้อยู่ในปัจจุบันสมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่

คำตอบ สมควรอย่างยิ่ง โดยปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ต้องแสดงระเบียบประจำหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก เหตุผลก็เพื่อให้ผู้พักได้ทราบเกี่ยวกับอัตราค่าเช่า เพื่อป้องกันมิให้มีการเก็บค่าเช่าเกินอัตราที่นายทะเบียนหอพักให้ความเห็นชอบ นอกจากนี้เพื่อให้ผู้พักได้ทราบถึงกฎเกณฑ์ที่ผู้พักจะพึงปฏิบัติและการให้บริการของหอพัก

- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเลิกกิจการหอพักให้เจ้าของหอพักปิดประกาศการเลิกกิจการไว้ ณ ที่เปิดเผย เห็นได้ง่ายในหอพัก เพื่อให้ผู้พักทราบและแจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน ทั้งนี้ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนเลิกกิจการหอพัก ทั้งนี้ เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติในการเลิกกิจการหอพัก เพื่อให้ผู้พักในหอพักสามารถทราบการเลิกกิจการได้ล่วงหน้า ป้องกันความเดือดร้อนของผู้พักในการหาที่พักอาศัยใหม่
- เพิ่มบทบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำว่า “หอพัก” หรือคำในภาษาต่างประเทศที่มีความหมายเดียวกันประกอบชื่อกิจการที่มิใช่หอพักตามพระราชบัญญัตินี้ ในดวงตราป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับกิจการดังกล่าว เหตุผลเพื่อให้การตรวจสอบและการควบคุมการดำเนินกิจการหอพัก
- เพิ่มบทบัญญัติห้ามมิให้มีการเรียกเก็บค่าเช่า ค่าอาหาร ค่าบริการอื่นๆ เกินอัตรา เนื่องจากประเด็นนี้ได้มีการฝ่าฝืนเป็นจำนวนมาก
- เพิ่มบทบัญญัติกรณีหอพักหญิงต้องใช้หญิงเท่านั้นเป็นผู้ทำงานในหอพักหากจะใช้ชายเป็นผู้ทำงานในหอพักได้จักต้องเป็นงานในหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เหตุผลเนื่องจากในปัจจุบันหอพักส่วนมากมีการดำเนินกิจการขนาดใหญ่ มีผู้พักจำนวนมากจำเป็นต้องมีพนักงานรักษาความปลอดภัยหรือพนักงานซ่อมแซมอาคารซึ่งมีการจ้างพนักงานชาย การใช้แรงงานหญิงอย่างเดียวอาจไม่เหมาะสมแก่ลักษณะงานดังกล่าว
- เพิ่มบทบัญญัติในกรณีห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลอื่น กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำอันเป็นความผิดนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วยเหตุผลเพื่อให้โทษจำคุกสามารถใช้บังคับแก่นิติบุคคล ซึ่งกระทำความผิดที่มีโทษจำคุกได้
- กำหนดโทษปรับ สำหรับบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ ทั้งนี้สืบเนื่องจากได้ฝ่าฝืนในประเด็นปัญหานี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งเดิมไม่มีบทลงโทษ

- เพิ่มบทลงโทษ โทษจำคุกหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับให้สูงขึ้นจากเดิมที่กฎหมายหอพักได้บัญญัติบทกำหนดโทษไว้เพื่อให้อัตราโทษเหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากอัตราโทษที่ได้บัญญัติไว้นั้นไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน

11. คำถาม เหตุผลและความจำเป็นในการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507

คำตอบ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลา 37 ปี ในทางปฏิบัติยังไม่สามารถบรรลุถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะให้การคุ้มครองสวัสดิภาพ และความเป็นอยู่ของเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ที่เข้าพักอาศัยให้ได้รับความสะดวก ปลอดภัยและให้มีการเก็บค่าเช่าหอพักในอัตราที่เหมาะสม

<u>ข้อเท็จจริง</u> บทบัญญัติที่ได้บัญญัติไว้นั้นไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน บทกำหนดโทษมีอัตราโทษต่ำ เจ้าของและผู้จัดการหอพักไม่เล็งเห็นความสำคัญประการสำคัญมีข้อบกพร่อง หลายประการ อาทิเช่น

- ไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้เจ้าของหอพักแสดงระเบียบประจำหอพักไว้ในที่เปิดเผย
- ไม่มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเลิกกิจการ
- บทบัญญัติที่กำหนดให้หอพักหญิงต้องใช้หญิงเท่านั้นเป็นผู้ทำงานในหอพักไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน
- ไม่มีบทบัญญัติและบทลงโทษห้ามใช้คำว่า “หอพัก” หรือภาษาอื่นที่มีความหมายเดียวกันประกอบชื่อของกิจการที่มิใช้หอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
- ไม่มีบทบัญญัติกำหนดโทษ กรณีเจ้าของหอพักขึ้นอัตราค่าเช่าหอพักเกินอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบประจำหอพัก
- ไม่มีบทบัญญัติและบทลงโทษ กรณีนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของหอพักกระทำความผิดที่มีโทษจำคุก

12. คำถาม อยากทราบการขออนุญาตจัดตั้งหอพักตามกฎหมายมีผลดีอย่างไร

คำตอบ การจดทะเบียนขออนุญาตจัดตั้งหอพักตามกฎหมายหอพักก่อให้เกิดผลดี ดังนี้

1. ปฏิบัติถูกต้องและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

2. ได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครองและสถานศึกษา
3. ช่วยให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยส่งผลดีต่อการปกครองดูแลผู้พัก
4. มีส่วนช่วยลดปัญหาสังคม โดยเฉพาะเรื่องเด็กและเยาวชนและได้ช่วยพัฒนาให้เด็กและเยาวชนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติ
5. เป็นแบบอย่างที่ดีของหอพักที่มีมาตรฐานแสดงถึงการมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม

13. คำถาม กรณีที่ดำเนินกิจการหอพักอยู่แล้ว แต่ยังไม่ได้ขออนุญาตจัดตั้งเป็นหอพักตามกฎหมายและอยากจะรับผู้เข้าพักทั้งเพศชายและเพศหญิงปนกันเพื่อให้หอพักเต็ม จะกระทำได้หรือไม่

คำตอบ

1. การรับผู้พักทั้งเพศชายและเพศหญิง ให้พักปะปนกันในอาคารโดยไม่มีการจัดระเบียบกระทำมิได้
2. หากเจ้าของหอพักสามารถจัดแยกชั้นหรือพื้นที่ที่พักสำหรับเพศชายหรือเพศหญิงให้เป็นสัดส่วนชัดเจน มีทางขึ้นลงเฉพาะ ก็สามารถอนุโลม โดยจะต้องขออนุญาตจัดตั้งเป็นหอพักหญิง 1 หอพัก และหอพักชายอีก 1 หอพัก และจะต้องมีเจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักตามกฎหมายด้วย

14. คำถาม การขออนุญาตจัดตั้งหอพักโดยบุคคลธรรมดากับโดยนิติบุคคล จะมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

คำตอบ

1. การขอจัดตั้งหอพักโดยบุคคลธรรมดา บุคคลที่จะมาเป็นเจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพัก จะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมาย
2. การขอจัดตั้งหอพักในนามนิติบุคคล นิติบุคคลจะต้องแต่งตั้งบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นเจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักอย่างเป็นทางการ รวมทั้งจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมาย

15. คำถาม การเสียภาษีระหว่างหอพักที่ดำเนินการโดยบุคคลกับนิติบุคคลแตกต่างกัน หรือไม่

คำตอบ มีความคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีส่วนที่แตกต่างกันในรายละเอียด ได้แก่

1. กิจการหอพักจะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่และภาษีเงินได้ หากเป็นบุคคลธรรมดาก็จะต้องยื่นแบบเสียภาษีบุคคลธรรมดาประจำปี โดยส่วนที่จะได้รับการหักลดหย่อนจะมีจำนวนวงเงินจำกัด แต่หากเป็นการดำเนินการในนามของนิติบุคคลจะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่เช่นเดียวกัน และเสียภาษีเงินได้ในส่วนที่เป็นกำไรสุทธิไม่เกินร้อยละ 25 ของกำไร นอกจากนั้นยังสามารถนำค่าใช้จ่ายในระหว่างการบริหารจัดการมาเป็นส่วนลดหย่อนวงเงินคำนวณภาษีได้ด้วย แต่สิ่งที่ยุ่งยากประการหนึ่ง คือ การดำเนินการในฐานะนิติบุคคลจะต้องมีการจัดทำบัญชีทุกเดือนเพื่อยื่นต่อสรรพากรและจะต้องมีการตรวจสอบบัญชีประจำปีทุกปี
2. ความรับผิดชอบต่อความเสียหายต่อบุคคลอื่น หากเป็นบุคคลก็จะต้องรับผิดชอบโดยเจ้าของหอพักร่วมกับผู้จัดการหอพัก ส่วนกรณีนิติบุคคลความรับผิดชอบจะตกแก่นิติบุคคลเป็นหลัก

16. คำถาม การโอนกิจการหอพักสามารถโอน ซื้อขายแลกเปลี่ยนกันได้หรือไม่

คำตอบ การโอนที่ดินหรืออาคารที่ใช้เป็นหอพัก หรือทรัพย์สินไม่ว่าจะเป็นอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในบริเวณหอพักนั้น ย่อมสามารถโอนกันได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กล่าวคือเป็นการโอนทรัพย์สินซึ่งอาจเป็นการซื้อขาย แลกเปลี่ยน หรือให้แล้วแต่ผู้โอนตกลงกัน แต่ผู้โอนจะโอนสิทธิในการรับบุคคลสิทธิ์ มิใช่ทรัพย์สิทธิ์ ดังจะพิจารณาได้จาก มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 19 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ซึ่งบัญญัติคุณสมบัติของเจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักไว้โดยเฉพาะ ทั้งต้องได้รับอนุญาตให้ตั้งหอพักจากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่หอพักตั้งอยู่ในฐานะนายทะเบียนด้วย ทั้งนี้เพื่อความสงบสุขแก่สังคมส่วนรวม มิเช่นนั้นแล้วบุคคลใดก็สามารถตั้งหอพักได้ทั้งที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด โดยให้ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนขออนุญาตก่อนแล้วจึงรับโอนกันในภายหลัง ดังนั้นการอนุญาตให้ตั้งหอพักต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติของเจ้าของหอพักเฉพาะบุคคลไปเป็นสำคัญ เมื่อ

นายทะเบียนผู้มีอำนาจได้พิจารณาแล้วว่ามีคุณสมบัติถูกต้องสมควรอนุญาตก็จะออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลที่ขออนุญาตนี้จึงเป็นการเฉพาะตัวบุคคลนั้น ซึ่งหลักกฎหมายทั่วไปได้กำหนดว่า “สิทธิและหน้าที่ซึ่งเป็นทรัพย์สินนั้นย่อมสามารถโอนให้แก่กันได้ เว้นแต่เป็นการเฉพาะตัวของผู้นั้น” โดยพิจารณาจากเจตนารมณ์ในกฎหมายนั้นๆ ผู้รับโอนทรัพย์สินอันเป็นหอพักแล้วดำเนินกิจการหอพักต่อไปโดยมิได้รับอนุญาตให้ตั้งหอพักจากนายทะเบียนย่อมมีความผิดตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ซึ่งจะอ้างความเบื่อหน่ายต่อขั้นตอนของกฎหมายให้พ้นความผิดหาได้ไม่

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 119/2549

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาร่างมาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยในปีงบประมาณ 2549 กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ดำเนินการจัดทำพร้อมทั้งว่าจ้างสถาบันการศึกษา/หน่วยงานที่มีความรู้ ความสามารถจัดทำมาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม 23 มาตรฐาน โดยแบ่งคณะทำงานรับผิดชอบออกเป็น 4 คณะ ดังนี้

- คณะทำงานที่ 1 รับผิดชอบ มาตรฐานสะพาน มาตรฐานการบริหารระบบไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ มาตรฐานสถานีขนส่งทางน้ำ มาตรฐานสถานีขนส่งทางบก และมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ
- คณะทำงานที่ 2 รับผิดชอบ มาตรฐานการส่งเสริมการพัฒนาสตรี มาตรฐานการส่งเสริมอาชีพ มาตรฐานการพัฒนาการดำเนินงานด้านเอดส์ มาตรฐานการจัดการที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย มาตรฐานหอพัก และมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภค
- คณะทำงานที่ 3 รับผิดชอบ มาตรฐานด้านการทะเบียนและการอนุญาต มาตรฐานด้านการเปรียบเทียบปรับ มาตรฐานสุสานและฌาปนสถาน มาตรฐานหอกระจายข่าว และมาตรฐานการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์

- คณะทำงานที่ 4 รับผิดชอบ มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม มาตรฐานการพัฒนาป่าชุมชน มาตรฐานการดูแลโบราณสถาน มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น มาตรฐานการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา

เพื่อให้มาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมีความถูกต้อง เหมาะสมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้เป็นคู่มือ/แนวทางในการบริหารจัดการและการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่น สนองตอบความต้องการและความพึงพอใจของประชาชน จึงแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาร่างมาตรฐานการบริหาร/การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงร่างมาตรฐาน 23 มาตรฐานดังกล่าว ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2549

ชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ
(นายชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ)
รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

บัญชีรายชื่อคณะทำงานที่ 2

พิจารณาร่างมาตรฐานหอพัก

แนบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 119 /2549 ลงวันที่ 12 เมษายน 2549

---

1. รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (นายวสันต์ วรรณวโรทร) ประธานคณะทำงาน
2. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก คณะทำงาน
3. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก คณะทำงาน
4. นายกเทศมนตรีนครนครปฐม จังหวัดนครปฐม คณะทำงาน
5. นายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี คณะทำงาน
6. นายกเทศมนตรีเมืองจันทบุรี คณะทำงาน
7. นายกเทศมนตรีเมืองพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี คณะทำงาน
8. นายกเทศมนตรีตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม คณะทำงาน
9. นายกเทศมนตรีตำบลคูคต จังหวัดปทุมธานี คณะทำงาน
10. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางเดชะ จังหวัดปราจีนบุรี คณะทำงาน
11. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง จังหวัดสมุทรสาคร คณะทำงาน
12. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกราะ จังหวัดนครราชสีมา คณะทำงาน
13. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทะเลชุบศร จังหวัดลพบุรี คณะทำงาน
14. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนยายหอม จังหวัดนครปฐม คณะทำงาน
15. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะทำงาน
16. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ จังหวัดชลบุรี คณะทำงาน
17. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร จังหวัดเชียงใหม่ คณะทำงาน
18. ท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี คณะทำงาน
19. ท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คณะทำงาน
20. สำนักงานพิทักษ์สวัสดิภาพและส่งเสริมเด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คณะทำงาน
21. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คณะทำงาน

22. ผู้แทนสำนักงานสงเคราะห์และสวัสดิภาพสังคม สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร — คณะทำงาน
23. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา — คณะทำงาน
24. ผู้แทนศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และสตรี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ — คณะทำงาน
25. ผู้จัดการหอพัก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี — คณะทำงาน
26. ศาตราจารย์สำเนาว์ ขจรศิลป์ — คณะทำงาน
27. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น — คณะทำงาน
28. ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย — คณะทำงาน
29. ผู้แทนสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย — คณะทำงาน
30. ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย — คณะทำงาน
31. ผู้แทนสำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม — คณะทำงาน
32. ผู้แทนสำนักประสานและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น — คณะทำงาน
33. ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น — คณะทำงาน
34. ผู้อำนวยการส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น (นโยบายและแผน) — คณะทำงาน
35. ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการบริหารงานท้องถิ่น สำนักมาตรฐานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น — คณะทำงาน

****

ที่ปรึกษา

1.	นายสมพร	ใช้บางยาง	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
2.	นายธวัชชัย	ฟักอังกูร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
3.	นายวัลลภ	พริ้งพงษ์	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
4.	นายวสันต์	วรรณวโรทร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คณะผู้จัดทำในส่วนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

1.	นายวสันต์	วรรณวโรทร	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
2.	นายอำนวย	ตั้งเจริญชัย	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3.	นายธนา	ยันตรโกวิท	ผู้อำนวยการส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น
4.	นายวีระชาติ	ทศรัตน์	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการศึกษานอกระบบและพัฒนากิจกรรมเยาวชน
5.	นางอุทุมพร	แว่วศรี	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและงบประมาณทางการศึกษาท้องถิ่น
6.	นางราตรี	รัตนไชย	ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการบริหารงานท้องถิ่น
7.	นางณัฐกมล	เจริญพานิช	บุคลากร 7
8.	นายจีรศักดิ์	ศรีสุมล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 ว
9.	นายธีรพันธุ์	รื่นกลิ่นจันทร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5
10.	นางสาวจุฑามาศ	บุญเนื่อง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 4
11.	ว่าที่ ร.ต. ก้องเกียรติ	นัยนาประเสริฐ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3

คณะผู้จัดทำในส่วนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.	รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกสิกร	หัวหน้าคณะผู้จัดทำ
2.	นางสาววิลาวัลย์ โพธิ์ทอง	ผู้ช่วยนักวิจัย